

MYSTIEK ANTISEMITISME

WAAR SPROOKJES EN WETENSCHAP ELKAAR ONTMOETEN.

MYSTIEK ANTISEMITISME

WAAR SPROOKJES EN WETENSCHAP ELKAAR ONTMOETEN.

DOOR

ISAI SYMENS

ISAISYMENS.COM

COPYRIGHT © 2015 ISAÏ SYMENS

UITGEGEVEN DOOR IPGSDESIGN

ISBN-13: 978-1514184752

EAN 7-851113-323820

DEEL 1

1	INLEIDING	5
2	THEOSOFIE	11
3	ARIOSOFIE	29
4	DARWINISME	41
5	EUGENETICA	49
6	RASSENHYGIËNE	57
7	THEOZOÖLOGIE	63
8	NATIONAALSOCIALISME	71

DEEL 2

9	HET BEGIN VAN DE JODENVERVOLGING	109
10	AKTION T-4	125
11	DE SCHUTZSTAFFEL	141
12	DE POOLSE HEL	153
13	OPERATIE BARBAROSSA	169
14	DE ENDLÖSUNG DER JUDENFRAGE	183

VOORWOORD

In de lente van 1943 wanneer Adolf Eichmann werd gevraagd hoe hij het moorden van 6 miljoen Joden kon uitleggen aan de publieke opinie was zijn antwoord simpelweg “wanneer er duizenden mensen sterven is dat een catastrofe, wanneer er miljoenen sterven is dat een statistiek”.

De moord op 6 miljoen Joden moet nooit gereduceerd worden tot een statistiek. We moeten niet enkel de doden herinneren maar we moeten ook vertellen wat er met hen gebeurde, en waarom het gebeurde.

Alleen op die manier kunnen we hopen dat zulke rampen zich nooit meer voordoen. Dit verhaal dient als een herinnering een les en een voor behoede.

DEEL 1

HOOFDSTUK 1

INLEIDING

Op het einde van de 19de eeuw, zijn de Europese steden sterk veranderd. Hoewel er nog in de oudheid zeer grote steden bestonden zoals Rome, Alexandrië of Babylon kon pas ten tijde van de industriële revolutie de grote groei van de steden beginnen. Betere landbouwtechnieken lieten toe met kleinere mankracht grotere opbrengsten te realiseren, waardoor meerdere mensen buiten landbouw tewerkgesteld konden worden.

Dankzij ontwikkelingen binnen het domein van vervoer werden de steden minder afhankelijk van hun directe

omgeving, want het voedsel voor het groeiende aantal stedelingen kon van grotere afstand aangevoerd worden. Tegelijkertijd eisten fabrieken steeds meer arbeiders. Verstedelijking was dus tegelijkertijd zowel het gevolg als de oorzaak van de industriële revolutie.

Over de gehele wereld ontstonden steden met soms tientallen miljoenen inwoners. Het leven in de stad vergde andere omgangsvormen dan die in dorpen en had daarmee een grote invloed op alle facetten van het dagelijks leven. In plaats van traditionele plattelandsgezinnen, waar meerdere generaties onder één dak woonden, kwam er een gezin bestaande uit een man, zijn vrouw en hun kinderen. Persoonlijk vertrouwen kon niet meer aan de basis staan, waarmee een groter beroep werd gedaan op het rechtssysteem, politie en opvoeding. Reacties daarop varieerden van de vorming van straatbendes tot buurtverenigingen. Hoewel op veel van de stadsproblemen nog geen bevredigend antwoord is gevonden, had het stadsleven dusdanig veel voordelen dat het mensen aan bleef trekken.

Het is in deze industriële sloppenwijken dat de kracht en de waarden van de oude orde worden uitgedaagd. Democratie en socialisme bedreigen de macht van de traditioneel aristocratische elite. Gevestigde geloofsbelijdenissen worden ondermijnd door wetenschap en materialisme en voor velen ziet die nieuwe wereld er gefragmenteerd en chaotisch uit.

Onder de aristocratische en de intellectuele klassen in het eerste decennium van de 20ste eeuw hangt er een dwingende sfeer van nostalgie. Een krachtig verlangen naar een lang verdwenen verleden veronderstelt meer harmonieuzer, ordelijk en spiritueel te zijn geweest.

In heel Europa vormen zich anti-bewegingen, in Duitsland noemt die beweging zichzelf "Lebensreform" of levens hervorming. Het doel is het herstellen van de oude orde en het ontwikkelen van een meer natuurlijke en geestelijke levensstijl. Binnen deze zeer populaire beweging die gevolgd wordt door honderden duizenden mensen worden wetenschap en medicatie afgewezen en gezien als producten van de industriële revolutie. In plaats daarvan omarmt men tribalisme, herbalisme, astrologie, magie, spiritisme, occultisme, en zo voort.

De reformbeweging bestond uit verschillende bewegingen. Gemeenschappelijk was dat men wilde komen tot een totale hervorming van de maatschappij en de manier waarop mensen met elkaar en met hun omgeving omgingen. De beweging wordt gezien als een reactie op industrialisatie, verstedelijking en materialisme. Gezond voedsel (zoals vegetarisme) en medicijnen (natuurgeneeswijze) waren belangrijke thema's. Maar daarnaast was er aandacht voor alternatieve kleding, alternatieve landbouw, reformpedagogiek en naturisme.

Van alle doctrines gepredikt door deze beweging, zal er geen één meer invloed hebben dan die gepredikt door de Russische telepaat "Helena Blavatsky"

HOOFDSTUK 2

THEOSOFIE

Helena Blavatsky introduceerde de Theosofie in de westerse wereld. Volgens Blavatsky kwamen Theosofische ideeën overal voor in oude en nieuwe religies en ging het dus niet om een nieuwe leer. Op die manier beschouwde zij de Theosofie als een van de meest universele stromingen die er bestaan. Zij had onmiskenbaar een grote invloed op het latere esoterisch-filosofische denken.

Helena Petrovna Blavatsky, (12 augustus 1831 – 8 mei 1891) was een occultiste, spiritueel medium, publiciste, medestichtster en drijvende kracht achter de in 1875 in New York opgerichte theosofische vereniging. Ze introduceerde de Theosofie in de westerse wereld. Een cult waarin religie en wetenschap met elkaar

Ook Atlantis nam een belangrijke plaats in in haar kosmogonie: zij was van mening dat Atlantis een hoge beschaving had gekend waarvan elementen bewaard zouden zijn gebleven in andere culturen. In de 17 jaar dat zij schreef was zij bijzonder productief ondanks het feit dat zij regelmatig ernstig ziek was. In 1888 beweerde Helena Blavatsky te hebben

afgereisd naar Tibet en te zijn ingewijd in de geheimen van spirituele meesters. Die zij 'de verborgen uitverkorenen' noemde. En beweerde voortdurende telepathische communicatie met haar verborgen meesters te hebben.

De Stanza's van Dzyan vormen de basis van Helena Blavatsky's boek *De Geheime Leer* (1888), een van de basisgeschriften voor de theosofische beweging. Volgens Blavatsky gaat het om een oeroude tekst, die deel uitmaakt van het Boek van Dzyan. Blavatsky zou dat boek, "een verzameling palmbladen, die door de een of andere bijzondere en onbekende bewerking onaantastbaar zijn gemaakt voor water, vuur en lucht", tijdens een verblijf in Tibet onder ogen hebben gehad. In *De Geheime Leer* citeert ze gedeeltes van de zeven stanza's, die de "zeven grote trappen van het evolutie verloop" beschrijven.

Helena Blavatsky woonde 10 maanden in Oostende in België, waar ze het grootste deel van haar boek 'De Geheime Leer' in het hotel Villa Nova, aan de Van Iseghemlaan 10 schreef. Toen ze verhuisde in augustus ging ze naar Weststraat 17 (nu "Cremerie Geoges" in de Adolf Buylstraat), een van de belangrijkste winkelstraten van Oostende. Waar ze een openbaring had voor het eindigen van haar boek, tien dagen voor haar vertrek naar Londen 1 mei 1887.

de kosmogonie van Blavatsky, Was het eerste Wortelras "Etherisch", dat wil zeggen dat dit ras samengesteld was uit etherische materie. Op dit moment was de Aarde nog aan het koelen en verrees de eerste berg uit onze oceaan genaamd 'Berg Meru' of 'Kailash'.

Berg Meru is een heilige berg met 5 toppen, in de hindoeïstische, Jainistische en boeddhistische kosmologie word deze berg gezien als het centrum van alle Psychische, metafysische en spirituele universums. Vele bekende hindoeïstische, Jainistische, en boeddhistisch tempels zijn gebouwd als een symbolische representatie van deze berg.

De hindoes geloven dat Kailash de woning van Shiva is en een bedevaartplaats. De oude Ariërs noemden de berg Meru en geloofden dat de top de paradijselijke stad Indra, de Vedische God van de stormen, was. De berg is het pad naar de stad van Indra en het pad naar de sterren, waar de dode zielen tussen

bloesemende bomen stonden te wachten op een wedergeboorte. Sommige religieuze tradities geloven dit nog steeds. Volgens de Puranas is de berg het centrum van de wereld, de vier zijanten zijn gemaakt van kristal, robijn, goud en lapis lazuli. Het is het midden van de wereld en het centrum van wereldmandala in het hart van zes bergketens die een heilige lotus symboliseren. De vier rivieren stromen vanuit Kailash naar de vier windrichtingen van de wereld en verdelen in de wereld in vier gebieden.

Het tweede Wortelras leefde in Hyperborea en was goudgeel gekleurd. Hyperborea is het huidige Noord-Canada, Groenland, IJsland, Scandinavië, Noord-Azië en Kamchatka. Het klimaat was tropische omdat de aarde nog niet tot een **Obliquiteit** ontwikkeld was. De esoterische naam van hun continent is Plaksha; ze noemden zichzelf de Kimpurshas. En plante zich voort door knopvorming. Het tweede Wortelras had ook geen hedendaagse nakomelingen.

Het derde Wortelras, het Lemurische ras was zwart en woonde in Lemuria. Volgens Helena Blavatsky, bestond Lemuria in een groot deel van wat nu de Indische Oceaan is, inclusief Australië en strekte zich verder uit tot in de zuidelijke Stille Oceaan. **De laatste overblijfselen zijn het oceanische continent, de Paas Eilanden, het eiland Nieuw-Guinea, en het eiland Madagaskar.** Lemurië zonk langzaam in zee en werd uiteindelijk vernietigd door onophoudelijk uitbarstende vulkanen. Het Lemurische ras was veel hoger en groter dan ons huidige ras. **De eerste drie Lemurische subrassen legden eieren,** maar het vierde subras beginnend 16½ miljoen jaar geleden begon zich voort te planten zoals de moderne mens. Naar gelang Lemuria langzaam ten onder ging

als gevolg van vulkaanuitbarstingen, koloniseerden de Lemurianen de gebieden rond Lemuria. Dat wil zeggen Afrika, Zuid-India en Oost-Indië. De Khoikhoi, (*of zuid Afrikaans Subras*) Het Congöide ras (*ook gekend als Negroïde ras*), de Dravidiërs (*de oorspronkelijke bewoners van het Indische subcontinent*) en het Australoid ras (*een groep van volkeren waaronder het Indonesische, Maleisische, Australische, Enzv*). Zijn volgens de traditionele Theosofie afstammelingen van het Lemurische Wortelras.

Aan het bestaan van Lemuria, evenals dat van andere verloren continenten zoals Mu, wordt vandaag de dag sterk getwijfeld door hedendaagse kennis van de platentektoniek. Hoewel er verzonken continenten bestaan zoals het Kerguelenplateau is er geen definitief bewijs van een dergelijk verzonken continent in de Indische of Grote Oceaan. Lemuria wordt door wetenschappers vandaag de dag afgedaan als een verzinsel.

Zuid-Afrikaans Staatsman Hendrik Frensch Verwoerd die beschouwd werd als de belangrijkste vormgever van het Zuid-Afrikaanse Apartheidssysteem. Baseerde zijn racistisch theorieën onder andere op de leer van Helena Blavatsky nadat hij eind jaren twintig Psychologie en eugenetica studeerde aan de door Nazi's beïnvloede universiteit van Leipzig.

Het vierde Wortelras, het Atlantische ras, ontstond volgens de Theosofie ongeveer 4.500.000 jaar geleden in Afrika uit het vierde subras van de Lemuriërs in een deel van Afrika dat

werd gekoloniseerd door een subras in het gebied dat nu bewoond wordt door de Ashanti stam. (*West Afrika/ Ghana*)

Theosofen geloven dat het Atlantische Wortelras fysiek werd geprogegeneerd door de Chankshusha Manu Nadat zij waren ontstaan in Afrika, Afrika verlieten om het continent van Atlantis te koloniseren. Het Atlantische Wortelras had Mongoolse kenmerken; begon met een bronzen huid en evolueerde geleidelijk aan tot het rode Amerikaanse, het bruine Malayanse en het geel Mongoolse ras omdat sommige Atlantiërs uiteindelijk emigreerden naar Amerika en Azië.

(Het Theosofische concept van Manu is afgeleid van het concept in het hindoeïsme, waar dat de Manu de stamvader van het menselijk ras was.) Manu is geschapen door Brahmā, Svāyambhuva Manu was de eerst geschapen man en de vrouw heette Satarupā. Dit zal voor de Westerse wereld klinken als Adam en Eva.

De zeven sub rassen van het Atlantische Wortelras waren:

- De Rmoahal (*Het Akan volk*) De Akan zijn een etnische groep in West-Afrika. Binnen deze groep vallen de Ashanti, de Fante en de Nzema volkeren in Ghana en Ivoorkust. Ze spreken het gelijknamige Akan.

- De Tlavati (*Cro-magnonmens*) De cro-magnonmens is de naam voor de prehistorische mens uit het Laat-paleolithicum waarvan in West-Europa fossiele resten en gebruiks- en siervoorwerpen van steen, bot en ivoor zijn gevonden. De cro-magnonmens behoort tot de huidige en enige nog levende mensensoort, Homo sapiens.

- **De Tolteken** (*een term die theosofen gebruiken als synoniem voor Amerikaanse Indianen*) De Tolteken (*Nahuatl: Toltecah*) waren een volk dat (*en een beschaving die*) van de tiende tot de twaalfde eeuw een groot deel van Centraal-Mexico domineerde. Het Tolteekse volk ontstond vermoedelijk door een samensmelting van nomadische Chichimeken uit het noorden met sedentaire Nonoalken uit het Dal van Mexico. De Tolteken waren een van de invloedrijkste volkeren van precolumbiaans Amerika. Tolteekse invloeden zijn aangetroffen van New Mexico tot Costa Rica.

- **De Turanian** (*Van Perzische Afkomst*) De originele Turaniers waren een Perzische stam uit het avesta tijdperk. De Meden en de Perzen bezaten een rijke, godsdienstige literatuur, waarvan de Avesta een onderdeel is. Deze bundel boeken is bewaard gebleven in India, in de buurt van Bombay, waar de Parsa's wonen. De taal van de Avesta is verwant aan het Perzisch en aan andere Iraanse talen zoals het Koerdisch en Pasjtoe.

- **De (oorspronkelijke) Semieten** (*bijvoorbeeld de Feniciërs*) In de oudheid beriepen vele stammen in het Midden-Oosten zich op afstamming van Sem. (*een van de drie zonen van Noach. Volgens de Volkerentafel van Genesis kreeg Sem op zijn beurt vijf zonen, wiens families zouden zijn uitgegroeid tot volkeren die zich over de aarde verspreidden.*) Het wetenschappelijke gebruik van de term heeft echter betrekking op de taalgroep, en bij uitbreiding op culturele en etnische groepen. Het woord "Semiet" verwijst dus naar elke persoon die behoorde tot de oude volkeren van het Midden-Oosten, en hun afstammelingen.

- **De Akkadiërs** Het Akkadische Rijk, genoemd naar de hoofdstad Akkad of Agade, was het eerste Semitische rijk in Mesopotamië. In de streek waar Akkad later zou ontstaan, zouden de eerste scholen zich gevormd hebben. Aangezien daar de eerste sedentaire mens zich vestigde, en daar ook een eerste vorm van maatschappij ontstond, ontstond tevens de noodzaak een onderwijsstelsel in te voeren.

- **De Mongolen** (*Japanse-Malay*) die naar Oost-Azië emigreerde, en het koloniseerde. De Mongolen vormen een etnische groep ontstaan in een gebied dat tegenwoordig Mongolië en delen van Rusland en China omvat. Ondanks het feit dat ze weinig in aantal waren ten tijde van de hoogtijdagen van het Mongoolse Rijk (*ongeveer 200.000*), speelden de Mongolen een

netwerk van aquaducten die vanuit een bergmeer naar de stad liepen, hadden luchtschepen aangedreven door Vril (*vergelijkbaar met het Chinese Qi 'ook wel eens levens energie genoemd*) En aanbaden de zon in tempels zo groot als die van het oude Egypte. Het heilige woord gebruikt in meditatie was **Tau.** (*dit was het equivalent van de Arische heilige woord Om 'en staat voor de beleving van het oneindige en het kosmisch bewustzijn.*) Zoals hierboven vermeld, koloniseerden de Tolteken heel Noord en Zuid-Amerika en werden daarmee het ras dat we nu kennen als de Indianen.

De ondergang van Atlantis volgens Blavatsky begon met het beoefenen van zwarte magie door enkele Tolteken ongeveer 850.000 BC, gecorrumpeerd door de draak "Thevetat", (*herinnerd als Devadatta, de tegenstander van Boeddha*), begonnen de mensen egoïstisch en materialistisch te worden. Kort daarna werden de Turaniërs dominant in veel van Atlantis. hoewel ze wel werden tegengewerkt door witte magiërs. Bereikten zij hun hoogtepunt ongeveer 250.000 BC

Devadatta was een boeddhistische jaloers op Boeddha, die hij nog uit zijn jeugd kende, en Sariputta. Devadatta had de ambitie zelf de leider van de monnikenorde te worden. Hij ging naar de Boeddha toe en vertelde hem dat Boeddha een oude man was en zwak. Het was beter als Devadatta de orde overnam, zodat Boeddha

van zijn oude dag kon genieten. Boeddha weigerde dit, waarna Devatta verschillende keren getracht heeft de Boeddha te vermoorden. Op het eind van zijn leven had hij spijt van zijn daden en werd uiteindelijk vergeven voor zijn slechte daden. Volgens traditie werd hij echter als gevolg van zijn slechte daden in de diepste hel wedergeboren. Men gelooft ook dat Devadatta in de toekomst een Pacceka Boeddha zal zijn.

De zwarte magiërs gebruikten magische spreuken om mensdier chimaera's te fokken en te gebruiken als seks slaven. Ze hadden ook militaire chimaera's die samengesteld werden uit een menselijk lichaam, en de hoofden van angstaanjagende roofdieren zoals Leeuwen, Tijgers en Beren (*deze militaire chimaera's zouden vijandelijke lijken eten op het slagveld*). De oorlog tussen de witte magiërs en de zwarte magiërs werd voortgezet tot het op einde van Atlantis.

De Meesters van de Oude Wijsheid (*De Moyra*) waarschuwden hun volgers (*de witte magiërs*) telepathisch Om Atlantis tijdig in schepen op tijd te ontluchten voor de laatste ramp. “het plotselinge zinken van Atlantis als gevolg van aardbevingen voorgedaan in 9564 BC”.

Blavatsky beweerde dat de mensheid in het vijfde Wortelras was, “het Arische ras”, die Blavatsky gelooft voortkomt uit het vorige vierde Wortelras (*Atlantische Wortelras*) te beginnen ongeveer 100.000 jaar geleden in Atlantis. Blavatsky gelooft dat het Arische Wortelras fysiek werd geprogenereerd door de **Vaivasvatu Manu**, éénvan de Meesters van de Oude Wijsheid. De huidige etnische groep die het nauwste verwant zijn met het nieuwe ras zijn de Kabyle (*Volk in Algerije, ook wel de berbers genoemd*)

De Berbers zijn het oudst bekende volk dat Noord-Afrika en de Sahara heeft bewoond. Het begrip Berber dateert uit de late Oudheid, toen het voor het eerst gebruikt werd om de Noord-Afrikaanse stammen aan te duiden die buiten de Romeinse invloedssfeer leefden. Het woord is mogelijk een nalatenschap van de migratie van de Germaanse Vandalen naar Noord-Afrika, vanaf het begin van de 5e eeuw. De Germanen werden door de Romeinen "Barbaren" genoemd

Deze kleine groep van slechts 9.000 mensen die het dan kleine Arische Wortelras vormden verlieten Atlantis in 79.797 v.Chr. De dichters van het nieuwe witte Wortelras verwezen poëtisch naar het nieuwe ras als Maan-gekleurd. Een kleine groep van deze Arische migranten uit Atlantis splitste zich af van het hoofdgedeelte en daalden af naar het zuiden naar de oever van een binnensee in wat toen een groene en weelderige Sahara was, waar ze de "Stad van de Zon" stichtten.

Het grootste deel van de migranten bleef verder gaan naar een Eiland genaamd het "Witte Eiland" in het midden van wat toen een binnensee in wat nu de Gobiwoestijn is, waar ze de "Stad van de Brug" vestigden.

(De "Stad van de Brug" werd direct onder de etherische stad, genaamd Shamballa, gebouwd waar theosofen geloven dat de betreffende godheid van de aarde, Sanat Kumara, woont, dus, de voortdurende evolutie van het Arische Wortelras goddelijk geleid is door het wezen theosofen noemen "De heer van de wereld".) Shamballa, een mythisch koninkrijk. In de teksten die verbonden zijn met de Kalachakratantra (Tibetaanse Astrologie) wordt het gesitueerd ten noorden van de Himalaya. Meestal wordt dit dan geassocieerd met Tibet.

Een groot percentage mensen die ten tijde van de periode van het vijfde Wortelras leven behoren tot het vijfde Wortelras. Maar Blavatsky meent ook dat sommige

Semitische volkeren waaronder Joden "ontaard in spiritualiteit" waren geworden. Ze beweerde ook dat sommige volkeren afstammen van de Lemuriërs "semi-dierlijke wezens" zijn.

Ze schrijft: "while the Aryans are the descendants of the yellow Adams, the gigantic and highly civilized Atlanto-Aryan race, the Semites and the Jews along with them are those of the red Adam"

Deze omvatten later ook "de Tasmaniërs een deel van de Australiërs en een berg stam in China." Er zijn ook "aanzienlijke aantallen van deze gemengde Lemuro-Atlantische volkeren door verschillende kruisingen met zo'n semi-menselijke volkeren bijvoorbeeld, De wilde man van Borneo (*inheems volk uit Borneo*), De Veddhhas van Ceylon (*huidig inheems volk van Sri Lanka*), De meeste van de resterende Australiërs (*vaak ook Aborigines en vroeger austral negers genoemd*), Bosjesmannen, (*De San of Bosjesmannen is een verzamelnaam voor verschillende bevolkingsgroepen in zuidelijk Afrika, Zuid-Afrika, Namibië, Botswana en Angola.*)

Negritos (*Negrito is een Spaans/Portugees verkleinwoord van negro (kleine zwarte of negertje) Negrito is de aanduiding voor op negroïde en pygmeeën lijkende volkeren die nog leven in geïsoleerde gebieden in Zuidoost-Azië*), en Andaman Ijslanders (*De Andamanezen zijn een groep volken die leven op de Andamanen, een eilandengroep gelegen tussen het Indisch schiereiland en Indonesië.*), etc.

"Al deze door Blavatsky vermeld rassen behalve de vermeende "wilde mannen van Borneo" bovengenoemde groepen zijn onderdeel van wat er in de late 19e en de meeste van de 20e

eeuw het **Australoïde ras** genoemd werd (*met uitzondering van de Bosjesmannen, die deel uitmaakt van het Khoikhoi ras*).

Blavatsky beschreef het vijfde Wortelras met de volgende woorden: "De Arische rassen bijvoorbeeld, die nu variëren van donkerbruin, bijna zwart, rood-bruin-geel, tot aan de witste romige kleur, zijn nog allemaal van één en dezelfde voorraad (Wortelras) - het vijfde Wortelras –". en komen voort uit één stamvader, die Hindoes Manu noemt. Theosofen geloven dat elke Wortelras een afzonderlijke en verschillende Stamvader heeft.

De subrassen van het Arische vijfde Wortelras omvatten:

- De Hindoes (*Het eerste subras Dat in 60.000 Bc die vanuit de Stad van de brug, emigreerde naar India*). Het hindoeïsme is de overheersende inheemse religieuze traditie van het Indisch subcontinent. Het hindoeïsme wordt door zijn aanhangers vaak aangeduid als Sanātana Dharma, een Sanskriete term met de betekenis: "**de eeuwige wet die ons ondersteunt en overeind houdt**". Het hindoeïsme is gevormd uit diverse tradities en heeft niet één bepaalde stichter. Een van de wortels is de historisch-Vedische religie van India in de IJzertijd – daarom wordt het hindoeïsme vaak "**de oudst levende wereldreligie**" genoemd.

- De Arabieren (*Het tweede subras Dat in 40.000 Bc die vanuit de Stad van de brug, emigreerde naar Arabië*.) Arabieren zijn mensen die voornamelijk in de Arabische wereld leven en het Arabisch hebben als moedertaal. Oorspronkelijk woonden er geen Arabieren in het huidige Midden-Oosten en in Noord-Afrika, alleen op het Arabisch schiereiland. De meeste volkeren van dit gebied waren slechts zijdelings verwant aan de Arabieren, maar werden in latere tijden gearabiseerd. De bewoners ten noorden van Arabië zijn gearabiseerde Syriërs, Armeniërs, Arameeërs, Koerden, Assyriërs en vele kleinere volken. De huidige Noord-Afrikanen hebben meestal zowel Berberse als Arabische voorouders. In mindere mate zijn daar nog oorspronkelijke Berbers en, nog zeldzamer, Arabieren. De etnische verschillen tussen deze groepen zijn echter verwaarloosbaar. De

verschillen zijn eerder cultureel van aard (*taal, gebruiken, gewoonten*).

- **De Perzen** (*Het derde subras Dat in 30.000 Bc die vanuit de Stad van de brug, emigreerde naar Perzië.*) De Perzen vormen een Indo-Europees volk dat hoofdzakelijk in Iran (*Perzië*), Afghanistan en Tadzjikistan woont. De Perzen stammen af van de Ariërs, een Indo-Europees volk dat rond 1000 v.Chr. naar Iran en Centraal-Azië migreerde, en van de stammen van het Iraanse Plateau. Het eerste verslag van Perzen is een Assyrische inscriptie uit ongeveer 800 v.Chr.. Hierin wordt het volk Parsu genoemd. Ook een andere Arische groep wordt vermeld, Madai (*Meden*). De taal van de Perzen, Perzisch, behoort tot de Indo-Iraanse taalfamilie. Vanouds worden de Perzen door het Westen gezien als bezitters van grote rijkdom en luxe, maar desondanks van twijfelachtig allooi door de absolute macht van hun koningen en de veronderstelde slaafse houding van al hun onderdanen. De Grieken (*en later de Romeinen*) vonden dat zijzelf het juiste midden hielden tussen die "verwijfde", cultureel zeer verfijnde oosterlingen enerzijds en de ruwe, beestachtige noorderlingen als Galliërs en Germanen anderzijds. Europeanen hadden volgens hen een meer egalitaire, sobere samenleving van echte vrije mannen. Deze gemeenplaats overleefde ruimschoots de oudheid.

- **De Kelten** (*Het vierde subras Dat in 20.000 Bc die vanuit de Stad van de brug, emigreerde naar West-Europa.*) (*de Myceense Grieken worden beschouwd als een uitloper van het Keltische subras die Zuidoost-Europa koloniseerde*) Met Kelten wordt een verzameling volkeren en stammen aangeduid die gedurende het millennium vóór het begin van onze jaartelling en de eeuwen daarna een Keltische taal spraken. Het is dus primair een linguïstisch begrip. Een Kelt was een spreker van een Keltische taal. Hun voorouders verspreidden zich vanuit een kerngebied in Centraal-Europa zowel in westelijke als oostelijke richting. Rond het begin van onze jaartelling bevolkten Keltische stammen de Britse Eilanden, Gallië, het Iberisch Schiereiland en delen van Midden-Europa en de Balkan. De Keltische talen behoren tot de Indo-Europese taalfamilie.

- **De Teutonen** (*Het vijfde subras Dat in 20.000 Bc die vanuit de Stad van de brug, emigreerde naar wat nu Duitsland is.*) (*de Slaven (Polen, Russen enzv.) worden beschouwd als een uitloper van het Teutoonse Subras die Rusland en omliggende gebieden koloniseerde*). Aan het eind van de 2e eeuw v.Chr. migreerden de Teutonen, samen met hun burens, bondgenoten en

mogelijke bloedverwanten, de Germaanse Cimbren en de Ambronon, van hun oorspronkelijke thuisland naar het zuiden in de Donau vallei, zuidelijk Gallië en noordelijk Italië. Hier begonnen zij binnen te dringen in het land van de Romeinen (*Julius Caesar vermeldt in zijn verslag van de Gallische Oorlog, Commentarii de bello Gallico, dat de Boii degenen waren die Noricum aangevallen hadden*). Het onvermijdelijke conflict dat volgde wordt de Cimbrische Oorlog genoemd. De Cimbren (*onder hun koning Boiorix*) en de Teutonen wonnen de openingsslag van deze oorlog over de aan Rome geallieerde stammen en vernietigden een enorm Romeins leger bij de Slag bij Arausio in 105 v.Chr.. Maar Rome hergroepeerde zich en reorganiseerde onder Consul Gaius Marius. In 104 v.Chr. vertrokken de Cimbren uit de Rhônevallei om Spanje te plunderen, terwijl de Teutonen in Gallië bleven, nog steeds een sterke macht maar niet machtig genoeg om op eigen kracht naar Rome marcheren. Dit gaf Marius de tijd om een nieuw leger op te bouwen en in 102 v.Chr. begon hij een opmars richting de Teutonen. Bij de Slag bij Aquae Sextiae werden de Teutonen nagenoeg vernietigd en Teutoonse koning Teutobod werd samen met 20.000 van zijn stamgenoten gevangengenomen. Hierna verdwenen hij en zijn stam uit de geschiedenis. Hij is zeer waarschijnlijk naar Rome afgevoerd om in een Romeinse triomftocht mee te moeten lopen en nadien ritueel terechtgesteld. Het volgende jaar ondergingen de Cimbren een soortgelijk lot bij de Slag bij Vercellae.

Blavatsky geloofde dat het vijfde Wortelras uiteindelijk vervangen zou worden door het zesde Wortelras, dat zou worden aangekondigd door de komst van **Maitreya**, een figuur uit **Mahayanaboeddhische mythologie**. En geloofde dat de

mensheid uiteindelijk verder zou uitgroeien tot het finale zevende Wortelras.

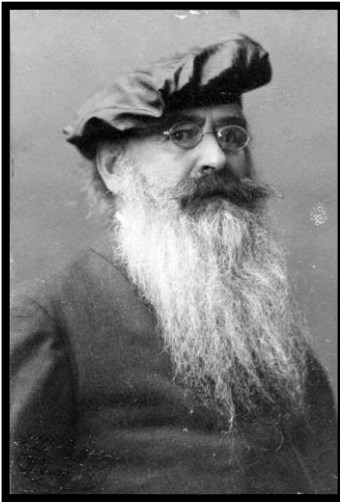

Het logo van de Theosofische Vereniging bracht diverse oude symbolen samen, waaronder ook 'de Swastika'.

HOOFDSTUK 3

ARIOSOFIE

Overal in Europa wordt de grote oorlog (*eerste wereld oorlog*) met enthousiasme begroet. In de ranken van het Duitse en Oostenrijk-Hongaarse leger gelooft men dat deze oorlog zal leiden tot een **vereniging van de Duits sprekende volkeren en de oprichting van een Germaans imperium**. Voor de frontsoldaten van het keizerlijke leger is de leer van de Oostenrijkse journalist, schrijver en occultist Guido von List dan ook een bron van inspiratie.

Guido Karl Anton List, beter bekend als Guido von List (5 oktober 1848 - 17 mei 1919) was een Oostenrijks dichter, journalist, schrijver, zakenman en handelaar in lederwaren maar was het meest opmerkelijk als een Occultist en Völkische auteur en bekend om zijn boek *Das Geheimnis der Runen* (het geheim van de runen), waarin hij de Armanen Futharkh beschreef.

‘Guido List’ die zichzelf tot de adelstand verhief door "von" in zijn naam te plaatsen om daarmee serieuzer te worden genomen, was van mening dat in de Duitsers meer dan enig ander volk het bloed loopte van het mythische ras dat door

mevrouw Blavatsky "De Ariërs" genoemd werd. De centrale stellingen van List omschrijven een "Arisch oerras" uit Noord-Europa dat van alle mensenrassen het hoogst ontwikkeld zou zijn. Binnen de 'Völkische Bewegung' verliep de indeling naar volk geheel volgens ras kenmerken, waaruit de overtuiging ontstond dat de nakomelingen van dit "Arische oerras", waarmee de Germanen en meer bijzonder de Duitsers bedoeld werden, ook dominant en verder ontwikkeld waren dan alle andere volkeren.

In een van de versies van de Arische invasietheorie is het Arische ras een volk geweest dat in de Himalaya dan wel Kaukasus verbleef en uiteindelijk zich in Noord-India en Perzië vestigde. In kringen van het Thule-Gesellschaft, een van de vele in Zuid-Duitsland aanwezige racistisch-occulte verenigingen waar de nazi's hun ideologie aan ontleenden, associeerde men daarom Tibet met Xanadu, de plek vanwaar de menselijke (= Arische) beschaving en levensbron zou stammen. In 1938 stuurde Himmler daarom Heinrich Harrer met een expeditie naar Lhasa om deze bron des levens terug te vinden. Hitlers streven de Kaukasus en Perzië te veroveren hangt daarom hoogstwaarschijnlijk met meer samen dan enkel een veroveringstocht naar de olievelden bij Bakoe en rondom de Perzische Golf.

Voor List is de grote oorlog het bewijs dat de moderne wereld met zijn materialisme en zijn Democratie haar zelf aan het vernietigen was doch, zal uit deze oorlog en vernietiging de overwinning van de Duitse zaak komen en het begin van

een Arisch millennium. List restaureert het gebed van de 16e eeuw'se Italiaanse filosoof Giordano Bruno "Oh vader God laat de Duitsers hun eigen kracht realiseren, en zij zullen geen mensen zijn, maar Goden"

Giordano Bruno was een Italiaanse filosoof, priester, vrijdenker en kosmoloog. Op wetenschappelijk vlak was hij een aanhanger van de heliocentrische theorie van Copernicus. Bruno kwam met de idee van een oneindig heelal, met de zon als een ster tussen de andere die ook planeten hebben. Op religieus en filosofisch vlak was hij een aanhanger van het docetisme en het pantheïsme. Hiervoor werd hij in 1600 door de Inquisitie in Rome tot de brandstapel veroordeeld.

Guido von List die sterk beïnvloed werd door de Theosofische gedachte van 'Madame Blavatsky' mengde dit met zijn eigen religieuze overtuigingen, gegrond op het 'Germaanse heidendom', en de rassen theorieën van 'Arthur de Gobineau'.

Arthur de Gobineau, was een Franse diplomaat, schrijver, politicus en rassen theoreticus. Hij werd vooral bekend door zijn werk over de ongelijkheid van de mens, *Essai sur l'inégalité des races humaines* (Verhandeling over de ongelijkheid van de menselijke rassen), gepubliceerd in twee delen.

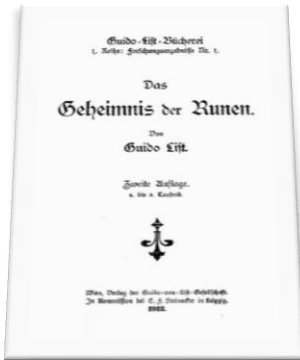
Tijdens zijn eerste missie in Perzië werd Gobineau geïnspireerd tot zijn idee van het bestaan van superieure rassen (*races maîtresses*); hij geloofde niet dat natuurlijke omstandigheden zoals rivieren en goede landbouwgrond de basis waren voor het ontstaan van superieure culturen, maar dat dergelijke culturen opgebouwd werden door superieure rassen. Hij stelde dat er een natuurlijke scheiding of barrière bestond tussen drie oorspronkelijke rassen, het blanke ras (*race blanche*), het negroïde ras (*race noire*) en het mongoloïde ras (*race jaune*). Omdat deze rassen door God geschapen waren zouden deze perfect zijn, maar door het overschrijden van rassenbarrières door rassenvermenging zou de menselijke soort degenereren. Tevens stelde hij dat het blanke ras het hoogst ontwikkeld was, en stelde het gelijk aan de Indo-Europese cultuur die bekendstond als die van de Ariërs

Gobineau legde zijn rassentheorie vast in zijn *Essai sur l'inégalité des races humaines* (Verhandeling over de ongelijkheid van de menselijke rassen). Het eerste deel werd gepubliceerd in 1853, en in 1855 volgde deel twee. Het boek werd opgedragen aan George V, koning van Hannover. In 1884, na de dood van Gobineau, kwam er een tweede druk uit. Op aanraden van Cosima Wagner werd het vertaald in het Duits door Ludwig Schemann, *Versuch über die Ungleichheit der Menschenrassen* (1898—1901); in 1914 volgde een Engelse vertaling, *The Inequality of Human Races*, door A. Collins. Gobineau was niet de eerste die een rassentheorie opstelde; in 1849 publiceerde de Duitse arts Carus zijn boek *Über ungleiche Befähigung der verschiedenen Menschheitstämme für höhere geistige Entwicklung* (Over de ongelijke geschiktheid van de verschillende mensenstammen tot geestelijke ontwikkeling), een werk waar Gobineau meermaals naar verwijst.

List noemde zijn doctrine "**Ariosofie**" genoemd na de Armanen, een groep van priester-koningen uit een oud Ario-Germaans tijdperk. Ariosofie was een **racistische pseudowetenschap**, bezig met de Esoterische leer van het Mystieke. List beweerde (*net zoals Helena Blavatsky*) telepathische visioenen te hebben gehad en te zijn ingewijd geweest in de geheime rituelen van de eeuwen oude Teutonische stammen. **Zijn visioenen vertelden hem over een Germaanse religie & het aanbidden van de God Odin.** Zijn droom, het nalatenschap van dit lang vergeten Occulte Germaanse priesterschap te herontdekken.

Volgens de Noordse Legendes, had Odin de god van wijsheid en tovenarij (*kennis en kunde*) bijna alles over voor wijsheid. Zozeer zelfs dat hij zijn ene oog in de bron van Mimir had geworpen in ruil voor wijsheid. Hij kreeg initiële diepe wijsheid door zich negen dagen op te hangen aan de wereldboom Yggdrasil. Door deze vrijwillige dood en de daarop volgende herrijzing (*zijn zelf opgelegde initiatie tot eerste Sjamaan*) verkreeg hij grotere wijsheid dan wie ook., Eén van die dingen was het verkrijgen van de magische runen. Deze tekens bestaan uit krachtige lijnen. Dit met doel ze gemakkelijk te tekenen op rotsen, metalen of hout. De runen zouden toegang geven tot de machtige natuurkrachten.

List wist dat de runen het alfabet van een primitief schrijf systeem waren, maar voor de oude Germanen waren dit ook magische tekens, tekens geloofd list die een diepe esoterische betekenis hebben. Voor List waren de runen de sleutel tot de Occulte kennis van de eeuwen oude Germaanse stammen.

10 jaar na zijn dood zullen deze Runen deel uitmaken van een nieuwe taal, de taal van 'Nationaal Socialisme' Overbekend is de beeltenis van de dubbele bliksemschicht van de SS, de 'Sig-rune', dat als enkel symbool door de Hitlerjugend werd gebruikt, naast de minder bekende Tyr en de Othala. In de symboliek van het nationaal socialisme domineert één symbool boven allen "De Swastika". Voor list is de Swastika het vuur & de scheppingsdaad. Een nazi hyme beweert "De tijd van het kruis is nu voorbij, Het zonnen wiel is opgestegen, Eindelijk zullen we weer vrij zijn, Eindelijk zullen we de eer terug aan ons volk kunnen geven."

List beweerde dat de stam naam Herminones die door Tacitus word genoemd een Latijnste versie van het Duitse Armanen was en noemde zijn religie de Armanenshaft, en beweerde vervolgens dat dit de oorspronkelijke religie van De Germaanse stammen was.

De origine et situ Germanorum - Over de oorsprong en de ligging van de Germanen, meestal afgekort tot Germania werd omstreeks 98 geschreven door de Romein Publius Cornelius Tacitus en is een etnografische studie over de diversiteit van de Germaanse stammen die buiten het Romeinse Rijk leefden.

Zijn concept van deze religie was een vorm van zon aanbidden, met 'Priester Koningen' (*vergelijkbaar met de IJslandse Godi*) als de legendarische heersers van het oude Germania.

*Een goði is de Oudnoordse naam voor een priester en stamhoofd. Een priesteres wordt aangeduid met Gyðja. De naam verschijnt voor het eerst in Wulfila's gotische Bijbelvertaling als gudja voor "priester", maar in Oudnoords komt alleen de vrouwelijke vorm gyðja overeen met de Gotische vorm. De overeenkomstige mannelijke Oudnoordse vorm zou een onbevestigd *gyði zijn.*

List beweerde dat het opleggen van het Christendom op de Teutoonse stammen, en de vervolging van de volgelingen van de oude religie. De Armanenschaft dwong haar traditie in het geheim te blijven uitvoeren. Hun wet leefde voort in rituelen en symbolen en hun occulte kennis was door de eeuwen heen bewaard gebleven door Vrijmetselaars, Rozenkruisers en andere westerse Christelijke militaire orders, zoals de Tempeliers.

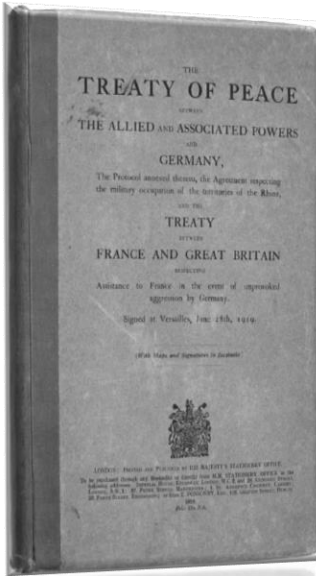
Het bloedbad van Verden (ook bloedgericht van Verden) vond in het jaar 782 bij Verden aan de Duitse rivier de Aller plaats. Duizenden gevangengenomen Saksen werden tijdens de Saksenoorlogen in opdracht van Karel de Grote onthoofd. Deze Saksen hadden zich verzet zich tegen de Frankische aanvallen op hun grondgebied. Ook stonden zij vijandig tegen pogingen hen al of niet gedwongen tot het Christendom te bekeren. (volgnes Nazi's onder de invloed van Joodse mengelrassen) Over het exacte aantal slachtoffers verschillen historici van mening. Doorgaans wordt gesproken van 4.500 terechtgestelden. Het bloedbad van Verden vond plaats tijdens de Saksenoorlogen.

Zo groot is de invloed van List op de Duitse en Oostenrijkse Nationalisten dat veel leger officieren toetreden tot de geheime

occultistische organisatie geïnspireerd door zijn leer. Het "Guido-von-List-Gesellschaft" opgericht in mei 1912 heeft loges in 10 Duitse steden. De voorspelling van List dat de grote oorlog de overwinning van een Keizerlijke Duitsland zou zien over zijn Democratische en gedegenereerde vijand zal niet worden vervuld. In 1918 ligt de Duitse economie in puin het leger van de Kaiser is verslagen en velen geloven dat Duitsland van binnen uit is verraden, men legt schuld bij de traditionele vijanden van de Duitse nationalistische bewegingen, "Kapitalisten, Democraten maar vooral Joden". Voor de volgelingen van List, lijkt alles wat waardevol is, verloren. Een regering van onbekende politici heeft de vernederende voorwaarden van het Verdrag van Versailles aanvaard en het ergste van all de Kaiser en de prinsen zijn afgetreden. Duitsland is uitgegroeid tot een Democratische Republiek.

Het Verdrag van Versailles was een verdrag tussen Duitsland en de Entente en het belangrijkste van de vijf in voorsteden van Parijs in 1919/20 gesloten verdragen, waarmee de Eerste Wereldoorlog formeel werd beëindigd (de andere vier verdragen hadden betrekking op de Duitse bondgenoten: het Verdrag van Saint-Germain met Oostenrijk in september 1919, het Verdrag van Neuilly met Bulgarije in november 1919, het Verdrag van Trianon met Hongarije in december 1919 en het Verdrag van Sèvres met Turkije in augustus 1920).

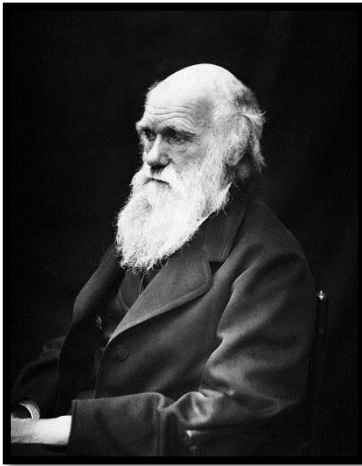
De troonsafstand van de Kaiser is een harde klap voor de Occultisten van het **Guido-von-List-Gesellschaft**, List dacht dat de Duitse Aristocratie door de Armanenschaft werd opgericht in de oudheid, en ging er van uit dat het zuiverste Arische bloed en de resterende Arische psychische krachten in deze Aristocratie te vinden was.

in de nasleep van de oorlog geconfronteerd met de dubbele bedreiging van Democratie en Socialisme, omarmen traditionalisten von list's geloof in de Duitse adel. Maar een nieuw concept van adel is al in het proces van ontwikkeling, zij aan zij met de doctrine van List, het zal de hoeksteen zijn van de nazi-ideologie, en de toekomstige SS.

HOOFDSTUK 4

DARWINISME

Tegen het einde van de grote oorlog, zien Wetenschappers, Artsen en Politici in het Darwinisme een formule van sociale en politieke actie. geloven in de gelijkheid van mens wordt simpelweg als onwetenschappelijk gezien.

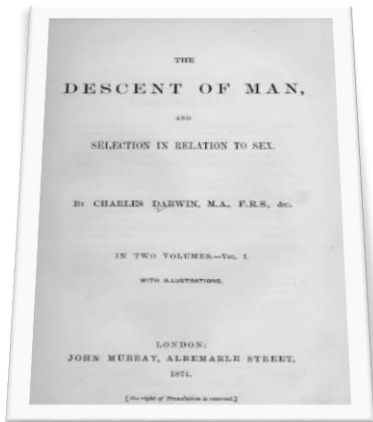

Charles Robert Darwin, was een Engels auto-didact op het gebied van natuurlijke historie, biologie en geologie. Darwin ontleent zijn roem aan zijn theorie dat evolutie van soorten wordt gedreven door natuurlijke selectie. en wordt gezien als éénvan de invloedrijkste personen, uit de geschiedenis.

De nieuwe slogan luidt 'survival of the fittest' (*overleven van de best aangepaste*). In Darwin's "The Descent of Man, and Selection in Relation to Seks" speculeert hij over de toekomstige loop van de menselijke evolutie.

Darwin beschreef ook hoe de opkomst van betere medicijnen tot gevolg had gehad dat de "zwakkere" individuen in de menselijke bevolking een grotere kans op overleven en

nageslacht hadden gekregen. Het leek hem een kwalijke zaak dat zowel meer lichamenlijk als geestelijk zwakkere individuen geboren werden, en hij steunde onderzoek naar erfelijke ziektes onder kinderen van naaste bloedverwanten. Darwin beschouwde de waarde van mensen als een meetbare feitelijke kwestie. Hij gaf aan dat de daad van het uitroeien van het erfelijk slechtste deel van de bevolking, het nobelste deel van de natuur van de bevolking zou beschadigen. Hij vond dat er nog meer onderzoek nodig was naar de wetten van de erfelijkheid om eugenistische idealen te kunnen verwezenlijken. Hij stelde dat het waarschijnlijk blijvend nodig zou zijn om individuen in de maatschappij bloot te stellen aan een harde strijd om het bestaan, omdat men anders weg zou zinken in ijdelheid.

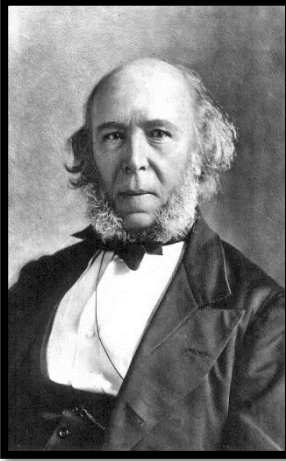
In 1871 vatte Darwin zijn visie samen in zijn boek *The Descent of Man: "Wij beschaafde mannen, doen ons uiterste best om het proces van eliminatie in toom te houden: wij bouwen inrichtingen voor de imbecielen, de verminkten en de zieken; introduceren sociale voorzieningen; en onze medici gebruiken hun bijzondere vaardigheden*

om iedereen zo lang mogelijk in leven te houden. Daardoor produceren de zwakke leden van beschaafde samenlevingen zwakke nakomelingen. Niemand kan eraan twijfelen dat

dit zeer schadelijk zal zijn voor de menselijke soort." Waarop Darwin zijn advies deed volgen: "Lijders aan ernstige lichamelijke of geestelijke ziekten, zowel mannen als vrouwen, zouden ongetrouwd moeten blijven."

De afstamming van de mens - en selectie in relatie tot sekse (Engels: The Descent of Man, and Selection in Relation to Sex) is een boek van Charles Darwin, dat gepubliceerd werd in 1871. Dit boek was revolutionair omdat het de mens terughaalde naar het dierenrijk en daarmee zijn speciale positie boven het dierenrijk verloor. Ook werd voor het eerst geopperd dat aapachtige en mensen dezelfde voorouder hebben. Ook valt dit boek het idee van de Franse filosoof René Descartes aan dat de mens een ziel heeft. De conclusies van dit boek maken het onverklaarbaar dat er in het evolutieproces plotseling iets immaterieels zoals een ziel ontstaan is.

Survival of the fittest (*overleven van de best aangepaste*) is een term die oorspronkelijk is bedacht door Herbert Spencer nadat hij Charles Darwins De oorsprong der soorten las. In zijn boek *The principles of biology* uit 1864 gebruikte hij die term voor het eerst en tekende hij parallellen tussen Darwins biologische theorieën en zijn eigen economische theorieën. Spencer stelde dat als de overheid niet zou ingrijpen de bekwaamste (*rijkste*) mensen uiteindelijk zouden overblijven en er een superbeschaving zou ontstaan waaruit de zwakkere groepen geëlimineerd zouden zijn.

Herbert Spencer was een Brits socioloog en antropoloog, hij is de oorspronkelijke bedenker van de term 'survival of the fittest'. En publiceerde de term voor het eerst in *Principles of Biology* in 1864. Na de eerste druk van zijn *Origin of Species* in 1859 verving Darwin zijn term "natural selection" in "survival of the fittest". Spencer wordt bestempeld als pionier van het sociaal darwinisme en wordt dan ook beschouwd als de grondlegger van de sociologie.

De term "sociaal darwinisme" werd voor het eerst gebruikt door de Duitser Oscar Schmidt in 1877. Schmidt stelde dat hoewel socialisten tegen Darwins theorie waren, ze elementen eruit opnamen in hun gedachtegoed. Het idee dat de lagere sociale klassen niet simpelweg lui waren, maar ondanks hard werken niet uit hun positie omhoog konden komen, kwam rond 1900 op. In het Verenigd Koninkrijk zouden politici als David Lloyd George en Winston Churchill van de Liberal Party een omslag veroorzaken door gelijke kansen voor talentvolle individuen van alle sociale klassen te promoten.

'Survival of the fittest' wordt vaak verward met 'het recht van de sterkste'. Een organisme hoeft echter niet de 'sterkste' te zijn om betere overlevingskansen te hebben dan anderen. Meer intelligentie, betere camouflage of beter vluchtgedrag

kunnen overlevingskansen ook vergroten en ervoor zorgen dat een organisme 'the fittest' is. Een dier, een plant of een bacterie met eigenschappen die een efficiëntere en effectievere omgang mogelijk maken met de uitdagingen vanuit de omgeving, zal als regel een grotere overlevingskans hebben en dientengevolge (*en daar komt het uiteindelijk op aan*) een grotere voortplantingskans hebben. Want als zulke individuen meer kopieën van hun erfelijke aanleg in volgende generaties achterlaten, zullen de aanlegfactoren van de eigenschappen 'met de beste fit' op den duur de minder goed passende eigenschappen verdringen. Zo is 'het betere uiteindelijk de vijand van het goede' (*aanpassing*).

De natuurlijke selectie is dus de uitkomst van concurrentie tussen aanlegvarianten binnen populaties. Een verkeerde opvatting van het begrip concurrentie heeft tot de misvatting geleid, dat de "sterkste" ook betekent het organisme met het grootste competitieve vermogen, dat is het vermogen om een ander actief te verdringen, uit te sluiten of te overheersen. Concurrentie kan, in tegenstelling tot competitie, plaatsvinden zonder dat de concurrerende organismen elkaar ooit lijfelijk ontmoeten of te lijf gaan. Het heeft ook geleid tot de misplaatste veronderstelling dat het ontstaan van onzelfzuchtigheid en altruïstisch gedrag niet met het gangbare evolutiemodel verklaard kan worden.

Kapitalisten, fascistten en nazi's hebben het idee van 'survival of the fittest' gebruikt als argument om hun imperialistische aspiraties te verdedigen, en beargumenteerd dat de 'sterkste' het morele recht heeft te doen wat hij wil met de 'zwakkere' met de motivatie dat het nu eenmaal zo werkt in de natuur. Deze verwarring wordt grotendeels toegeschreven aan de gewijzigde

betekenis van fittest. Toen deze term ontstond in Engeland betekende fittest vooral meest passend (to fit → passen) of het geschiktst in tegenstelling tot in de beste fysieke of psychische conditie.

HOOFDSTUK 5

EUGENETICA

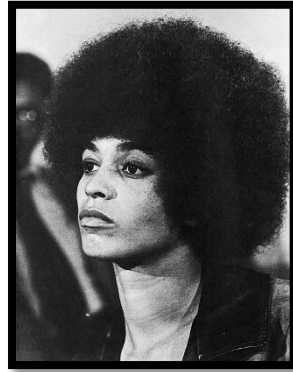
Het Werk van Marie Stopes over geboortebeperking 'verstandig ouderschap' voor het eerst gepubliceerd in 1918 'word opgedragen aan al diegenen die ons ras willen zien groeien in kracht en schoonheid'. Stopes maakt zich zorgen over de tendens dat de (*voor haar*) lagere klasse steeds meer kinderen produceren dan de hogere klassen, de nummers van onze bevolking verklaart ze, hebben steeds meer de neiging om van de minder gewetens en succesvollen te worden gemaakt.

Marie Stopes was een Schots schrijfster en pionier in het veld van gezinsplanning. Ze schreef in *Birth Control News*, een tijdschrift wat anatomisch expliciet advies gaf. Ze was ook voorstander van de invoering van een beleid geïnspireerd op eugenetica. Zo was ze voorstander om mensen die geen goede ouders waren te steriliseren.

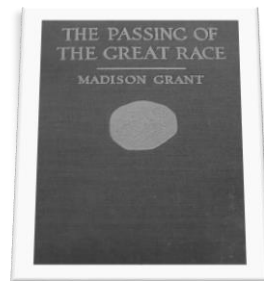
De Verenigde Staten van Amerika was het eerste land dat de verplichte sterilisatie toepasten op de verstandelijk gehandicapten, geesteszieken, maar ook onder de vele

staats wetten, doven, blinden en mensen met epilepsie. Volgens de activiste Angela Davis, werden zelfs vrouwen van etnische minderheden (*zoals indiaanse, en Afro-Amerikaanse vrouwen*) in vele staten tegen hun wil gesteriliseerd, dit vaak zonder hun kennis, terwijl ze in een ziekenhuis waren om andere redenen (*bijvoorbeeld bevalling*).

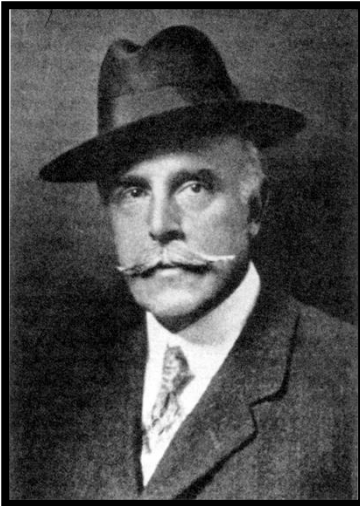

Vanaf 1896 werden in veel staten wetten bekrachtigd waarin het epileptische en zwakzinnige mensen verboden werd te trouwen. In 1924 werd de **Immigration Restriction Act aangenomen**, waarbij Eugenetici voor het eerst een rol speelden bij debatten in het Congres als expert-adviseurs over de dreiging van de komst van volkeren uit Oost en Zuid Europa. Deze wet beperkte het aantal immigranten aanzienlijk en versterkte bestaande wetgeving die rassenvermenging verbood. Eugenetische beschouwingen vormden ook de grondslag bij de aanname van incest wetten in grote delen van de VS.

De Amerikaan Madison Grant zal hierin een centraal figuur zijn. Grant is de beroemde auteur van het populaire boek "The Passing of the Great Race" dat in 1916 verscheen, het was een uitgebreide werk over de "raciale geschiedenis" van Europa. Het boek was immens populair en ging door

meerdere drukken in de Verenigde Staten, en werd vertaald in een aantal andere talen, met name het Duits in 1925. Grant's werk werd omarmd door de voorstanders van de nationaal-socialistische beweging in Duitsland "The Passing van de Greate Race" was het eerste niet-Duitse boek dat herdrukt werd door de nazi's toen ze aan de macht kwamen, **Adolf Hitler** schreef aan Grant, "Dit boek is mijn Bijbel."

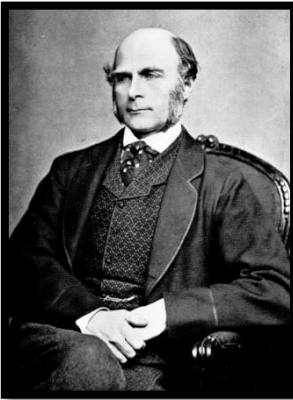

Madison Grant was een Amerikaanse advocaat en vooral bekend voor zijn werk als eugenicist. Als eugenicist, was Grant verantwoordelijk voor een van de bekendste werken van wetenschappelijke racisme, en speelde een centrale rol in het vervaardigen van een sterke immigratie beperking en de anti-rassen-vermenging wetten in de Verenigde Staten.

Uiteindelijk werden meer dan 65.000 personen gesteriliseerd in 33 staten onder gedwongen sterilisatie programma's. Indiana werd de eerste staat waar een sterilisatie wetgeving verscheen in 1907.

Marie Stopes pleite voor een **gelijkaardig** beleid in Groot-Brittannië, inclusief de sterilisatie van mannelijke kinderen, met een epileptische of verstandelijke gehandicapte ouder, nonkel of tante. 'The Family Planning Mouvement' was onderdeel van een veel bredere beweging gericht op de

evolutionaire versnelling van het menselijke ras door selectieve voortplanting, deze nieuwe (Pseudo) wetenschap noemt zichzelf "Eugenetica" De Eugenetica beweging begon in 1883 met Francis Galton, hij vond dat de mensheid de evolutie in eigen handen moest nemen, en dat de begaafde, gezondste en mooiste personen, meer nageslacht moesten hebben er heerste een grote bezorgdheid dat mensen volgens hen slechte genen hadden zich sneller voortplanten dan diegenen met goede genen.

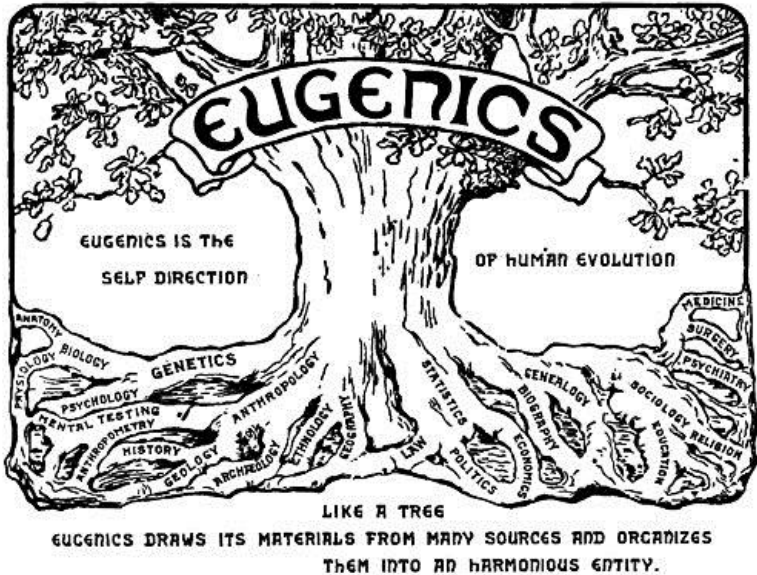

Sir Francis Galton was een Brits Statisticus, Antropoloog, ontdekkingsreiziger, Psycholoog en grondlegger van de moderne Eugenetica. Daarnaast bestudeerde hij de menselijke geest en het brein en was hij de grondlegger van de Psychometrie. Hij was een halve neef van de dertien jaar oudere Charles Darwin.

Galton was een idealist en wilde genetica zo toepassen dat toekomstige generaties in ruime mate over gunstige erfelijke eigenschappen konden beschikken. Vanaf 1865 bepleitte hij een vorm van kunstmatige selectie en in 1883 introduceerde hij de term eugenetica voor zijn ideaal.

Het woord had hij afgeleid van het Griekse eugenes, dat 'goed geboren' betekent. In 1908 vatte hij in zijn memoires samen wat Eugenetica voor hem betekende: "De mens is gezegend met medelijden en het vermogen om vele vormen van leed te voorkomen. Ik vind dat het de mens past om de

natuurlijke selectie te vervangen door andere processen die zachtaardiger en niet minder effectief zijn."

De oorspronkelijke stelregels van Galton hadden een directe link met de leer en het werk van Darwin. Darwin zelf was weer sterk beïnvloed door Thomas Malthus. Volgens Galton wordt het mechanisme van natuurlijke selectie gedwarsboomd door de menselijke beschaving. Een van zijn bezwaren tegen beschaving is het streven om mensen in een zwakke positie te helpen, welke indruist tegen de natuurlijke selectie waarbij juist de “zwakkeren” uitsterven. Eugenetici zijn daarom voor acties om de afnemende effecten van de natuurlijke selectie binnen de beschaving te compenseren. Dit basisprincipe vormde de inspiratie voor vele uiteenlopende filosofieën, (*pseudo*)wetenschappelijke theorieën en sociale praktijken.

Selectieve voortplanting werd in de oudheid al gesuggereerd door Plato, die graag zag dat menselijke voortplanting zou worden gecontroleerd door de autoriteiten en dat de meest begaafden de meeste kans kregen om zich voort te planten. Hij maakte de vergelijking met het fokken van jachthonden. Kinderen die niet voldoen aan de voorwaarden - kinderen met gebreken of van mensen die niet meer in de kracht van hun leven zijn - kunnen "niet worden grootgebracht". De regering zou "in het belang van de gemeenschap enorm veel fantasie en misleiding moeten gebruiken". Hij stelde voor dat de selectie zou worden uitgevoerd door middel van een neploting om koppels te vormen, zodat de onbegaafde mensen niet gekwetst zouden worden en de schuld aan het lot zouden geven. Het verhaal wil dat de inwoners van de stadstaat Sparta zwakke baby's buiten de stadsmuren achterlieten om te laten sterven.

Het eerste internationale congres van eugenetici werd in 1912 in Engeland geopend en voorgezeten door de voormalige premier Arthur James Balfour. Winston Churchill trad op als vice-voorzitter en onder de eregasten bevonden zich de bisschop van Ripon en Alexander Graham Bell, de uitvinder van de telefoon.

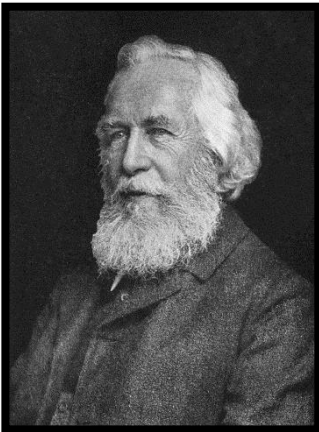
Een van de vroegste moderne voorstanders van eugenetische ideeën (*voordat ze als zodanig werden benoemd*) was **Alexander Graham Bell**. In 1881 onderzocht Bell het hoge percentage doven onder de bevolking van het Amerikaanse eiland Martha's Vineyard. Hij trok de conclusie dat doofheid een erfelijke eigenschap is en beval een trouwverbod voor doven aan. **Zoals zovele andere vroege Eugenetici was hij een voorstander van gecontroleerde immigratie uit Eugenetisch oogpunt**, en waarschuwde dat dovenscholen een broedplaats konden zijn voor een doof menselijk ras. Zijn bijzondere interesse voor doofheid is misschien verklaarbaar als men weet dat zowel zijn moeder als zijn vrouw doof waren.

Aan het begin van de 20ste eeuw had de Eugenetica zich over bijna 30 landen verspreid, van Engeland tot Brazilië, Mexico, Zweden, Rusland, Duitsland, en het meest opvallend de verenigde staten. In deze tijden werd eugenetica door velen gezien als wetenschappelijk en vooruitstrevend. Na de Holocaust ontstond een taboe ten aanzien van Eugenetica en werd het terecht verworpen als menonwaardig.

HOOFDSTUK 6

RASSENHYGIËNE

De eugenetica in Duitsland verschilde van andere bewegingen omdat er in Duitsland, veel meer Artsen en Psychiaters waren. Ernst Haeckel die *Welträtsel* (boek), een Duitse popularisatie van Darwins ideeën schreef, geloofde in de rechtvaardigheid van het uitroeien van inferieure rassen. Uit de evolutieleer trok hij de conclusie dat alle aspecten van de wereld van één en dezelfde essentie afkomstig zijn. In het **monisme**, zoals deze denkwijze heet, worden alle mogelijke vormen van de economie, politiek en ethiek gereduceerd tot toegepaste biologie. Een goed voorbeeld daarvan is het principe van “Lebensraum”. (*Het uitbreiden van de leefruimte*)

Ernst Heinrich Philipp August Haeckel was een Duits Zoöloog en Filosoof die het werk van Charles Darwin in Duitsland bekend maakte. Hij was oorspronkelijk arts en later hoogleraar in de vergelijkende anatomie. In 1894 onderscheidde de Linnean Society of London Haeckel met de Linnean Medal en in 1900 kreeg hij de Darwin Medal.

Naast het idee van Lebensraum raakte ook het principe van de raszuiverheid in omloop. Niet alleen de inferieure rassen

moesten worden uitgeroeid, het eigen ras moest worden gezuiverd. In de medische wereld, waar de nieuwe wetenschap genetica stilaan zijn opmars maakte, werd gepleit tegen een beleid dat het opnam voor de zorg van zieken en gehandicapten. Zo'n beleid moest onherroepelijk leiden tot een degeneratie van het eigen ras. Daarom pleitte Alfred Ploetz, als éénvan Duitsland's eerste Eugenetici, voor het elimineren van de (*in zijn ogen*) inferieure zwakken. In zijn boek "De efficiëntie van ons ras en de bescherming van de zwakke" (1895) beschreef hij een samenleving waarin eugenetische ideeën werden toegepast.

Alfred Ploetz (22 augustus 1860 - 20 maart 1940) was een Duitse Arts, Bioloog, Eugeneticus en bekend om het bedenken en promoten van de term en concept Rassenhygiëne in Duitsland. Samen met vele andere Eugenetici in Europa en Amerika, geloofde Ploetz in de superioriteit van het Noorse ras. Zijn geschriften hadden dus ook een grote invloed op de nazi-ideologie.

Dat kon op verschillende manieren gebeuren door hen naar het front te zenden, door kinderziekten niet te behandelen of door bij elke geboorte een medisch team te laten oordelen of de baby wel geschikt was om te overleven. Om dit standpunt te promoten richtte hij in 1905 samen met zijn broer Ernst Rudin de eerste organisatie voor rassenhygiene "de Berliner Gesellschaft für Rassenhygiene" op, welke geleidelijk aan invloed won.

In zijn vroege geschriften beschreef Ploetz Joden als het tweede hoogste culturele ras na de Europeanen. Hij identificeerde geen wezenlijke verschillen tussen Ariërs en Joden, met het argument dat de geestelijke vermogens van de Joden en hun rol in de ontwikkeling van de menselijke cultuur ze onmisbaar maakten voor het "proces van een raciale mix" waarin de mensheid zou verbeteren. Later herzielt hij deze mening. Hij benadrukte dat het onderscheidend vermogen van Joden aangegeven dat hun mentale eigenschappen negatief effect zou hebben op Ariërs door de invoering van individualisme en gebrek aan liefde voor het leger en de natie.

Het eerste boek waarin de systematische uitroeiing van een groep mensen voor “hygiënische” rassendoeleinden werd bepleit, “Der Vernichtung Lebensunwerten” (*De Exterminatie van Levens onwaardige Mensen*) werd gepubliceerd in 1920 geschreven door de psychiater Alfred Hoche en de jurist Karl Binding. Zij verlangde medische moord om het ras te zuiveren en de staat geld te besparen. Een andere psychiater, Ernst Rudin, was een vooraanstaand figuur in de Duitse psychiatrie voor Hitlers regime.

Ernst Rüdin (19 april, 1874 - 22 oktober 1952) was een in Zwitserland geboren Duitse Psychiater, Geneticus, Eugeneticus en Nazi. hij is lang wetenschappelijk vereerd en internationaal aangehaald als de pionier van de Psychiatrische erfenis studies. ook financierde hij massasterilisatie en het klinische doden van volwassenen en kinderen. Als hoogleraar psychiatrie in München en directeur van de Vakgroep Erfelijkheid van het Kaiser Wilhelm Instituut was hij de beroemdste eugenetische psychiater ter wereld.

Toen hij in 1930 als hoogwaardigheidsbekleeder op bezoek was in de Verenigde Staten, werd Rudin

geprezen door leiders van de op rasverdeling gerichte Carnegie Foundation. Toen het Kaiser Wilhelm Instituut kort voor Hitlers machtsovername bijna in elkaar stortte door gebrek aan middelen, werd Rudins werk gered door een royale subsidie

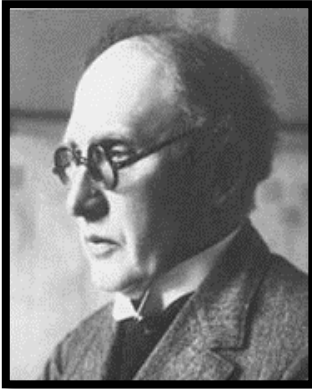
van de **Rockefeller Foundation**. Zonder zijn racistische en Eugenetische ideeën aan te passen, werd Rudin later de hoofdarchitect van Hitlers **rassenhygiëne-wetgeving** en werd hij op zijn vijfenzestigste verjaardag door Hitlers minister van binnenlandse zaken, Wilhelm Frick geprezen, als **“de onvermoeibare kampioen van de rassenhygiëne en een verdienstelijke pionier van rassenhygiëne-maatregelen van het Derde Rijk.”** Aan het eind van de oorlog moest deze held van de psychiatrie vluchten voor woedende families van vermoorde psychiatrische patiënten.

Rudin en zijn werk leidde rechtstreeks tot het besluit om van sterilisatie tot moord van duizenden over te gaan. Zijn plan was simpel, overtuig het publiek er eerst van dat de zwakken van geest aan de last van hun bestaan wilden ontsnappen maar het niet konden zeggen en dat hen ombrengen een daad van mededogen was dan pas je de definitie inferieur toe op **Joden, Jehova's getuigen, zigeuners en homoseksuelen, allemaal volgens hem het leven niet waardig.** De organisatie voor rassenhygiëne maakten propaganda films bekend als de **'Nazi killing films'** die in alle 5300 bioscopen in Duitsland werden vertoond. in 1920 is Eugenetica al zo invloedrijk geworden dat het geniet van een brede steun in de Duitse medische wereld, **ook had het een diepgaand effect op de Duitse Occultisten.**

HOOFDSTUK 7

THEOZOÖLOGIE

In 1919 sterft in Berlijn De zelf verklaarde profeet van het Arische millennium de 70 jarige “Guido von List”. op dat moment neemt "Jörg Lanz von Liebenfels" zijn plaats in als Duitslands toonaangevende mystieke Arische Visionair.

Adolf Josef Lanz (19 juli 1874 -22 april 1954) aka Jörg Lanz, die zichzelf Lanz von Liebenfels noemde, was een Oostenrijks politiek en racistisch theoreticus, occultist, ex-monnik, schrijver en stichter van het magazine 'Ostara' waarin hij antisem-itische en volkse theorieën plaatsten.

Lanz zal een grote invloed hebben op de Nazi-ideologie en op de structuur en rituelen van de toekomstige SS. Lanz verbind het Arische Occultisme Van Guido von List met de wetenschap van de eugenetica en noemt zijn nieuwe doctrine "Theozoölogie".

In 1905 verscheen van Lanz “Theozoölogie oder die Kunde von den Sodoms-Äfflingen und dem Götter-Elektron”, een gnostisch traktaat waarin hij de beginselen van zijn Ariosophische rassenleer nader uiteenzette. Een voortzetting van zijn Theozoölogie was het 15-delige Bibliomystikon,

verschenen in de jaren dertig (met een omvang van zo'n 2500 bladzijden), waarin hij het Oude en Nieuwe Testament aan een 'Ariosofische' herinterpretatie onderwierp. Lanz beweert (*geïnspireerd door Helena Blavatsky's mystieke geschiedenis van de raciale evolutie*) dat de daling van het aantal Ariërs optrad omdat zij paarde met een sub-menselijke soort het resultaat de schepping van vele gemengde rassen, rassen die door hun bestaan de rechtmatige dominantie van de Ariërs bedreigde.

Voor Lanz waren deze **Dunkelrassen** een soort '**diermensen**' die belust op Arische vrouwen het 'Ariërdom' door rasvermenging wilden corrumperen en overheersen. Daarbij geleid door een gecorrumpeerde **katholieke kerk** die volgens Lanz aan het eind van de Middeleeuwen onder invloed van de Dunkelrassen was geraakt. Lanz zag zichzelf als een reformator die het door de Joden en Dunkelrassen vervalste christendom terzijde zou schuiven om vervolgens het oorspronkelijke **Arische Christendom** (*waarin volgens Lanz de raszuiverheid werd gepredikt*) in oude luister en glorie te herstellen.

Zoals Guido von List geloofde Lanz ook dat de vroege Ariërs de kracht van telepatie hadden. Paren met raciale ondergeschikten had geleid tot het verlies van hun paranormale vermogens. “Waarom zoekt u een hel in de volgende wereld vraagt lanz, is de hel waarin wij leven en de hel die in ons brand, nog niet verslavend

genoeg?" volgens Lanz is de hel die in ons brandt, het onzuiver bloed in de aderen van het zelfs de zuiverste van Ariërs. De leer van Jörg Lanz werd door zijn eigen dagboek, "Ostara" opgericht in 1905 gepropageerd door heel Duitsland en Oostenrijk. Lanz beweerde tot 100.000 abonnees te hebben (maar het is algemeen aanvaard dat dit cijfer schromelijk overdreven is). **Notabele Lezers van deze publicatie waren onder andere Adolf Hitler, Dietrich Eckart, en de Britse generaal Horatio Kitchener.**

Ostara is de naam die door Jacob Grimm door middel van naamsvergelijking als naam voor een Germaanse lentegodin is afgeleid. Grimm ging daarbij uit van de door de Angelsaksische monnik en kerkhistoricus Beda genoemde godin Eostre. Het is echter allerminst zeker dat Ostara werkelijk heeft bestaan, c.q. dat men in haar bestaan geloofde. De naam Eostre en de Duitse variant Ostara zijn waarschijnlijk afgeleid van het Oergermaanse woord voor het oosten. Zowel de Duitse en Engelse benaming voor pasen, namelijk Ostern en Easter hebben dezelfde oorsprong

In Ostara ontwikkelt Lanz een angstaanjagende recept voor de zuivering van het ras. Hij stelt polygamie voor om het geboortecijfer van de raciaal zuiverste te verhogen, en Eugenetische kloosters, waarin gekozen vrouwen, die hij broedmoeders noemt kinderen zullen produceren voor puur bloedige Arische mannen terwijl de raciaal onzuivere en lichamenlijk of geestelijk ongeschikt verplicht worden gesteriliseerd. **Andere rassen die als minderwaardig worden beschouwd moesten worden gedeporteerd naar Madagaskar of gebruikt in**

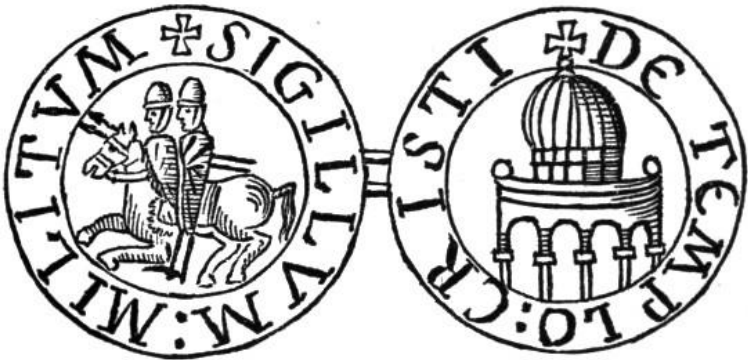
slavenarbeid. In de toekomstige Nazi-staat, zullen alle voorstellen van Lanz de meest serieuze aandacht krijgen, en sommige zullen in praktijk worden omgezet. Een gigantische Verplichte sterilisatie campagne en de deportatie van Duitse Joden naar Madagascar zal in de bovenste regionen van de partij worden besproken, de SS zal de officiële introductie van polygamie plannen, en zal zijn eigen SS voortplantings programma oprichten.

Voor Jörg Lanz zijn de legendes van de ridders van de Heilige Graal meer dan alleen verhalen en producten van de middeleeuwse verbeelding. Lanz geloofd dat zij de Tempeliers waren, opgericht in de 12 eeuw en beroemd voor hun rol in de Christelijke kruistochten.

Hij geloofde dat de kruistochten, poging waren om de inferieure rassen van het oosten tegen te houden en terug te dringen. De Heilige Graal was een elektrische energie die de psychische krachten van de zuiver bloedige Ariërs representeerde. De zoektocht naar de Graal was in de ogen van Jörg Lanz de zoektocht naar raciale zuiverheid.

De Orde van de Tempeliers of Tempelorde was een christelijke kruisridderorde die ten tijde van de kruistochten als klein onderdeel van de kruisvaarders legers een Heilige Oorlog tegen de moslims voerde in het Heilige Land. Ze waren gestructureerd als een monnikenorde naar het model van de cisterciënzers en zowel monastiek als militair actief. De orde is ontstaan uit een broederschap van vooral Franse kruisvaarders, waarvan tenminste de Franse edellieden Hugo van Payns en Godfried van Sint-Omaars (dat toen overigens in het graafschap Vlaanderen lag) deel uitmaakten. De broederschap legde rond 1118 de klassieke monastieke beloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid af ten overstaan van de Latijns patriarchaat van Jeruzalem. De orde werd vervolgens officieel erkend door de Katholieke Kerk in 1129 en bleef bijna 200 jaar bestaan. De Tempeliers werden uiteindelijk zo machtig en rijk, dat de Franse koning Filips de Schone er alles aan deed om van hen af te komen.

De broederschap bestond aanvankelijk uit een kleine groep ridders die het plan had opgevat om de pelgrims in Palestina te beschermen. De pelgrims werden tijdens hun tochten door het Heilige Land van de ene naar de andere door kruisvaarders beschermde plaats regelmatig slachtoffer van overvallen door de autochtonen die het platteland bleven beheersen.

In 1907 vormt Lanz een occulte organisatie gewijd aan een nieuwe kruistocht, hij noemt deze “De orde van de nieuwe Tempeliers”, de doelstellingen van deze orde zijn expliciet, “het harmoniseren van wetenschap, kunst en ethiek in een occulte religie gewijd aan de zuivering van het Arische ras in alle landen van de wereld.”

Voor Lanz zijn de nieuwe Tempeliers het begin van een nieuwe orde, “niet langer zullen parlementen beslissen over het lot van mensen verkondigt Lanz, in hun plaats zullen wijze priester koningen en leiders van spirituele geheime orders regeren”

In werkelijkheid zullen het niet de occultisten van de nieuwe Tempeliers zijn die de Arische aristocratieën van de toekomst scheppen. De mystieke doctrine gepredikt door Lanz, zal in praktijk gebracht worden door anderen, boven al door een man die sinds de leeftijd van 20 een fervent verzamelaar is van ‘Ostara’ Korporaal "Adolf Hitler".

HOOFDSTUK 8

NATIONAALSOCIALISME

Zoals vele van zijn kameraad Duitse Oostenrijkers ziet Hitler de Joden, als een vreemde buitenaardse religie. Nu leerde hij van Jörg Lanz (*als lezer en verzamelaar van Ostarra*) dat Duitsers en Joden rassen in oorlog zijn.

Hitler zou later schrijven. “Dit mengelmoes van rassen, dat het dagelijks gezicht van de hoofdstad van het rijk vertoonde, stuitte mij tegen de borst, en evenzeer deze gehele lappendeken van volkeren met zijn Tsjechen, Polen, Hongaren, Roethenen, Serven, Kroaten, enz., en midden daartussen natuurlijk als de eeuwige splitszwam van de mensheid - Joden en nog eens Joden. Mij scheen deze reuzenstad de belichaming van de bloedschande te zijn. Het Duits van mijn jeugd was het dialect, dat men ook in Neder-Beieren spreekt; ik kon het niet meer vergeten, noch het Weense jargon aanleren. Hoe langer ik in deze stad vertoefde, des te meer groeide mijn haat tegen dat vreemde volkerenmengsel, dat dit oude heiligdom der Duitse cultuur begon aan te tasten en te vernietigen.”

In mei 1913 verlaat Hitler Wenen, voor een nieuw leven in het Duitse vaderland. In de Beierense stad München waarin Hitler terecht komt en een onzeker bestaan lijdt, lijkt een nationalistische en Antisemitistisch sfeer te hangen. Hier zoals in Wenen verspreiden zich aan een hoog tempo geheime organisaties en occulte kringen aangedreven door de onzekerheden van de moderne wereld

Adolf Hitler (20 april 1889 – 30 april 1945) was een in Oostenrijk geboren Duits politicus en de leider van de Nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij. Hij was staatshoofd (als führer en rijkskanselier) van 1934 tot 1945. Hitler Aan het einde van zijn regering lag Duitsland en een groot deel van Europa in puin en waren er tientallen miljoenen doden te betreuren.

1 Augustus 1914, Op het Münchense Odeonsplatz word voor een juichend publiek de eerste wereld oorlog door nationalisten (*waar met vol verlangen werd op gewacht*) aangekondigd, onder het publiek is de 25-jarige Adolf Hitler.

3 Dagen na de oorlogsverklaring, vraagt Hitler zich aan te sluiten bij het Beierse regiment, Hitler schrijft: “De 3de

augustus zond ik een rechtstreeks verzoekschrift aan Zijne Majesteit, Koning Ludwig III, waarin ik vroeg, om in een Beiers regiment dienst te mogen nemen. De kanselarij van het kabinet had ongetwijfeld haar handen meer dan vol in deze dagen; des te groter was mijn vreugde, toen ik al de volgende dag de beschikking op mijn verzoek ontving. Toen ik met bevende handen het schrijven geopend had en de inwilliging van mijn verzoek las, met de uitnodiging, mij bij een Beiers regiment aan te melden, kende mijn vreugde en dankbaarheid geen grenzen. Enkele dagen daarna droeg ik dan het uniform, dat ik pas een zestal jaren later weer zou uittrekken. Zo begon nu ook voor mij, als zeker voor iedere andere Duitser, de meest onvergetelijke en grootste tijd van mijn bestaan op aarde. Naast het duizendvoudig vergrote leven in deze geweldige voorstelling, zonk alles, wat er vroeger geweest was, volkomen in het niets. Het noodlot was zo genadig, mij ook deze eerste weken van de heldenstrijd van ons volk te doen beleven – en vooral nu in deze dagen dat geweldige gebeuren ten tienden male verjaart, denk ik er dikwijls met trotse weemoed aan terug”

Na 8 weken van training word Hitler naar het front gestuurd, bij het 16de **Beierse infanterie reserve regiment**, zijn eerste gevecht, is in **West Vlaanderen bij de slag om Ieper**. De Slag om Langemark luidt op 21 oktober 1914 het begin van de Eerste Slag om Ieper in. Het 26e Duitse reservekorps staat opgesteld tussen Poelkapelle en Zonnebeke tegenover de Britse en Franse troepen in Langemark en Boezinge. Het Duitse korps bestaat voornamelijk uit vrijwillige studenten, zonder enige militaire opleiding. Het Britse korps bestaat uit doorgewinterde beroepssoldaten. Om 6:00 uur vallen de

Duitse soldaten aan, maar worden letterlijk afgemaakt door de Britten. Volgens de legende gebeurt dit onder het zingen van "Deutschland, Deutschland über alles". Dit hardnekkige verhaal berust echter niet op werkelijkheid. Niet in de laatste plaats omdat dit lied totaal geen marslied is. De Duitsers houden dit vier dagen vol, winnen geen meter grond, en verliezen bijna al hun manschappen.

Het Duitse 16e Beierse reserve-infanterieregiment, waarbij Adolf Hitler dient, doet op 29 oktober 1914 een tweede poging door te breken nabij Geluveld. Na drie dagen moeten ze de gevechten staken. Op 31 oktober 1914 veroveren ze Geluveld wel maar verliezen daarbij meer dan de helft van hun manschappen. De volgende dag nemen ze Mesen en Wijtschate in. De Britten trekken zich terug ter hoogte van Zillebeke. Op 11 november 1914 vallen de Duitsers opnieuw Ieper aan via Menen. Ze zijn met hun 18.000 manschappen duidelijk in de meerderheid, maar kunnen de 8000 Britten die hen de toegang ontzeggen niet verslaan. De volgende dag valt de eerste sneeuw over het front wat voor een adempauze zorgt. De manschappen graven zich in en bereiden zich voor op de komende winter. Het Duitse oppercommando besluit op 22 november 1914 het offensief te staken. Ze schieten wel eerst de stad aan flarden, maar kunnen ze niet uit handen van de Britten krijgen. De Eerste Slag om Ieper is gestreden.

Op Hitlers eerste dag in gevecht, leidt zijn prestatie tot een regimenteel loper en word lid van een selecte lijn van frontlinie boodschappers. De volgende dag red Hitler zijn gedeputeerd commandant officier uit het vuur, door deze daad word hij gepromoveerd tot korporaal en krijgt hij het "Ijzeren kruis 2de klasse", in de 45 maanden en 36 grote veldslagen dat Hitler

zal spenderen aan het front zal hij een reputatie van immense persoonlijke moed opbouwen. Voor Hitlers kameraden, die hem de Oostenrijker noemen, lijkt hij begoocheld en afwezig enkel wanneer men over het nieuw tijdperk dat nog moet komen praat, onthult Hitler een

brandende passie, hij is overtuigd dat na de oorlog Oostenrijkse Duitsers herenigd zullen worden met het vaderland. En het nieuwe grotere Duitsland zichzelf van buitenlandse raciale elementen en hun democratie zal zuiveren.

Voor Hitlers kameraden zijn zijn argumenten overtuigend, een mede soldaat schrijft “bijna niemand kon Hitlers sterke persoonlijkheid negeren, en zijn meningen waren geaccepteerd door de meesten van ons”. In de zomer van 1918 wordt Hitler beloond met het “Ijzeren kruis 1ste klasse” voor zijn uitstekende gevechts resultaten in bijna 4 jaar aan het

front. Het is een beloning zelden gegeven aan een soldaat van zulke lage rang. Op October de 13de word Hitler in Ieper (*op 6km van waar hij zijn eerste gevecht zag*) geraakt in een gas aanval, bijna blind wordt hij naar een militair hospital gebracht in Duistland.

Op 28 september 1918 verlaten de Duitsers Langemark. Ze worden door honderden kanonnen uit het bos van Houthulst gejaagd, waar ze de voorbije vier jaar ingebunkerd zaten. De geallieerden verjagen in de daaropvolgende maanden de Duitsers van het westfront en beginnen zelf ook het terrein te verlaten. Ze laten enorm veel ongebruikte munitie achter, waaronder veel gifgasgranaten. Dit gifgas werd Yperiet genoemd, omdat het voor het eerst op grote schaal werd ingezet nabij Ieper. Maar het was niet, zoals veel geschiedenisboeken vermelden, de eerste inzet in de geschiedenis. Twee dagen voor Ieper werd bij Nieuwpoort mosterdgas voor het eerst ingezet. Bij inhaling van dit gas braakten de slachtoffers hun longen uit.

11 november 1918, 11 uur in de ochtend: Wapenstilstand. Aan alle offensieven komt een eind en enkele dagen later beginnen de Duitsers zich terug te trekken uit de Franse en Belgische streken die ze nog hadden bezet. Terwijl Adolf Hitler traag hersteld van zijn wonde, dreigt een gigantisch geallieerd offensief de Duitse linie te doorbreken. Aan het thuisfront word Berlijn verlamd door stakers die vrede en Democratie eisen en op 9 November (*met Berlijn in de grip van een grootschalige aanval*) treedt de keizer af. **Het '2de Duitse Keizer Rijk' is tot een abrupt en traumatisch einde gekomen.**

Terwijl Duitsland na de eerste oorlog in een Anarchie veranderd, na het aftreden van de Kaiser en het **vernederende**

verdrag van Versailles zijn voor Hitler als voor vele van zijn kameraden het Duitse leger en volk in de rug gestoken, door Democraten, Marxisten, maar vooral Joden.

Hitler Schrijft: “In het midden van de zomer van het jaar 1918 hing er een doffe zwoele, drukkende sfeer over het front. In het vaderland werd gevochten. Er was burgeroorlog uitgebroken. Om welke reden? In alle regimenten te velde gingen er geruchten over. De kans om de oorlog te winnen, zou voorgoed verkeken zijn, en alleen dwazen konden nog geloven in de overwinning. Het volk zou niets meer te winnen hebben bij een voortzetting van de oorlog; dat kon enkel nog in het belang van het kapitalisme en de monarchie zijn – zo luidden de berichten, die ons uit het vaderland bereikten, en ook aan het front druk werden besproken. Het front reageerde voorshands nog maar in geringe mate op deze klanken. Wat ging ons het algemeen kiesrecht aan? Hadden wij daarvoor bijgeval vier jaar lang gevochten? Het was een gemene schurkenstreek, om op zo'n manier de dode helden nog te beroven van de reden, waarvoor zij in de oorlog waren gegaan. De jonge regimenten waren destijds in Vlaanderen niet met de kreet: „Leve het algemeen en geheim kiesrecht!” de dood in gegaan, maar met de roep: „Deutschland über alles in der Welt!” Een klein, maar niet onbelangrijk verschil. Zij echter, die nu om het kiesrecht riepen, zogenaamd in naam van het gehele front, waren grotendeels nooit daar geweest. Het front kende het gehele politieke partijgespuis niet. Op de plaats, waar alle fatsoenlijke Duitsers stonden, die recht van lijf en leden waren, zag men slechts een opvallend klein gedeelte van de heren parlementsleden.”

“Had de Duitse soldaat dus daarvoor de stekende zon en de sneeuwstormen verdragen? Had hij daarvoor honger, dorst en koude geleden en de vermoeyenis van zovele slapeloze nachten, en zo eindeloos lange marsen doorstaan? Had hij daarvoor in de hel van het trommelvuur en in de koortsonrust van de gasbombardementen gelegen, zonder te wijken, met steeds die ene plicht voor ogen, dat hij het vaderland moest beschermen tegen een vijandelijke inval?

Waarlijk ook deze helden verdienden een grafsteen met het opschrift: „Wandelaar”, als gij naar Duitsland komt, zeg dan aan het land, vanwaar wij kwamen, dat wij hier liggen, trouw aan het vaderland en in trouwe vervulling van onzen plicht”. Maar wat deed het vaderland? En was dat dan het enige offer, dat wij moesten tellen? Was het oude Duitsland, dat toch ook verloren was gegaan, minder kostbaar dan dit leed en al deze doden? Was er niet ook nog zoiets als een verplichting tegenover onze eigen geschiedenis? Waren wij nog wel waard, de roem van het verleden de onzen te noemen? En hoe zouden wij deze daad ooit tegenover de toekomst kunnen verantwoorden? Die ellendige ontaarde misdadigers!

Hoe meer ik in dit bittere uur trachtte, de gehele betekenis van deze ontzettende betekenis te overzien, des te meer gloeide ik van schaamte en verontwaardiging over zo een schande. Wat had al die pijn in mijn ogen tenslotte te betekenen tegen deze vreselijke gebeurtenis? Nu volgden er ontzettende dagen en nog ergere nachten — ik wist, dat alles verloren was. Alleen gekken of — leugenaars en misdadigers konden op de genade van de vijand hopen. In

deze nachten groeide mijn haat tegen de aanstichters van deze daad.

In de daaropvolgende dagen begreep ik ook mijn eigen lot. Ik moest nu lachen bij de gedachte aan mijn eigen toekomst, die mij tot voor kort nog met zo ernstige bezorgdheid had vervuld. Of was het soms niet eenvoudig een belachelijk idee, dat er iemand wilde bouwen op zo een grond?! Tenslotte werd het mij ook opeens duidelijk, dat er eigenlijk niets anders was gebeurd, dan datgene, wat ik al zo dikwijls had gevreesd, maar wat ik om gevoelsredenen nimmer had kunnen geloven.

Keizer Wilhelm II was de eerste Duitse keizer geweest, die de marxistische leiders de hand ter verzoening had toegestoken, omdat hij niet begreep, dat schurken geen eer bezitten. Want terwijl zij de keizerlijke hand nog in de hunne hielden, zocht de linkerhand al naar de dolk. Met de Jood kan men geen enkel compromis sluiten. Tussen Jood en niet Jood kan niets anders bestaan dan het onverbiddele „jij of ik”! Ik besloot echter, politicus te worden.”

Na zijn demobilisatie in Maart 1920 wanneer Korporaal Hitler na zijn vrijwillige leger dienst terugkeerd, zullen beide Hitler en Duitsland helemaal getransformeerd zijn. Terwijl München en Beieren eerst tot een Sovjet Republiek worden uitgeroepen en daarna een hemel voor nationalistische tegenrevolutionairen word. **Wordt Hitler militair spion** en sluit zich aan bij de onbeduidend Duitse Arbeiderspartij. (*DAP - Deutsche Arbeiterpartei*)

Van Jörg Lanz had Hitler geleerd, dat het doel van de Joden het saboteren van het Arische ras en zijn wereld missie was en dat Duitsers en Joden rassen in oorlog zijn. Het is een doctrine al zeer bekend bij vele leden van deze arbeiderspartij.

Hitlers lidmaatschapskaart van de DAP

De partij hernoemd de NSDAP (Nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij) moest in dit stadium nog een volwaardige ideologie ontwikkelen.

De partij zelf was gesticht door leden van het “Thule-Gesellschaft” (thule gemeenschap) de München loge van de Occulte Duitse orde (geïnspireerd door de leer van Guido Von List). het symbool van de “Thule-Gesellschaft” was de Swastika.

De ontwikkeling van Hitlers alles omvattende wereld visie en raciaal geloof zal resulteren uit zijn hechte vriendschap met 3 mannen ‘Alfred Rosenberg’ Leerling van bekend Duits Anti-

Semietisch schrijver Houston Stewart Chamberlain, 'Dietrich Eckart' intiem deelgenoot van het "Thule-Gesellschaft" en "Rudolf Hess" toekomstig gedeputeerd furher van de NSDAP, alle 3 overtuigde occultisten.

Het Thule-Genootschap was niet alleen uitgesproken anti-semitisch en racistisch maar ook militant anti-communistisch. Na een mislukte poging in december 1918 om de Beierse socialistische premier, Kurt Eisner, te ontvoeren, smeedde het Genootschap na de Beierse Revolutie van april 1919 plannen om de Münchense Radenrepubliek ten val te brengen. Wanneer op 26 april 1919 communistische milities het Thule-hoofdkwartier binnenvallen worden zeven Thule-leden gegijzeld en vier dagen later geëxecuteerd. Onder hen Walter Nauhaus, gravin Heila von Westarp en prins Gustav von Thurn und Taxis.

In hun zoektocht naar de oorsprong van het superieur gewaande Arische ras beschouwden de archeologen (waaronder Karl Haushofer) van het Thule-genootschap het mythische Utima Thule als het Noordse equivalent van Helena Blavatsky's hoogontwikkelde maar verdwenen beschaving van Atlantis.

Volgens ariosoof Lanz von Liebenfels zou **Thule** bewoond zijn geweest door een hyperboreaans ras van supermensen die door middel van magische krachten verbonden waren met de kosmos. Volgens het genootschap kon men via geheime rituelen contact krijgen met de overgebleven 'Ouden' of 'Meesters' van deze beschaving, maar deelden ze hun kennis

alleen maar met mensen van 'zuiver' Arisch bloed, met name 'bloed dat nog niet was aangetast door lagere rassen zoals Joden en Afrikanen'.

De bedoeling was om het Duitse vaderland te redden en een nieuw ras van Noordse Arische Atlantiers te vestigen, waarna de nieuwe Messias (volgens sommigen Hitler) zou verschijnen om zijn volk te leiden.

Alfred Ernst Rosenberg was een baltisch, Duits filosoof, en intellectueel invloedrijk lid van de NSDAP. Hij wordt beschouwd als een van de belangrijkste auteurs van de belangrijkste nazi ideologische geloofsbelijdenissen, met inbegrip van haar racistische theorie, de vervolging van de Joden, Lebensraum, intrekking van het Verdrag van Versailles, en verzet tegen 'ontaarde' moderne kunst.

Alfred Rosenberg die geboren werd uit Baltisch-Duitse ouders in Estland. Had Chamberlain's "*Die Grundlagen des neunzehnten Jahrhunderts*" al ontdekt op 17 jarige leeftijd. Persoonlijke ervaring uit de Russische revolutie en de onophoudende burgeroorlog lijken voor Rosenberg de raciale theorieën van **Houston Chamberlin** te confirmeren.

Hij ageerde sterk tegen het Jodendom en het christendom. Na de mislukte coupoging van de NSDAP op 9 november 1923 werd Adolf Hitler, de leider van de partij, gearresteerd en veroordeeld tot gevangenisstraf. Vanaf diens arrestatie tot diens vrijlating op 20 december 1924 was Rosenberg tijdelijk partijleider (hoewel de partij officieel verboden was) en werd Rudolf Hess zijn plaatsvervanger.

*In 1930 schreef Rosenberg zijn bekendste boek *Der Mythus des 20. Jahrhunderts*, een verhandeling over antisemitisme, Jodendom, ras, filosofie en christen dom, waarin hij beide godsdiensten afviel; het katholicisme werd door Rosenberg in het bijzonder als volksvijandig aangevallen. Het boek werd dan ook door de katholieke Kerk verboden en op de Index geplaatst.*

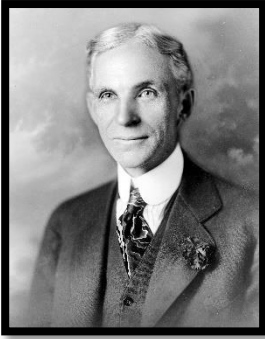
De regerende aristocratie van Rusland, die Rozenberg gelooft Arisch te zijn, was vervangen geweest door de inferieure Slavische rassen geleid door Joden. Voor Rozenberg maakt het Bolshevisme in Rusland en de nieuwe democratie in Duitsland deel uit van een wereldwijde Joodse samenzwering. Zijn inspiratie is een mysterieus werk de “**protocollen van de wijzen van zion**” genoemd,

De Protocollen van de wijzen van Sion is een fictief "verslag" van een vergadering van Joodse leiders, die in 1897 zou hebben plaatsgevonden in Bazel. Deze Joodse leiders (wijzen van Sion) zouden bijeen zijn gekomen om de christelijke maatschappij omver te werpen. Ook zouden zij plannen hebben gesmeed voor een Joodse wereldheerschappij; de "Protocollen" beschrijven tot in detail hoe deze verwezenlijkt zou moeten worden. Het geschrift werd en wordt daarom graag geciteerd door antisemieten om er het "Joodse gevaar" mee aan te tonen.

Eerst in Duitsland beland door golven van Russische immigranten die de Russische revolutie hadden ontvlucht. Reporteren de protocollen een geheime blauwdruk te zijn voor Joodse wereld dominantie. In realiteit is het een 19de eeuws valsheid in geschriften gemaakt door de geheime dienst van de toenmalige Russische Tsaar.

De oorsprong ligt in een tegen de Franse keizer Napoleon III gericht strijdschrift, getiteld: Dialoog in de hel tussen Montesquieu, Napoleon III en Machiavelli. Dit werd geschreven in 1864 (en uitgegeven in Brussel) door de naar België uitgeweken Franse advocaat Maurice Joly, die hiermee de machtshonger, anti-sociale ideeën en imperialistische houding van Napoleon III hekelde. Via een Russische diplomaat kwam de tekst veel later onder de aandacht van de Ochrana, de Russische geheime dienst, die het uitstekend kon gebruiken in zijn politiek om de Joden aan te wijzen als zondebok voor de rampzalige toestanden op dat moment in het Russische Rijk.

Men selecteerde ongeveer de helft van de tekst van dit geschrift, verving daar overal Napoleon III door Joden en Frankrijk door wereld, en voegde er nog een aantal stukken tekst van eigen makelij aan toe. In die tijd, het eind van de 19e eeuw, kwam de beweging van het zionisme op gang en de Russische opstellers van de Protocolen speelden hier handig op in. Men beweerde dat bijeenkomsten en congressen die Theodor Herzl, onder anderen, organiseerde in werkelijkheid bijeenkomsten van Joodse samenzweers waren die plannen smeedden om de wereld in hun macht te krijgen.

Een Amerikaanse uitgave van de Protocollen werd in 1920 gesponsord door de autofabrikant Henry Ford, onder de titel *The International Jew* (De Internationale Jood). In 1927 bood hij echter publiekelijk zijn excuses aan, gaf hij toe dat het om een vervalsing ging, en gaf hij opdracht om verdere uitgave stop te zetten. Hij sprak later echter wel zijn waardering uit voor nazi-Duitsland.

In München zoekt Alfred Rosenberg de welbekende antisemitische journalist, uitgever en poëet **Dietrich Eckart** op. Het is Eckart die Rozenberg aan Hitler introduceert, en door Rozenberg leert Hitler dan weer de protocollen van Zion en de werken van Houston Stewart Chamberlain kennen. In 1921 word Rosenberg redacteur bij de *Völkischer Beobachter* en zal hij daar de teksten van de “**protocolen van de wijzen van zion**” publiceren. De NSDAP kocht de krant in 1920 op initiatief van Dietrich Eckart die ook de eerste hoofdredacteur werd.

De Völkischer Beobachter was de officiële krant van de Nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij (NSDAP) van 1920 tot 1945. Oorspronkelijk verscheen de krant wekelijks, maar vanaf 8 februari 1923 kwam er een dagelijkse uitgave. De “Völkischer Beobachter” ontstond uit de Münchner Beobachter, die in 1918 door het antisemitische Thule-Gesellschaft gekocht werd. In 1919 werd de naam veranderd in Völkischer Beobachter.

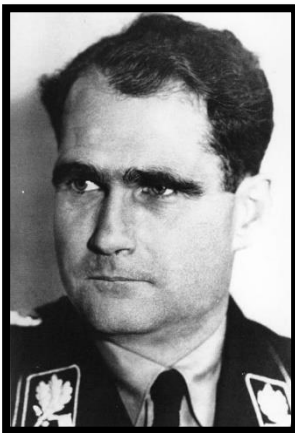

Johann Dietrich Eckart was een Duits publicist, een vroege aanhanger van het nationaal socialisme. Hij heeft mee de jonge Adolf Hitler gevormd. Eckart zoon van een notaris en advocaat, was van rijke komaf. Hij verloor zijn ouders toen hij nog een kind was, en aan het eind van zijn tienerjaren kwam hij terecht in een leventje als bohemien vol drank en drugs, waardoor hij het fortuin van zijn vader er al snel doorheen had gejaagd.

Na een aantal valse starts in de kunst en een paar radicale politieke bewegingen, en na een jaar medicijnen studeren, raakt hij ernstig verslaafd aan de morfine en moest enkele maanden worden opgenomen in een psychiatrische kliniek. Daarna werd hij toneelschrijver, maar geen enkel stuk kwam ooit op het toneel. Volgens Eckart zelf de schuld van de Joden, die naar zijn mening de touwtjes in handen hadden in het Duitse theater. Hij leerde de 21 jaar jongere Adolf Hitler kennen in de herfst van 1919 en was gedurende geruime tijd en tot zijn overlijden zijn mentor. Het is om geld te verzamelen voor de Völkischer Beobachter dat Dietrich Eckart Adolf Hitler echter introduceert bij de rijke en invloedrijke kringen dat zich na verloop van tijd meer en meer achter de standpunten van de NSDAP zullen zetten. Dietrich had Hitler aan zijn machtige vrienden voorgesteld als Duitslands jonge Messia

In Mei 1920 haalt Dietrich Eckart, Rudolf Hess naar zijn eerste NSDAP ontmoeting (Rudolf Hess is zoals Hitler zelf een verwarde en verbitterde oorlogs veteraan) waar hij zijn eerste ontmoeting heeft met Hitler. Hess geloofde dat hij in Hitler de Messias had gevonden die reeds lang voorspeld was in Occulte kringen ‘de sterke van boven’ de man die het Germaanse volk zou leiden tot de opkomst van een nieuw Arisch millenium.

Rudolf Walter Richard Hess (26 april 1894 -17 augustus 1987) was een Duitse politicus, een nazi en een van de naaste medewerkers van Adolf Hitler. Hitler benoemde Hess tot zijn plaatsvervanger als partijleider. Tijdens Hitlers dictatuur was hij in feite ook al partijleider van de Nationaal Socialistische Duitse Arbeiders partij (NSDAP).

Hess was een van de mannen van het eerste uur van de partij. In 1923 maakte hij de Bierkellerputsch in München mee, de mislukte greep van Hitler naar de macht. Later was Hess een van de bewerkers van Mein Kampf, het boek van Hitler. In 1938 en 1939 nam Hess deel aan de Anschluss van Oostenrijk en Sudetenland en de inname van Polen. Daarnaast was hij een prominent lid van het Thule-Gesellschaft.

In 1923 heeft veel van Hitler's racistische ideologie vorm **genomen**. De vooroordelen uit zijn jeugd zijn gesmeed in een doctrine van **Arische Mystiek**. En zijn geloof in een **Germaanse missie** word dag op dag groter. Na het bijwonen van een Nationalistische bijeenkomst in Bayreuth, maakt Hitler een persoonlijke bedevaart. In **Bayreuth** staat het familiehuis van Hitler's Tiener idool **Richard Wagner**. Het huis waar Wagner het meeste van zijn jaren doorbrengde was nog altijd eigendom van de familie Wagner. Als een jong man had Hitler Wagner aangeboden als de **Opperste profeet** van het Duitse volk.

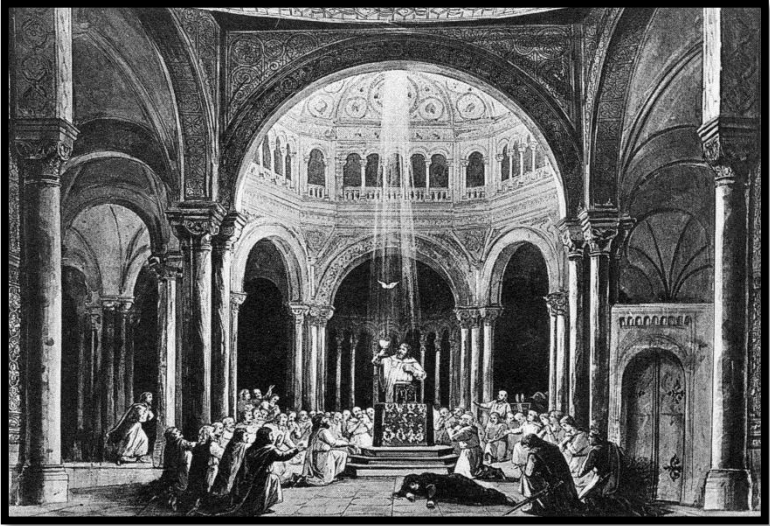
Wilhelm Richard Wagner was een Duits componist, en een belangrijk vernieuwer in de muziek van zijn tijd. Hij componeerde als belangrijkste werken een aantal opera's die hij zelf liever als muziekdrama's aanduidde. Hij streefde naar een Gesamtkunstwerk, de ideale vereniging van woord, muziek en toneel. Op den duur ontstonden daaruit zijn grootse muziekdrama's die uiteindelijk in een speciaal hiervoor gebouwd theater werden opgevoerd in de Beierse stad Bayreuth.

Wagner beperkte zich niet tot componeren, hij was ook politiek actief (hij heeft samen met zijn Russische vriend en revolutionair Bakoenin deelgenomen aan de vruchteloze opstand in Dresden tijdens de revolutie in 1848-1849). Siegfried, de held van Wagners Der Ring des Nibelungen is deels gebaseerd op het karakter van Bakoenin. Tevens had hij een scherp oog voor zijn eigen belang; hij was jaloers op zijn collega-componisten die (naar zijn mening onterecht) gemakkelijke successen behaalden. Hij ageerde sterk tegen Joden en heeft een lang antisemitisch artikel Das Judenthum in der Musik (1850) geschreven. ook is hij dan ook wel betiteld als een van de voorlopers van het anti-semitisme zoals dat zich in de tweede helft van de negentiende en de eerste helft van de twintigste eeuw in Europa openbaarde. Wanneer hij iemand niet mocht, dan "concludeerde" hij dat diegene "dus" wel een Jood moest zijn, of toch anders minstens diens moeder een Jodin. "Richard Wagner zij wel eens, De Jood is de duivel achter de corruptie"- der ewige jude

Het antisemitisme van Wagner sloot aan bij een lange Europese traditie en werd volgens journalist Jonathan Carr ook in de hand gewerkt door de schulden die Wagner voortdurend bij Joodse bankiers had uitstaan. Toch was zijn houding tegenover Joden eerder ambivalent zoals blijkt uit zijn contacten met de populaire Joodse operacomponist Giacomo Meyerbeer en nog andere Joodse muzikale vrienden. Het was veeleer Cosima Liszt, Wagners echtgenote, die een Jodenhaatster was zoals later is gebleken uit haar dagboeken. Zij was het die, na zijn dood, de beeldvorming van Richard en zijn gedachtegoed manipuleerde en hem tot een bruikbare mascotte voor de latere 'Blut und Boden'-aanhangers kneedde. Anders dan zijn operateksten zijn Wagners politieke geschriften nauwelijks leesbaar. Wagner had grote invloed op koning Lodewijk II van Beieren, die hem in de loop der jaren (tot bezorgdheid van diens ministers) veel geld ter beschikking heeft gesteld om zijn idealen te verwezenlijken.

In de operas van Wagner en zijn antisemitische teksten ziet Adolf Hitler nu de hoogste confirmatie van zijn eigen innerlijke overtuigingen. Zoals vele Duitse Mystici gelooft Wagner dat de

Joden spiritueel incapabel zijn “terwijl de rest van de mensheid afstamde van hogere wezens, waren de Joden afstammelingen van de apen”. In een van Wagner’s mystieke dramas “Parsifal” gebaseerd op middeleeuwse verhalen over de Tempeliers en de Heilige Graal, omschreef hij Parsifal als een Ariësche Christus, en de Graal als een symbool voor de puurheid van het Arische bloed als een waarschuwing over raciale pollutie tegen het Duitse volk.

Parsifal is de laatste opera van Richard Wagner, die er het libretto of zoals hij het noemde de Dichtung en de muziek voor schreef. Wagner noemde dit werk een Bühnenweihfestspiel, en bepaalde dat het uitsluitend in het Festspielhaus in Bayreuth mocht uitgevoerd worden. Het verhaal is min of meer gebaseerd op de roman in versvorm Parzival van Wolfram von Eschenbach. Critici van Wagner beschuldigden hem van het gebruik van christelijke symbolen voor zijn eigen gewin terwijl Nietzsche hem beschuldigde van ‘op zijn buik te kruipen voor het kruis’.

De schrijfwijze "Parsifal" ontleende Wagner aan de historicus Joseph von Görres die via een foutieve etymologische interpretatie een Perzische achtergrond meende gevonden te hebben. Parsifal was volgens hem letterlijk te vertalen als: "reine gek" of "zuivere dwaas". In de opera "Parsifal" van Wagner noemt Kundry hem bij de aanvang van haar sirenenzang in het tweede bedrijf Falparsir "töriger Reiner".

De opera van Antwerpen was een van de operahuizen waar Parsifal in 1914 al werd opgevoerd nog juist voor het begin van de Grote Oorlog. Vanaf 1926 werd het een traditie om de opera elk jaar in de Goede Week op het programma te zetten. Het rituele karakter van de opera en de verplichting om het stuk jaarlijks te hernemen leidden tot verstarring ook al nam Antwerpen in de jaren 50 de regie van Wieland Wagner over. Het was toen dat de Nederlandse sopraan Marijke van der Lugt met veel succes Kundry op de scène zette en dat de Antwerpse opera tijdens de Goede Week een soort bedevaartsplaats werd voor Nederlandse Wagner-fanaten. De jaarlijkse hereneming van Parsifal werd in 1988 afgevoerd door Gerard Mortier toen interim-intendant van de Vlaamse Opera, de fusie van de operahuizen van Gent en Antwerpen.

Na een ronde in het Wagner huis vraagt Hitler om de muzikale tombe alleen te bezoeken. Wanneer hij terug keert in een staat van emotie verklaart hij: "uit Parsifal maak ik een religie".

Wagners dochter Eva was getrouwd met een Engels Mysticus “Houston Stewart Chamberlain”.

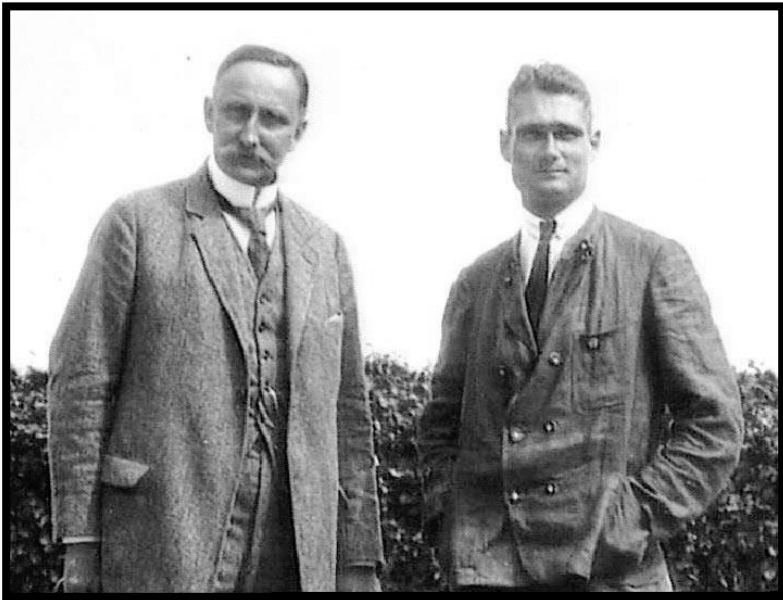
Houston Stewart was een Engels Duitse schrijver en uitgever van talrijke populair wetenschappelijke werken, onder andere over Richard Wagner en Immanuel Kant. Verder was hij een verdediger van het nationalisme, pangermanisme en antisemitisme. Zijn bekendste werk is *Grundlagen des neunzehnten Jahrhunderts* dat een standaardwerk werd voor het antisemitisme in Duitsland.

Chamberlin verteld Hitler: “Met een strijk hebt u de staat van mijn ziel veranderd, dat Duitsland het leven geeft aan een Hitler in een tijd van haar grootste nood, is een bewijs van haar vitaliteit” na iets meer dan een maand na zijn bezoek aan Bayreuth later lanceert Hitler zij eerste bid om de nationale macht.

De gewaagde staatsgreep van 9 November 1923, in wiens Hitler en zijn SA samen met andere nationalistische paramilitaire groepen controle probeert te nemen over de Beierse regering is een totale flop, doch **Hitlers arrestatie, rechtszaak en gevangenis straf, zullen van Hitler een bekendheid en een politiek martelaar maken.**

Het is in het **gevangenis fort van Landsberg** dat Hitlers geloof, gefundeerd in het mystieke geloof van een Germaans Arisch ras, een nieuwe wetenschappelijke dimensie zal ontwikkelen. Hitler's mede gevangenen Rudolf Hess was voor een tijd student Economie geweest aan de Universiteit van München daar werd hij sterk beïnvloed door de leer van de ex Generaal en geo-politicus **Karl Ernst Haushofer.**

Karl Ernst Haushofer (27 augustus 1869 –10 maart 1946) was een Duits generaal en geo-politicus. Zijn ideeën over Lebensraum hebben grote invloed gehad op Adolf Hitler en de nazi ideologie. Hij was de vader van de geograaf en diplomaat Albrecht Haushofer.

In de geopolitieke ideeën van Haushofer neemt het begrip “Lebensraum” een centrale plaats in. Dat begrip ontleende hij aan Friedrich Ratzel en aan Rudolf Kjellen die Ratzels ideeën in geopolitieke zin had verscherpt. Ratzel beschouwde staten als organismen. In feite voegde Ratzel aan Darwins concept van de the struggle for life een ruimtelijke dimensie toe. Het gaat niet alleen om een strijd om het bestaan, maar elke strijd om het bestaan was een strijd om de ruimte waarin dat bestaan zich moest afspelen. Vandaar het begrip ‘Lebensraum’. Dat laatste moet gezien worden als het totale gebied dat voor het bestaan van een volk nodig is.

Ratzel schreef in de 19e eeuw, een tijd met veel maatschappelijke veranderingen, waarin veel Europese staten, de Verenigde Staten en Japan imperialisme bedreven of daarmee begonnen. In Europa werden imperialistische mogendheden steeds meer elkaars rivalen. De enorme expansie van de grote staten aan het einde van de 19e eeuw (goedgekeurd door de Congres van Berlijn (1884-1885)) had vooral teweeggebracht dat Afrika en Oceanië ten prooi vielen aan de kolonisatiedrift. Bekende begrippen hierbij waren; the scramble for Africa (doelend op de enorme snelheid waarmee Europese landen (met name Frankrijk en Engeland) met weinig moeite grote delen van Afrika koloniseerden) en sporting wars (begrip van de Duitse kanselier Bismarck waarmee hij korte oorlogen aanduidt tussen kleine eilanden en Europese grootmachten in de Grote Oceaan waarbij de laatsten uit waren op de natuurlijke hulpbronnen van deze eilanden en door hun technologische voorsprong niet konden verliezen).

Duitsland had bij deze oorlogen eigenlijk betrekkelijk weinig 'buit' gemaakt (het bestond ook nog maar sinds 1871) en Ratzel probeerde door zijn politieke geografie de jonge Duitse keizerstaat inzichten te verlenen om ook uit te kunnen groeien tot wereldmacht, desnoods ten koste van andere grootmachten als Engeland, Frankrijk en Rusland (de Verenigde Staten werden toen nog niet gezien als grootmacht).

Bij Ratzel kende het begrip nog een neutraal-biologische betekenis, bij Haushofer kreeg het een racistisch-imperialistische lading. Dat de Eerste Wereldoorlog door Duitsland werd verloren, schreef Haushofer toe aan een ontoereikend besef van de historisch gegroeide Duitse 'Lebensraum'. De omvang van een 'Lebensraum' werd bepaald door het nastreven van autarkie, dat wil zeggen dat de 'Lebensraum' zo ingericht moest worden dat het in tijden van oorlog volledige zelfvoorziening kon garanderen. In 1935 definieerde Haushofer Geopolitik dan ook als een politiek waarbij het recht op ruimte veilig gesteld werd. Het dichter bevolkte Duitsland had recht op expansie in minder dichtbevolkte gebieden om de autarkie van het eigen rijk veilig te stellen.

Haushofer had geleerd dat de noden van Duitsland best vervuld zouden worden, niet bij het vangen van overzeese koloniën maar bij expansie op het Europese continent zelf, voor Haushofer ligt Duitsland's toekomst in het Oosten, de doctrine van "lebensraum" het Duitse recht voor leef ruimte zal een hoeksteen worden in de Nazi ideologie

Terwijl Hitler in Landsberg verblijft leert hij over de internationale (pseudo)wetenschappelijke beweging van Eugenetica. Geïnspireerd door Darwin's evolutie theorie, geloven Eugenetici dat niet alleen ziektes als Tuberculose of Epilepsie erfelijke ziektes zijn, maar ook mentale en morale sterktes en zwaktes. *(zoals uitgelegd in hoofdstuk 4,5 & 6)*

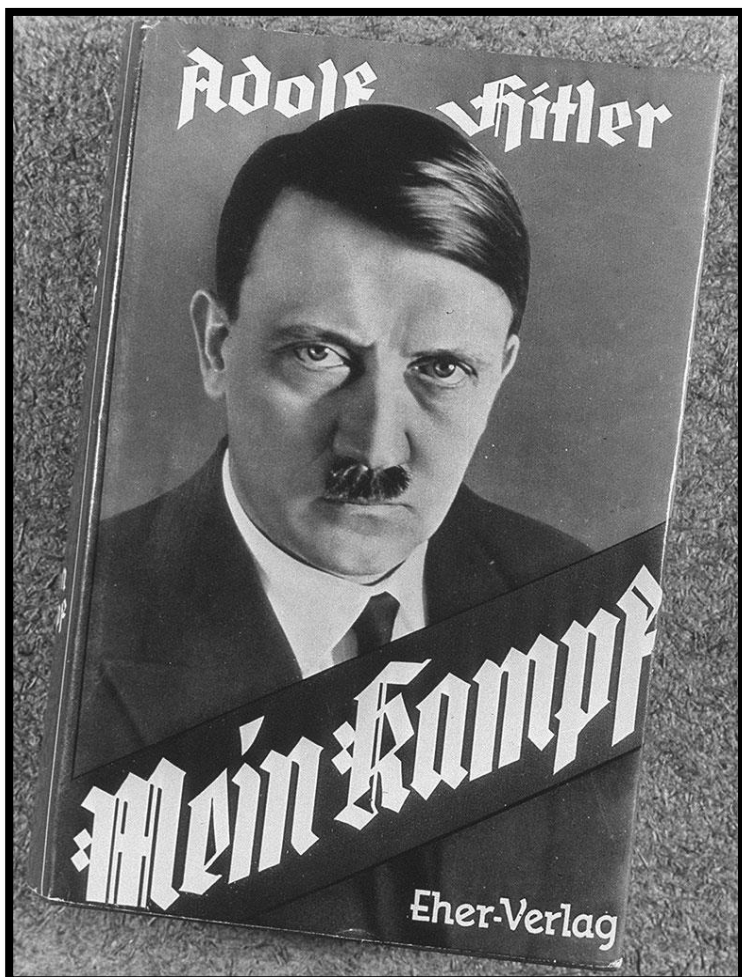
In 1923 word **fritz Lenz** de eerst, **Professor “Rassenhygiëne”** aan de universiteit van Munchën, Lenz is samen met **Erwin Bauer & Eugen Fischer** co-auteur van het invloedrijke boek **“Grundriss der menschlichen Erblichkeitslehre und”** (*Plattegrond van de menselijke erfelijkheid en Eugenetica*), een boek aandachtig bestudeerd door de gevangen Adolf Hitler. In dit boek vind Hitler het wetenschappelijke tegen gewicht, voor zijn Occultistische Mystieke zoektocht naar een raciale Aristocratie.

Fritz Lenz (9 Maart 1887 - 6 Juli 1976) was een Duits Profesor, Geneticus en Eugeneticus, publicist en volgeling van Alfred Ploetz, lid van de NSDAP en invloedrijk specialist in Eugenetica, tijdens de periode van het derde rijk.

Fritz argumenteert dat er **tussen rassen en individuen een duidelijke hiërarchie is**, terwijl sommige enkel bestemd zijn om slaven te zijn, zijn andere geboren om te regeren.

Na 9 maanden te hebben gezeten van zijn milde 5 jarige straf, Wordt Hitler vrijgelaten uit Landsberg in november 1924. Zijn gevangentijd zou hij later beschrijven als een universiteit op kosten van de staat. In Landsberg weeft Hitler de hoekstenen van zijn ideologie in zijn persoonlijk politiek testament getiteld **“Mein Kampf”** (mijn strijd)

Mein Kampf in Nederland uitgegeven als Mijn kamp, is het boek van Hitler dat zijn ideeën over Duitsland, ras en politiek bevat. Het eerste deel is door hemzelf grotendeels tijdens zijn gevangenschap in 1924 in de gevangenis van Landsberg am Lech gedictieerd en is met het oog op publicatie nog bewerkt door Rudolf Hess.

Tot de verkiezingen in 1930 werden er in Duitsland 23.000 exemplaren van het eerste deel van Mein Kampf verkocht, en 13.000 van het tweede. Het boek werd uitgegeven door uitgever Eher (Eher-Verlag), eigendom van de NSDAP. Eén exemplaar kostte RM 12. Daarvan ontving Hitler 10 procent. De inkomsten uit de auteursrechten op zijn boek vormden de hoofdmoot van Hitlers inkomen. Hij kon er reeds in 1924, vanuit de gevangenis, een RM 20.000 kostende Mercedes 11/40 van kopen.

Op jaarbasis was Hitler nu verzekerd van een inkomen van rond de RM 15.000 (gerekend naar huidige maatstaven ongeveer € 60.000); bijna net zoveel als de Rijkskanselier van Duitsland verdiende. Vanaf 1930 sprong de verkoop omhoog ten gevolge van het verkiezingssucces van de nazi's. In 1930 verdrievoudigde Hitlers inkomen, naar RM 48.472. In 1932 was dat al RM 64.639.

In 1933 had Hitler een belastingschuld van RM 405.500 uit de royalty's op de verkoop van 240.000 exemplaren van Mein Kampf. Zijn totaalinkomen bedroeg dat jaar 1,2 miljoen RM. Daarna deed Hitler overigens geen belastingaangifte of -betalingen meer en in 1934 werd zijn belastingschuld kwijtgescholden. In 1939 waren al 5,45 miljoen exemplaren uitgegeven en in 1943 10 miljoen. Deze hoge oplage werd onder meer bereikt doordat bij elk huwelijk een exemplaar aan de echtelieden cadeau werd gedaan. En zelfs Gemeenten waren verplicht het boek aan te schaffen.

In mijn kampf beschrijft Hitler het doel van de staat, wiens de partij zal construeren, Hitler schrijft:

De zwartharige Jodenjongen loert urenlang, met duivelse vreugde op het gelaat, op het meisje, dat hij dan met zijn bloed schendt, en daarmee aan haar volk ontroofd. Met alle ten dienste staande middelen tracht hij het bloed van het volk, dat hij wil onderwerpen, te bederven. En zoals hij zelf stelselmatig vrouwen en meisjes in het verderf stort, zo schrikt hij er ook niet voor terug, om zelf overal de grenzen van het bloed voor anderen op te heffen. Het waren en zijn Joden, die de negers aan de Rijn deden komen, steeds met dezelfde geheime ideeën bezielde en met dezelfde scherp omlinjende doelen voor ogen, n.l. om door de verbastering, die door zo iets noodzakelijkerwijze moet optreden, het gehate blanke ras te vernielen, van zijn culturele en politieke hoogte neer te halen, en aan zichzelf te onderwerpen. Want een raszuiver volk, dat zich van zijn bloed bewust is, zal nooit door de Jood kunnen worden onderworpen. De Jood zal op deze wereld altijd alleen over bastaards kunnen regeren.

Daarom probeert hij systematisch het peil van het ras te doen dalen door voortdurend en op alle manieren de enkeling te vergifigen. Maar plotseling begint hij de democratische gedachte te vervangen door die van de dictatuur van het proletariaat. Hij heeft in de georganiseerde massa van het marxisme het wapen gevonden, waardoor hij de democratie kan missen en nu de volkeren dictatoriaal met ijzeren vuist kan onderwerpen en regeren. Hij gaat systematisch te werk, om op economisch evenals op politiek gebied een omwenteling tot stand te

brengen.

“Karl Marx was slechts de ene man onder de miljoenen, die met de zekerheid van de profeet uit het moeras van een langzaam verwordende wereld, de belangrijkste gifstoffen bijeenzocht, en er, als een tovenaar een meer geconcentreerde oplossing van samenstelde, teneinde hierdoor des te sneller een einde te maken aan de vrijheid en onafhankelijkheid van de naties. Dit alles echter alleen in dienst van zijn ras. De burgerlijke wereld is marxistisch, maar gelooft aan de mogelijkheid, dat bepaalde groepen (de bourgeoisie, zichzelf) een heersende functie kunnen bekleden, terwijl het marxisme zelf stelselmatig tracht, de gehele wereld aan het Jodendom uit te leveren.

Daartegenover ziet de volkse wereldbeschouwing de betekenis van de mensheid in de oer elementen van het ras. Zij beschouwt de staat principieel slechts als middel, en ziet het doel in de handhaving van het bestaan als ras. Zij gelooft ook zeer beslist niet in een gelijkheid der rassen, maar ziet de verscheidenheid, en daarmee tevens het verschil in waarde, en voelt zich door dit inzicht verplicht, om ook te handelen naar de eeuwige wil, die onze kosmos beheerst, en dus alles te doen, wat de overwinning van de betere, sterkere kan bewerkstelligen, en wat kan zorgen, dat de mindere, de zwakkere zich schikt en gehoorzaamt. Dat wil dus zeggen, dat zij het aristocratische beginsel van de natuur tot het hare maakt, en dat het haar diepste overtuiging is, dat deze wet inderdaad ook voor de minste enkeling geldt.

Zij ziet niet alleen de verschillen van de rassen onderling,

maar ook die tussen de enkelingen. Zij aanvaardt de massa, omdat die geen organisch geheel vormt, niet als zodanig, maar heeft in die massa slechts oog voor de betekenis van de enkeling, en oefent daardoor een organiserende invloed uit, in tegenstelling met het marxisme, dat ontbindend werkt. Zij gelooft, dat het noodzakelijk is, om de mensheid weer tot idealisme op te voeden, omdat ze het idealisme als een van de meest onmisbare voorwaarden voor het menselijk bestaan beschouwt. Maar, wanneer de een of andere ethische idee een gevaar gaat betekenen voor het bestaan van een ras, dat de drager is van een hogere ethiek, dan kan zij het recht op bestaan van die idee niet erkennen; want in een wereld van bastaards, of in een wereld, waar negers de toon aangaven, zouden alle menselijke begrippen van schoonheid en verhevenheid, en tevens alle ideeën van een geïdealiseerde toekomst voor deze mensheid, voor altijd verloren zijn.

De menselijke cultuur en beschaving zijn in ons werelddeel onafscheidelijk verbonden met de aanwezigheid van de Ariër. Indien hij uitstierf, of ten onder ging, zou deze wereld weer in een donker cultuurloos tijdperk verzinken. Naar de mening echter van de volkse wereldbeschouwing, zou zulk een ondermijning van de menselijke cultuur door de vernietiging van de drager ervan, de ergste misdaad zijn, die men zich maar kan voorstellen. Wie het waagt, om de schennende hand uit te strekken naar het hoogste evenbeeld van de Heer, pleegt daarmee heiligschennis tegen de Schepper van dit wonder, en helpt ons uit het paradijs verdrijven. En daarmee is de volkse wereldbeschouwing weer in overeenstemming met de diepste bedoelingen van de natuur, omdat ze dat vrije spel

der natuurkrachten herstelt, dat tot een voortdurende veredeling moet leiden, totdat tenslotte het hoogst ontwikkelde ras de aarde geheel in bezit zal hebben, en zich nu ongehinderd kan wijden aan de opbouw van de aarde en aan die van die andere gebieden, die gedeeltelijk boven en gedeeltelijk buiten haar liggen. Wij voelen allen, dat het zeer goed mogelijk is, dat er zich later, in een verre toekomst, problemen zullen kunnen voordoen, van zo groot gewicht, dat alleen het allerbeste ras, alleen een volk van de besten, gewapend met alle middelen en mogelijkheden, die de gehele aarde kan bieden, ze zal kunnen oplossen.

De samenbundeling van de aanhang van een wereld beschouwing kan echter alleen maar geschieden, wanneer die wereldbeschouwing zo scherp en ondubbelzinnig mogelijk geformuleerd is; en wat de dogmata zijn voor het geloof, dat zijn voor de politieke partij de programmapunten. Nu moet er voor de volkse wereldbeschouwing een werktuig worden geschapen, dat haar in staat stelt, om strijd te voeren, en dat wel in dezelfde trant, als de marxistische wereld beschouwing dit voor het internationalisme doet. En nu is het doel van de N.S.D.A.P., om dit werktuig te scheppen. Dat de vastlegging van het volksbeginsel in zodanige vorm, dat een partij er gebruik van kan maken, de eerste voorwaarde is voor een overwinning van die volkse wereld beschouwing, wordt wel het beste bewezen door een feit, dat zelfs de tegenstanders van zulk een binding van het beginsel aan een partij, moeten toegeven, al doen ze dit dan ook indirect.

Juist zij die niet moe worden, er de nadruk op te leggen, dat de volkse wereld beschouwing niet door een enkeling „in erfpacht” genomen kan worden, maar in de harten van talloze miljoenen leeft, erkennen daarmee dan tevens, dat het feit van de alom aanwezigheid van zulke beginselen op zichzelf nog niet voldoende is; die aanwezigheid alleen bleek immers niet bij machte, om de overwinning van de vijandelijke wereldbeschouwing, die op waarlijk klassieke wijze in een partij is georganiseerd, ook maar een strobreed in de weg te leggen. Ware het tegendeel het geval, dan zou het Duitse volk nu al een geweldige overwinning hebben bevochten, en zou het niet aan de rand van de afgrond staan.

Een wereldbeschouwing kan nooit strijden en overwinnen, wanneer ze gegrondvest is op een algemeen aangehangen overtuiging, en daarvan iedere uitlegging aanvaardt en goedkeurt, maar alleen en uitsluitend, wanneer ze haar idealen scherp omlijnt en begrenst, door zichzelf om te smeden tot de begrensden, en daardoor bindende vorm van een politieke organisatie. Daarom was m.i. mijn eigen taak vooral daarin gelegen, dat ik uit de omvangrijke en vormloze materie van een algemene wereldbeschouwing de principiële kern ideeën moest zoeken, en die in meer of minder dogmatische vormen formuleren, en dat wel zo scherp en geconcentreerd, dat de mensen, die deze beginselen aanhingen, inderdaad een eendrachtige organisatie zouden kunnen vormen. Met andere woorden:

De Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij neemt uit de fundamentele ideologie van de algemene volkse wereldbeschouwing de belangrijkste elementen, en bouwt daaruit de politieke geloofsbelijdenis op, waarbij ze

rekening houdt met de praktische werkelijkheid, met de tijdsomstandigheden, en met het beschikbare mensen materiaal en zijn gebreken. En deze geloofsbelijdenis zal nu op haar beurt weer bij machte blijken, om grote mensenmassa's in streng georganiseerde organisaties samen te vatten, en hierdoor het wapen te scheppen, dat de wereldbeschouwing de overwinnin doet behalen.”

Na de mislukte aanslag op de Beierse regering in 1923, zal Hitler nu proberen Democratisch aan de macht komen. In tussen construeert hij een schaduw staat die gefundeerd is op grond van strikte hiërarchische principes lang naar gevraagd door Duiste Occultisten en nu gesteund in de ideeën van Rassenhygiëne.

DEEL 2

HOOFDSTUK 9

HET BEGIN VAN DE JOODSE VERVOLGING

Al in 1921, versperde de Duitse studentenvereniging, “Der Deutsche Hochschulring” Joden uit het lidmaatschap. Maar in de maanden na de machtsovername door de Nazi’s werden Joden steeds vaker fysiek aangevallen door leden van de SA, SS en andere fanatieke nazi-sympathisanten. Alhoewel de Joden zich door deze geweldpleging uiteraard onveilig voelden, ging het nog om ongeorganiseerde en relatief kleinschalige vormen van onderdrukking.

Op 1 april 1933 organiseerde de Duitse overheid voor het eerst een anti-Joodse actie van grotere omvang.

Als reactie op een door Joodse organisaties georganiseerde anti-nazi-boycot werd die dag een anti Joodse boycot georganiseerd. De anti nazi boycot was georganiseerd als reactie op de wijze waarop Joden behandeld werden.

Gedurende de ééndaagse anti-Joodse boycot posteerden SA-mannen zich voor Joodse zaken en probeerden zij klanten tegen te houden om naar binnen te gaan. Winkels van Joden werden gemarkeerd met een davidsster en de voor winkels

opgestelde SA-mannen hielden borden vast waarop leuzen als “Duitsers! Pas op! Koop niet van Joden!” geschreven waren

Alhoewel de anti-Joodse boycot vreedzaam had moeten verlopen, werden winkelruiten ingegooid en braken op veel plaatsen plunderingen uit. Ook Joodse winkeleigenaren werden mishandeld, net als bijvoorbeeld Joodse advocaten en rechters die in verschillende steden met geweld uit rechtszalen gegooid werden. Tegen het uitdrukkelijke bevel van de organisatoren in werden ook buitenlandse Joodse winkels aangevallen. Al vanaf de aankondiging werd tegen de boycot in het buitenland hevig geprotesteerd. Vermoedelijk uit angst voor de economische gevolgen die deze buitenlandse protesten aan zouden kunnen richten, besloot men de oorspronkelijk voor onbepaalde tijd vastgelegde boycot uiteindelijk tot één dag te beperken. Terwijl de officiële boycot echter beëindigd was, ging deze lokaal nog onofficieel door.

Ook werden er vanaf dat moment wetten uitgevaardigd die het leven van de 600.000 joden in Duitsland steeds moeilijker maakten. Zo mochten ze geen ambtelijke functies meer bekleden, niet studeren aan de universiteit, moesten een jodenster dragen; hun fietsen afgeven; mogen niet in de tram; mogen niet in een auto; mogen alleen van 15.00 - 17.00 uur boodschappen doen; mogen alleen maar naar een joodse kapper; mogen vanaf 20.00 uur 's avonds tot 6.00 uur 's ochtends niet op straat; mogen zich niet in schouwburgen, bioscopen en andere voor vermaak dienende plaatsen ophouden; mogen niet naar een zwembad, evenmin naar tennis-, hockey- of andere sportplaatsen; mogen niet roeien; mogen na acht uur 's avonds niet meer in hun tuin zitten, evenmin bij hun kennissen; mogen niet bij christenen thuis komen; moeten naar joodse scholen gaan enzv.. het zijn maatregelen die al sinds het begin van de eeuw werd gevraagd door **Duitse Occultisten**, de definitie van wie en wie niet

Joods word verschaft door de wetenschappers van de rassenhygiëne beweging. Dit culmineerde uiteindelijk in de "Neurenberger wetten"

Die Nürnberger Gesetze

<p>Deutschblütiger</p> <p>Erhalten Eltern</p> <p>Ehe gestattet Kinder werden Deutschblütiger</p> <p>Ehe gestattet Kinder gelten als Deutschblütiger</p> <p>Ehe nur mit Genehmigung gestattet Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p>	<p>Mischling 2. Grades</p> <p>Erhalten Eltern</p> <p>Ehe verboten Kinder gelten als Fremdenblütiger</p> <p>Ehe verboten Kinder werden</p> <p>Ehe nur mit Genehmigung gestattet Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden</p>	<p>Mischling 1. Grades</p> <p>Erhalten Eltern</p> <p>Ehe nur mit Genehmigung gestattet Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden (1/4-Jude)</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p>	<p>Jude</p> <p>Erhalten Eltern</p> <p>Ehe verboten Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p>	<p>Jude</p> <p>Erhalten Eltern</p> <p>Ehe verboten Kinder werden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p> <p>Ehe verboten Kinder werden Juden</p>
<p>Heiratsverbot</p> <p>Deutschblütiger Mischling 1. Grades Jude Jude</p>	<p>Sonderfälle bei Mischlingen 1. Grades</p> <p>Mischling, der aus verheirateten ausländischen Juden oder einem Juden geboren wird, nach dem 31. Juli 1935 nachträglich geboren wird, gilt als Jude.</p>	<p>Nachbürgergesetz vom 15. 9. 1935</p> <p>1. Staatsbürger vom 14. 11. 1935</p> <p>Gefahr zum Schutze Des Deutschen Blutes und Der Deutschen Ehre vom 15. 9. 1935</p> <p>1. Staatsbürger vom 14. 11. 1935</p>		

De wet voor de bescherming van Duist bloed en Duitse eer, verbied het huwelijk als zij die geclaseerd zijn als Ariërs en zij die gedoemd zijn als Jood, Op deze manier probeerden de nazi's Joden het leven zo zuur te maken dat ze 'vrijwillig' uit Duitsland zouden vertrekken. Later zou deze racistische wetgeving escaleren in de houding dat de Joden en andere 'inferieure elementen' uitgeroeid moesten worden en maakten ze de weg vrij voor de Holocaust.

Bij de jaarlijkse partijbijeenkomst in Neurenberg, op 15 september 1935, kondigden de nazi's uiteindelijk de Neurenberger rassenwetten aan. De wetten waren 'ter bescherming van het Duitse bloed en de Duitse eer'. In de wet stond het volgende:

In het diepe besef dat de zuiverheid van het Duitse bloed de noodzakelijke voorwaarde is voor het voortbestaan van het Duitse volk, en gedreven door een onbuigzame wil om het bestaan van de Duitse natie voor altijd te verzekeren, heeft de Rijksdag unaniem de volgende wet aangenomen, die bij deze wordt afgekondigd:

1. Een huwelijk tussen joden en personen van Duits of verwant bloed is verboden.

-Jood was hij die 75% of meer Joods bloed had of 50% of meer Joods bloed had en:

a) uit een huwelijk was dat gesloten was na 17/10/1935.

b) na 31 juli 1936 was geboren.

c) het Joodse geloof aanhing.

d) kind was van 2 Mischlingen 1ste graad.

-Mischling 1ste graad was hij die 50% niet-Joods bloed had.

-Mischling 2de graad was hij die 75% niet-Joods bloed had.

Huwelijken tussen Mischlingen 2de graad waren verboden.

-Duits was hij die meer dan 75% niet-Joods bloed had.

2. Buitenechtelijke relaties tussen joden en personen van Duits of verwant bloed onder de 45 jaar zijn verboden.

3. Joden mogen in hun huizen geen vrouwen van Duits of verwant bloed beneden 45 jaar in dienst hebben.

4. Het is joden verboden de Duitse nationale vlag te voeren. Ze mogen wel de joodse vlag voeren, het gebruik van dit recht wordt beschermd door de staat.

5. Overtredingen van (1) worden gestraft met eenzame opsluiting en dwangarbeid. Overtredingen van (2) worden gestraft met gevangenis of eenzame opsluiting met dwangarbeid.

De Neurenberger wetten werden niet alleen in Duitsland ingesteld. **Overall in Midden-Europa** vonden deze wetten plaats. De Neurenberger wetten werden door de Nazi's zo snel mogelijk ingevoerd in alle gebieden die door de Duitsers bezet waren. In bijna elk land dat ze binnenvielen, vonden ze wel mensen die hen wilden helpen bij het vervolgen van de Joden.

Nu er een wet was voor Anti-semitisme, werd de Joden steeds minder toegestaan. Er kwamen steeds minder beroepen die door joden konden worden uitgevoerd, de Joden moesten steeds meer belasting betalen en Joodse ondernemingen werden verkocht. De levensomstandigheden van de Joodse bevolking werden steeds zwaarder, door de Nazistische wetten en de hetze onder de Duitse bevolking verloren velen hun middelen van bestaan.

In 1938 waren al 150.000 joden Duitsland ontvlucht. Hitler, die de Duitse maatschappij wilde 'ontjoden' (*naar analogie van 'ontluizen'*), zag bij voorkeur alle joden uit Duitsland vertrekken. Er waren veel meer Joden dan de reeds vertrokken 150.000 die Duitsland wilden verlaten, maar andere landen wilden geen of maar mondjesmaat Joden opnemen. Omdat de 'ontjoding' niet snel genoeg ging, gaf Hitler op 18 oktober 1938 het bevel **12.000 Pools-Duitse joden uit te zetten**. Deze joden woonden vaak al jaren legaal in Duitsland. De te deporteren joden kregen slechts één nacht om Duitsland te verlaten, ze mochten daarbij één koffer meenemen. De achtergebleven bezittingen werden in beslag genomen door de nazi's of geplunderd door buurtgenoten.

De 12.000 joden werden op de trein gezet naar Polen waar

4.000 mensen werden toegelaten door de Poolse regering. De andere 8.000 gedeporteerden konden niet anders dan wachten bij de grens op een eventuele toelating tot Polen. Bij de grens waren geen voorzieningen, de Joden wachtten buiten, zonder onderdak en zonder voedselvoorziening, regelmatig werd er geweld tegen hen gepleegd en er vielen ook doden.

Eén van de gedeporteerde families was de familie Grynspan uit Hannover, waar ze al 27 jaar woonden. Hun 17-jarige zoon Herschel Grynspan had Duitsland al eerder verlaten en verbleef in 1938 illegaal bij zijn oom in Parijs. Op 3 november 1938 ontving Herschel Grynspan een brief van zijn zuster waarin zij hem schreef over hun deportatie en de erbarmelijke omstandigheden waarin de familie verkeerde. In de daaropvolgende dagen las Grynspan in (*Joodse*) kranten meer verhalen over de deportatie van de Pools-Duitse Joden.

Herschel Feibel Grynspan (soms geschreven als Grünspan) (28 maart 1921 - 1942) was een Jood van Poolse afkomst die vooral bekend is vanwege zijn moord op de Duitse diplomaat Ernst vom Rath op 7 november 1938. Deze moord grepen de nazi's aan als excuus voor de Jodenvervolgning met als startpunt Kristallnacht (de antisemitische pogrom van 9-10 november 1938).

De berichtgeving maakte hem woedend. Op 7 november 1938 ging Grynspan naar de Duitse ambassade te Parijs om, zoals hij zelf zei, een daad te stellen die in de wereld niet

onopgemerkt zou blijven. In de ambassade vuurde Grynszpan vijf kogels af op de Duitse diplomaat **Ernst vom Rath** die twee dagen later als gevolg van zijn verwondingen overleed.

Ernst Eduard vom Rath was een Duits diplomaat. De aanslag op Rath luidde de Kristallnacht in. Hij kreeg een staatsbegrafenis. Waar ook Hitler aanwezig was. Joachim von Ribbentrop, Hitlers overijdele minister van Buitenlandse Zaken, sprak de lijkrede uit. In deze rede werd vom Rath omschreven als het "eerste bloedoffer" in de strijd van het "jodendom" tegen het "Rijk."

Voor Minister van Propaganda **Joseph Goebbels** was de aanval op Vom Rath een uitgelezen kans om bij Hitler weer in een goed blaadje te komen. Goebbels had een liefdesaffaire gehad met de Tsjechische actrice **Lída Baarová**, wat een publiek schandaal veroorzaakt had en hierdoor had Goebbels veel aanzien verloren in nazi-Duitsland.

Hij gebruikte de aanval op Vom Rath voor een tirade tegen de joden. Goebbels gaf Hitler een motief voor een anti-joodse actie door de verspreiding van de leuze:

"Niet Herschel Grynszpan, maar het gehele wereld jodendom is verantwoordelijk voor de dood van een Duitse diplomaat".

Paul Joseph Goebbels was een Duits politicus en publicist. Hij was de minister van propaganda in nazi-Duitsland. Als een van de naaste medewerkers van Adolf Hitler en één van zijn meest toegewijde volgelingen, werd hij bekend om zijn diep en virulent antisemitisme, dat leidde tot zijn sterke ondersteuning van de uitroeiing van de Joden

De eerste reactie van de nazi's liet niet lang op zich wachten, op 8 november 1938 werden met onmiddellijke ingang alle joodse kranten en tijdschriften verboden. Hierdoor werden de joden afgesneden van hun gemeenschap en belangrijker nog, ook van nieuws over emigratie mogelijkheden. Op het moment van het verbod bestonden er drie Duits-joodse kranten en vier Duits-joodse tijdschriften. Op dezelfde dag werd ook afgekondigd dat joodse kinderen niet meer werden toegelaten tot Duitse (*Arische*) scholen en dat alle joodse culturele activiteiten voor onbepaalde tijd werden opgeschort.

De dood van Vom Rath op 9 november viel samen met de herdenking van de Bierkellerputsch, de mislukte staatsgreep van Hitler en zijn aanhangers in 1923. Ondanks het mislukken van die staatsgreep was de herdenking een jaarlijks hoogtepunt voor de nazi's. Die avond waren veel nazi-bonzen en oudstrijders samengekomen in het oude raadhuis van München, ook Hitler was aanwezig.

De Bierkellerputsch of Hitlerputsch vond plaats in de avond/nacht van 8 november op 9 november 1923. Op dat moment probeerden Adolf Hitler, enkele vooraanstaande nazi's en de SA, samen met generaal Erich Ludendorff van de Conservatieve Nationalisten, in München de macht te grijpen. Hitler hoopte vanuit München de regering van de Duitse Weimarrepubliek omver te werpen. Hij kreeg echter niet voldoende steun en de poging werd uiteindelijk door politie en leger uiteengesloten. Vier politieagenten en zestien demonstranten kwamen om bij deze gebeurtenis, die aanving in de Bürgerbräukeller; vandaar de naam Bierkellerputsch.

Op weg naar de herdenking werd Joseph Goebbels gewaarschuwd voor onregelmatigheden in München die het gevolg waren van de moordaanslag op Vom Rath. De acties die ook elders in Duitsland plaatsvonden waren gericht tegen de joodse bevolking, Goebbels gaf de politie direct opdracht 'zich soepel op te stellen' oftewel: niet in te grijpen. Waarschijnlijk zag Goebbels zijn kans en nam hij zich op weg naar de herdenking voor om de volksopstand te gebruiken om het antisemitisme een duwtje in de rug te geven. Tijdens de bijeenkomst in het raadhuis spraken Goebbels en Hitler met elkaar, Goebbels schreef hierover later in zijn dagboek dat Hitler tijdens dit gesprek toestemming gaf voor een 'demonstratie'. Hitler verliet de herdenking rond 21.30 uur, direct na het vertrek van Hitler hield Goebbels rond 22 uur een toespraak. In deze toespraak meldde hij dat Vom Rath was bezweken en vervolgde: "Moet ik u vertellen tot welk ras het vuile zwijn behoorde dat deze lage misdaad heeft begaan? Een jood!".

Volgens Goebbels was het niet alleen de schuld van Grynspan dat Vom Rath was omgekomen, het hele jodendom was verantwoordelijk. Goebbels riep de aanwezigen op "deze aanval van het internationale jodendom niet onbeantwoord te laten, **“we moeten wraak nemen”!** Gezamenlijk moeten we ons antwoord formuleren op deze joodse moord en de dreiging die het internationale Jodendom voor ons roemrijke Duitse Rijk betekent!" De aanwezigen kregen daarmee geen expliciet bevel om joden aan te vallen maar werden wel aangemoedigd. Ook was inmiddels duidelijk dat de politie niet in zou grijpen. Goebbels schreef later in zijn dagboek dat hij en Hitler vonden dat **"de joden maar een keer de woede van het volk moesten voelen"**.

Gedurende Kristallnacht werden ten minste 7.500 winkels, 29 warenhuizen en 171 woningen verwoest, 191 synagogen verbrand en nog eens 76 synagogen op een andere manier vernield. Ook joodse gemeenschapscentra, dodenkapellen, begraafplaatsen en vergelijkbare gebouwen werden in brand gestoken. Overal waren joden het slachtoffer van geweld, de aanvallers maakten daarbij geen onderscheid tussen vrouwen, mannen, kinderen en ouderen. Er vielen vermoedelijk zo'n 600 ernstig gewonden. Na Kristallnacht verklaarde **Reinhard Heydrich** dat er 36 joden omgekomen waren, later werd dit aantal opgeschroefd naar 91. Schattingen na de Tweede Wereldoorlog vallen hoger uit en reppen van 236 doden. Tijdens Kristallnacht zouden ook meerdere joden zelfmoord plegen.

De Kristallnacht leek op een spontane volksofstand en werd internationaal in eerste instantie ook als zodanig gezien. Men dacht zelfs dat Goebbels de volksofstand eenhalt

Bundesarchiv, Bild 146-1970-003-42
Foto: o. Ang. 1. November 1938

toe had geroepen. Dat de Kristallnacht alles behalve een spontane actie was, zou later blijken. Goebbels had de pogrom

in gang gezet en gemanipuleerd en Hitler had zelf toestemming dan wel opdracht gegeven.

De Kristallnacht was de eerste echte grote geweldpleging tegen de joden in Duitsland sinds de machtsovername door de nazi's in 1933. De geweldsexplosie was de

apothose na jaren van toegenomen spanningen, pesterijen en verbodsbepalingen in het nadeel van de joodse gemeenschap in Duitsland. De nazi's namen overigens niet de verantwoordelijkheid voor de Kristallnacht.

De door het geweld veroorzaakte schade werd de Joodse gemeenschap aangerekend, zij zou het geweld hebben 'uitgelokt'. Op 12 november 1938 werd besloten dat de joodse gemeenschap een boete moest betalen van een miljard Reichsmark wegens 'hun vijandige houding ten opzichte van het Duitse volk, het uitlokken van geweld en de moord op Vom Rath'. Bovendien moesten de verzekeringsmaatschappijen waar de joden verzekerd waren het geld waar de verzekerden na de Kristallnacht recht op hadden in de staatskas storten. De boete werd geïnd in de vorm van een belasting, joden moesten 25% van hun vermogen afstaan aan de Duitse staat, in totaal werd er 1.126.612.495,- Reichsmark opgehaald.

In de jaren 1938-1941 werd gewerkt aan een "oplossing" waarbij Joden naar een bepaald gebied gezonden zouden worden. Eén optie was **Brits Palestina**, een andere was **Madagaskar**. Met name na de overwinning op Frankrijk zouden veel nazi's het **Madagaskarplan** aanhangen, maar dit was zolang de oorlog duurde niet haalbaar. De Britse marine beheerste de zee en de Duitsers durfden niet te veel druk op de Fransen uit te oefenen om ze hun kolonie te laten afstaan. De uiteindelijke bezetting van het eiland door geallieerde troepen zorgde dat dit plan definitief van de agenda verdween. Een verdere stap in de richting van genocide was het idee Joden als gijzelaars te gebruiken om de Verenigde Staten buiten de oorlog te houden.

Het Madagaskarplan was een plan van de nazi's om de Joden uit Europa te deporteren naar Madagaskar, een eiland onder Frans bestuur aan de Afrikaanse zuidoostelijke kust.

Het plan was aanvankelijk ten minste 1,5 miljoen Joden uit het Protectoraat Bohemen en Moravië en Polen naar Madagaskar te deporteren. Uiteindelijk moesten zelfs alle Europese Joden naar Madagaskar worden gedeporteerd. Hoewel naar buiten toe werd beweerd dat de Joden een zekere mate van autonomie zouden krijgen, hadden de Duitsers er weinig behoefte aan land 'waar Duits bloed voor was gevloeid' zomaar aan de Joden te 'geven'. Bovendien was het zeker niet de bedoeling Joden de kans te geven een staat op te bouwen die op langere termijn wellicht een bedreiging zou kunnen vormen. Het was in werkelijkheid de bedoeling dat Madagaskar in essentie een Duitse kolonie zou worden, en als een politiestaat door de SS zou worden geregeerd, als een soort 'supergetto'.

Het plan werd nooit tot uitvoering gebracht omdat de Vichy-regering tegenwerkte. In februari 1941 werd het Madagaskarplan door de nazi's als onhaalbaar beschouwd.

HOOFDSTUK 10

AKTION T4

Op 14 Juli 1933 keuren de Nazis een wet goed voor de preventie van genetisch zieke nakomelingen. (*Gesetz zur Verhütung erbkranken Nachwuchses*) De wet keurt de verplichte sterilisatie goed voor zij die in de mening van de rassenhygiëne rechtbank (*Gr Erbgesundheitsgericht*) leed aan een lijst van vermeende genetische aandoeningen waarvan vele in feite niet eens genetisch waren. De uitgebreide interpretatieve commentaar op de wet werd geschreven door drie dominante figuren in de rassenhygiëne beweging: Ernst Rüdin, Arthur Gutt en de advocaat Falk Ruttke. De wet zelf was gebaseerd op een 'model' uit het Amerikaanse recht ontwikkeld door Harry H. Laughlin.

Toen nazi-beleidsmakers na de Tweede Wereldoorlog in Neurenberg terechtstonden voor oorlogsmisdaden, rechtvaardigden ze dan ook hun grootschalige sterilisaties (meer dan 400 000 mensen in minder dan tien jaar) door de VS aan te wijzen als hun inspiratiebron.

Een genetisch hulp corps dat later wordt opgezet zal bijna 400.000 mensen steriliseren en 70.000 mensen vermoorden.

Met de steun en co-operatie van de Duitse medische wereld, moest het Duitse ras gezuiverd worden van alle erfelijke kwalen, het Nazi Eugenetica programma hield zich nog niet bezig met de zoektocht naar raciale puurheid, maar het grondwerk werd wel al gelegd.

De fundamentele bepalingen van de wet van 1933 verklaarde dat:

(1) Elke persoon dat lijdt aan een erfelijke ziekte mag onbekwaam voor voortplanting worden gemaakt door middel van een chirurgische operatie (sterilisatie), als de ervaring van de medische wetenschap aantoonde dat het zeer waarschijnlijk is dat zijn nakomelingen zouden lijden aan een ernstige lichamelijke of mentale erfelijke defect.

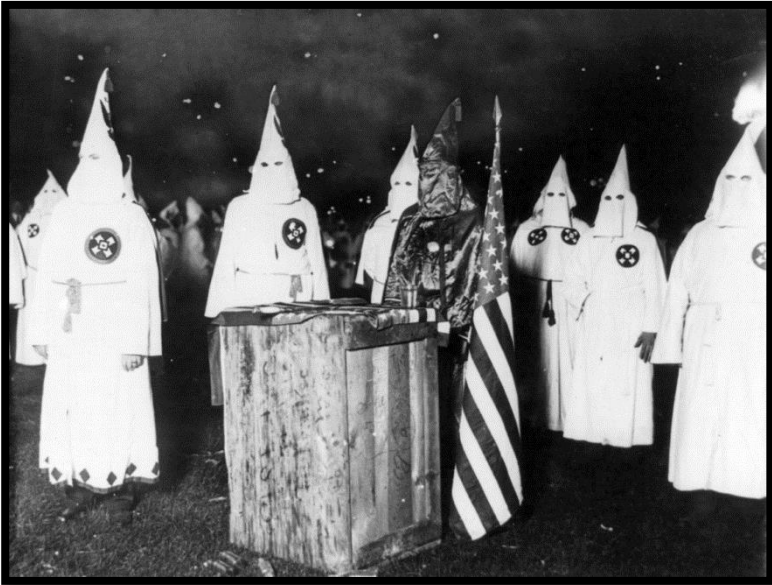
(2) Voor de toepassing van deze wet, zal een persoon worden beschouwd als erfelijk ziek als die lijdt aan een van de volgende ziekten:

- (1) Aangeboren zwakzinnigheid,
- (2) Schizofrenie,
- (3) manisch-depressieve krankzinnigheid,
- (4) Erfelijke Epilepsie,
- (5) Erfelijke Chorea (Huntington),
- (6) Erfelijke Blindheid,
- (7) erfelijke doofheid,
- (8) Elke ernstige erfelijke misvorming.

(3) Elke persoon die lijdt aan ernstig alcoholisme kan ook onbekwaam voor voortplanting worden gemaakt.

De wet werd toegepast op iedereen van de bevolking, waardoor de reikwijdte aanzienlijk groter werd dan in de verplichte sterilisatie wetten in de Verenigde Staten, die over het algemeen slechts van toepassing waren op mensen in psychiatrische ziekenhuizen of gevangnissen. Hitler zelf had in Mein Kampf al geschreven dat 'de joden de negers naar de Rijn brachten', en dat de Fransen zichzelf dermate hadden laten vermengen met de zwarten, dat Frankrijk een 'Afrikaanse staat in Europa' was, 'reikend van de Congo tot de Rijn'. Bovendien bestonden er al langer, ook buiten Duitsland, stromingen die de 'inferioriteit van het zwarte ras' benadrukten (*waaronder de Ku Klux Klan die al vanaf 1865 actief was in de verenigde staten*), en tegen iedere vorm van vermenging met blanken pleitten. De nazi's ageerden tegen iedere zwarte culturele uiting, en verboden zelfs de tot dan toe ook in Duitsland populaire jazz.

De Ku Klux Klan ontstond in 1865 of 1866 in Pulaski als een lokale club. Volgens de schrijver Wyn Craig Wade begon de organisatie als een grap van zes werkloze soldaten die terugkwamen uit de Amerikaanse Burgeroorlog. Ze verkleedden zich als spoken te paard. Al snel begonnen ze de pas van slavernij bevrijde zwarte bevolking te terroriseren. In grote delen van Tennessee vond hun voorbeeld navolging en werden afdelingen van de KKK opgericht. President Andrew Johnson pardonneerde Zuidelijke leiders van de verslagen voormalige Confederatie vanaf mei 1865 waarna de Zuidelijke staten sterk discriminerende wetten tegen zwarten afkondigden. Hiermee werd de bevrijding van de slaven vrijwel teruggedraaid. Het Amerikaanse Congres verklaarde deze wetten in december 1865 nietig en besloot over te gaan tot Reconstructie van de meeste Zuidelijke staten.

Daarop groeide de KKK snel uit tot een geheime organisatie die zich met alle macht verzette tegen deze Reconstructie. De Klan richtte zich indertijd vooral op het bedreigen en intimideren van de 'bevrijde slaven', de zogenaamde Freedmen, opdat deze van hun nieuw verworven rechten af zouden zien. In 1868 verwierf de Klan voor het eerst landelijke bekendheid toen aanhangers een groot aantal – zwarte – republikeinse kiezers vermoordden in de aanloop naar de verkiezingen.

Zowel de nationale Klanleiding als de Zuidelijke elite distantieerden zich van deze lynchpartijen. In 1871 keurde het Amerikaanse Congres de Civil Rights Act goed, waarna president Ulysses S. Grant in enkele gebieden hard optrad tegen de Klan in het Zuiden. Honderden Klansmen werden opgepakt, maar door onvoldoende capaciteit werd maar een klein deel veroordeeld.

Tegen 1875 was deze eerste Klan dan ook volledig ontbonden. De federale regering van de VS had de bescherming van de burgerrechten van zwarten opgegeven, zodat in de Zuidelijke staten zwarten openlijk konden worden geterroriseerd: er was geen geheime organisatie meer voor nodig. Het zou bijna honderd jaar duren voor zwarten in het Zuiden hun kiesrecht konden uitoefenen. Na Grant had pas president Kennedy weer belangstelling voor de burgerrechten van de zwarten.

In de jaren dertig en veertig kozen de nog bestaande Klanafdelingen voor massale steun aan de nazi's in Duitsland en gingen zij een bondgenootschap aan met de German American Bund. Hierdoor verloor de Klan zijn patriottisch karakter en bijgevolg zijn geliefdheid onder de blanke bevolking.

Hitler schrijft: “Duitsland is in onze dagen geen wereldmacht. Zelfs in het geval, dat onze militaire onmacht overwonnen zou worden, zouden wij toch nog geen aanspraak op deze kwalificatie kunnen doen gelden. Wat betekent tegenwoordig op onze aarde een staat, waarvan het politiek grondgebied beperkt is tot de bespottelijk geringe afmetingen van nauwelijks vijfmaal honderdduizend vierkante kilometer? Wanneer men het alleen territoriaal beziet, dan zinkt de oppervlakte van het Duitse Rijk volkomen in het niet tegenover die van de zogenaamde wereldmachten. Laat men nu Engeland niet als tegenargument gaan aanvoeren, want het Engelse moederland vormt in werkelijkheid slechts de grote hoofdstad van het Britse wereldrijk, dat bijna een vierde deel van het aardoppervlakte beslaat. Voorts moeten wij in de eerste plaats de Verenigde Staten, en daarnaast Rusland en China tot de reuzenstaten rekenen. Dit zijn allen staten, waarvan het grondgebied dat van het Duitse Rijk meer dan tien maal overtreft. En zelfs Frankrijk moet tot deze staten worden gerekend. Niet alleen, dat het zijn leger in steeds sterkere mate aanvult uit de voorraden gekleurd mensenmateriaal, dat zijn reuzenrijk telt, maar ook als ras „vernegert” het in een zo snel tempo, dat men werkelijk kan spreken van het ontstaan van een Afrikaanse staat in Europa.

De koloniale politiek van het huidige Frankrijk kan in geen enkel opzicht de vergelijking doorstaan met die van het Duitsland van voor de oorlog. Indien de ontwikkeling van Frankrijk nog gedurende driehonderd jaar zou voortgaan op de wijze, zoals dat nu het geval is, dan zouden ook de laatste resten Frankisch bloed zijn opgelost in de ontstane

Europees-Afrikaanse mulattenstaat, en zou er één geweldig ongedeeld woongebied zijn ontstaan van de Rijn tot de Congo, dat bewoond werd door een lager ras, dat langzamerhand uit een voortdurende verbastering ontstond. Daarin onderscheidt de Franse koloniale politiek zich van de Duitse.

De vroegere Duitse koloniale politiek was halfslachtig, zoals alles, wat wij deden. Zij heeft het woongebied van het Duitse ras niet vergroot, en heeft al evenmin getracht, - een poging, die overigens misdadig had moeten heten - om het Rijk te versterken door de kleurlingen in de strijd te werpen. De Askaris in Duits-Oost-Afrika waren inderdaad een kleine weifelende stap op die weg. Maar tenslotte dienden zij slechts ter verdediging van de kolonie zelf. De idee, om zwarte troepen aan een oorlog in Europa te doen deelnemen, was, geheel afgezien van de praktische onmogelijkheid, om dat tijdens de wereldoorlog te doen, bij ons ook nooit beschouwd als een stelsel, dat onder gunstiger omstandigheden wel verwezenlijkt had moeten worden. Nee, dat was bij ons nimmer het geval geweest, in tegenstelling met Frankrijk, dat van het begin af aan, alle koloniale politiek alleen maar had beschouwd als een middel, om aan zwarte soldaten te komen.”

Het Kaiser-Wilhelm-Institut für Anthropologie, menschliche Erblehre und Eugenik, geleid door Fritz Lenz en Eugen Fischer, was de nazi's hierin ter wille. Abel, een medewerker van Fischer, verklaarde dat het Arische ras 'vreselijke gevolgen' zou ondervinden indien de Rijnlandbastaarden zich verder zouden vermengen met de Duitse bevolking, ondanks hun kleine aantal. Hoewel er geen

specifieke wettelijke maatregelen tegen hen werden genomen, werd door het Kaiser-Wilhelm-Institut onder Fischer in samenwerking met de Gestapo een sterilisatieprogramma in werking gesteld.

Eugen Fischer was een Duitse professor in de geneeskunde, Antropologie en Eugenetica. Hij was directeur van het Kaiser Wilhelm Instituut voor Antropologie, Menselijke Erfelijkheid en Eugenetica tussen 1927 en 1942. Hij werd in 1933 door Hitler benoemd tot rector en werd later lid van de nazi-partij.

In 1908 had Fischer veldonderzoek gevoerd in het Duits Zuidwest-Afrika (nu Namibia). en bestudeerde de nakomelingen van de Duitse of Boer mannen die kinderen hadden verwekt met inheemse vrouwen in dat gebied. hij sloot zijn studie af met een oproep om een "gemengd ras" te voorkomen door het verbod van het "gemengd huwelijk" in te voeren. Zijn aanbevelingen werden gevolgd en in 1912 werd het interraciaal huwelijk door de Duitse koloniën verboden.

Als een voorloper van zijn experimenten op Joden in nazi-Duitsland, verzamelde hij botten en schedels voor zijn studies, die voor een deel afkomstig waren van medische experimenten op Afrikaanse krijgsgevangenen in Namibië tijdens de Herero en Namaqua Genocide. Zijn ideeën uitgedrukt in zijn werk, met betrekking tot het behoud van de zuiverheid van de rassen, beïnvloedde ook de toekomstige Duitse wetgeving, inclusief de Neurenberger wetten.

De Namibische genocide is door de Verenigde Naties aangemerkt als de eerste genocide van de 20e eeuw. De genocide heeft aan de meerderheid van de Herero- en de Namabevolking in de toenmalige kolonie Duits-Zuidwest-Afrika het leven gekost. Tussen 1904 en 1908 zijn circa 80.000 mensen omgekomen tijdens hevige gevechten en onder erbarmelijke omstandigheden in concentratiekampen. Deze periode werd in het verleden aangeduid als de opstand van de Hottentotten tegen de Duitsers.

Tijdens de Tweede Boerenoorlog in Zuid-Afrika dreeven de Britten de Boerenbevolking bijeen in concentratiekampen. Naar dit voorbeeld richtten de Duitsers in Namibië kampen in voor de overgebleven Herero mannen, vrouwen en kinderen. Een aantal concentratiekampen bevond zich op onherbergzame eilanden voor de Namibische kust bij Lüderitz en Swakopmund, waar de koude mist uit de oceaan de mensen kwelde.

De omstandigheden in de kampen waren zeer slecht en de meeste gevangenen overleefden de kampen niet. Vanwege ondervoeding en slechte hygiëne hadden infectieziektes als tuberculose en tyfus vrij spel. Ook kwamen veel Herero en Nama om bij dwangarbeid in de mijnen van Tsumeb of bij het aanleggen van de spoorwegen van Namibië.

Lokale ambtenaren moesten vanaf 1937 de Gestapo gegevens verschaffen over eventueel in hun ambtsgebied wonende personen van gemengde afkomst, waarna deze personen door de Gestapo werden opgepakt en in het geheim gesteriliseerd. Men beriep zich hierbij op de Wet ter voorkoming van erfelijk belaste nakomelingen uit 1933. Dit programma gold slechts voor het Rijnland. Andere Duits-Afrikanen werden met rust gelaten.

In totaal zijn ongeveer 400 Rijnlandbastaarden gesteriliseerd. Na 1937 werden ze verder met rust gelaten daar de nazi's zich vanaf dan op de joden en zigeuners richtten, en bovendien hun eugenetische taak betreffende de Rijnlandbastaarden als 'voltooid' beschouwden. De Rijnlandbastaarden zijn niet opgepakt, in ghetto's of concentratiekampen gestopt of vermoord zoals bijvoorbeeld de joden, zigeuners, communisten, en homoseksuelen. Wel werden ze behandeld als tweederangs burgers die in alles achtergesteld werden aan 'Arische' Duitsers, wat betekende dat ze moeilijker aan werk en eten konden komen, en dat ze geen dienst mochten nemen in het Duitse leger.

Fischer zou na de oorlog, ondanks zijn bijdrage aan de

eugenetica van de nazi's en zijn rol in de sterilisatie van de Rijnlandandbastaarden, afstand nemen van de Nazileer. hij zou zich later nog positief uitlaten over het Apartheids regime, en droomde hij van een wit 'Afrika'. Voornamelijk door hun kleine aantal vormen de Rijnlandbastaarden een 'vergeten' categorie van slachtoffers van het naziregime.

In Oktober 1939 werd op bevel van Adolf Hitler het eugenetische euthanasie - en verplichte sterilisatieprogramma. **Aktion T4** opgestart. Het bureau dat dit *Sonderprogramm* moest uitvoeren werkte onder de leiding van de rijksleider van de kanselarij van de Führer, Philip Bouhler, en van Hitlers lijfarts, dr. Karl Brandt. De naam T4 is afgeleid van het adres van het kantoor, Tiergartenstraße 4 in Berlijn.

Philipp Bouhler was een hoge Parij ambtenaar van de NSDAP Hij was ook een SS-Obergruppen führer in de Allgemeine SS die verantwoordelijk was voor het nazi-Aktion T4 eugenetische euthanasie en verplichte sterilisatie programma. dat meer dan 70.000 gehandicapte volwassenen en kinderen in nazi-Duitsland vermoorde.

Het doel van het programma was het behouden van de genetische zuiverheid van het Germaanse volk door het systematisch vermoorden van mensen die misvormd of gehandicapt waren of die leden aan een vorm van psychiatrische ziekte. Eén argumentatie om deze moord te rechtvaardigen was, dat het zinloze bestaan en het zinloze lijden

van deze patiënten een reden was om tot deze nazi-euthanasie over te gaan. Deze genadedoding werd door de nazi-artsen gezien als een daad van barmhartigheid en werd voorgesteld als de meest humane methode om deze zieken om te brengen (deze stelling was van Karl Brandt, de lijfarts van Adolf Hitler; Brandt was Gruppenführer in de SS en Generalleutnant in de Waffen-SS. Hij werd ter dood veroordeeld in de Processen van Neurenberg en later opgehangen).

Karl Brandt (8 januari 1904 - 2 juni 1948) was een Duitse arts en oorlogs misdadiger. Hij was de persoonlijke lijfarts van Adolf Hitler en vanaf 1939 het hoofd van het T-4-euthanasie programma van de nazi's. Hij was ook rijkscommissaris voor de gezondheid en gezondheids zorg.

De "genadedood" - met dit eufemisme omschreven de politieke leiders van het Derde Rijk de liquidering van volgens hen "inferieure mensen": geestelijk en lichamelijk gehandicapten, blinden en doven, dorpsgekken én kinderen. Dit kon vanzelfsprekend niet zonder de gestructureerde grootschalige medewerking van talrijke wetenschappers en artsen. Van december 1946 tot augustus 1947 stonden in Neurenberg dan ook 23 nazidokters terecht in een geruchtmakend tribunaal. Spilfiguur was Hitlers lijfarts dr. Karl Brandt.

Gehandicapte kinderen werden van hun familie gescheiden en naar speciale ziekenhuizen gebracht. Er werd via de toenmalige media ingespeeld op de angst dat binnen een aantal jaren een groot deel van het Duitse volk uit geestelijk gestoorden zou bestaan, en daarom moest er zo snel mogelijk gehandeld worden. Het woord euthanasie werd echter niet in de nazipropaganda gebruikt, waardoor de werkelijke bedoelingen van de nazi's onontdekt bleven. Het programma werd later uitgebreid met volwassenen, hoewel de meeste volwassen gehandicapten onder verplichte sterilisatie vielen. Op 18 augustus 1941 liet Hitler het programma tijdelijk stoppen door druk van de Katholieke Kerk. 70.000 mensen waren toen al vermoord. De Duitse openbare weerstand leidde tot vertraging maar niet tot een totale stop, het werd in het grotere geheim uitgevoerd. Getrainde troepen bleven hun gang gaan. Sommige zaken van het Aktion T4-programma werden toen overgebracht naar militaire concentratiekampen.

De uitroeiing gebeurde in Grafeneck (vanaf 20/01/1940), Hartheim (vanaf 06/05/1940), Hadamar (vanaf 01/1941), Bernburg (vanaf 21/11/1940), Brandenburg an der Havel (vanaf 8/11/1940) en Sonnenstein (vanaf 06/1940) door vergassing, verstikking, injecties, vergiftiging, verhongering en overdoses medicijnen.

De eerste experimenten met gaswagens werden uitgevoerd in maart 1940 in het ziekenhuis in Kochanowka bij Łódź. Kort daarna voerden de nazi's verdere experimenten uit waarbij ze koolmonoxide uit de uitlaat van een vrachtwagen in een gesloten kamer lieten stromen. Veel van deze uitroeiingen stond onder toezicht van de psychiaters Carl Hans Heinze Sennhenn en Werner Villinger. Sennhenn leverde honderden hersenen aan nazi-onderzoekers. Werner Villinger voerde experimenten met mensen uit voor ze de dood in te sturen. Nog voor de holocaust werden de eerste gaskamers gebouwd in Hartheim waar vooral volwassenen verstikt werden met koolmonoxide.

HOOFDSTUK 11

DE SCUTZSTAFFEL

Mens word God verklaart Adolf Hitler “Zij die in het Nationaal Socialisme niets meer dan een politieke beweging zien weten er nauwelijks iets over, het is meer gelijk aan een Religie, het is de wil om de mensheid opnieuw te creëren.”

Terwijl de Duitse Medische wereld zich bezighoudt met het zuiveren van inferieure raciale elementen in het Duitse volk (*onder het Aktion-T4 programma*). Is de zoektocht naar raciale puurheid al onderweg. Elk lid van de ‘SS’ word zorgvuldig geselecteerd voor de fysische perfectie en de puurheid van zijn bloed. In 1921 eist Hitler als net benoemde leider van de NSDAP, dat de partij de beschikking krijgt over een eigen ordedienst. Deze ordedienst zou zich voornamelijk moeten bezighouden met de bescherming van de partijleden en hun bijeenkomsten. op 4 november 1921 Dit leidde ertoe dat de **Sturmabteilung (SA)** werd opgericht.

Ernst Röhm, een goede vriend van Hitler en informele leider van de SA. had eigenlijk alle macht over de organisatie, ondanks dat hij niet als formele leider was aangesteld. Röhm en Hitler verschilden van toekomst plannen, maar bleven desondanks steeds goed samenwerken om hun plannen te verwezenlijken. Het was echter hoogst onzeker of Röhm en zijn SA de NSDAP en haar prominenten ook in de toekomst zou blijven beschermen. Daarom richtte Hitler in mei 1923 de **Stoßtrupp Adolf Hitler** op.

Ernst Julius Günther Röhm (28 november 1887 – 2 juli 1934) was een Duitse officier in het Beierse leger en later een vroege Nazi-leider. Hij was de mede oprichter en leider van de Sturmabteilung (SA) van de NSDAP van 1921 tot 1934. Hij was ook kortstondig minister onder Hitler.

Aanvankelijk was het doel van de **Stoßtrupp** Adolf Hitler om Hitler te beschermen tegen politieke tegenstanders die regelmatig verschenen tijdens zijn toespraken in München. Om zich van de SA te onderscheiden, droegen de leden **zwarte petten met een doodskopembleem en banden om de arm met zwart gerande hakenkruizen**.

Röhm vond dat de SA een van de partijleiding onafhankelijk, paramilitair korps moest zijn, en de partij waar nodig militair moest ondersteunen. Hitler wilde hier niets van weten, waarop Röhm als leider van de SA opstapte en naar Bolivia vertrok waar hij vanaf 1928 als adviseur voor het Boliviaanse leger werkte.

Als reactie hierop gaf Hitler het bevel om naast de SA een nieuwe kadergroep op te richten, die overeenkomst vertoonde met zijn lijfwacht, gevestigd in München. Er werden over het gehele land in diverse steden soortgelijke groepen opgericht, van elk tien man. Daaruit kwam de naam **Zehnerstaffeln** voort.

Zij moesten niet alleen de veiligheid van prominente NSDAP'ers waarborgen, maar ook waren ze verantwoordelijk voor de veiligheid bij partijbijeenkomsten, waardoor zij min of meer een **Partijpolitie** vormden. Naast het veiligheids aspect werd de **SS** ook ingezet om leden te werven voor de partij en de partijkrant, de **Völkischer Beobachter**.

Op het moment dat **Heinrich Himmler** op 6 januari de functie van **Reichsführer-SS** ging bekleden, vond er een revolutie plaats binnen de **SS**. Himmler ontwikkelde de oorspronkelijke bedoeling van de **SS** in twee richtingen verder:

. Enerzijds voerde hij de gedachte van de orde en maakte hij van de **SS** het elitekorps van de nazi's.

. Anderzijds stichtte hij met de **SS** het alles omvattende veiligheids en terreurapparaat van de totalitaire heerschappij van Hitler.

Om dit te bereiken paste de **SS** een straf en consequent beleid toe. Ook moest de **SS** geen 'mannenorganisatie' worden, maar een sibbeorde, hetgeen betekent dat de familie van de **SS'er** ook in de kring van de organisatie werd opgenomen. **De grondgedachte hiervan was dat een geestelijke en politieke elite slechts tot stand kon komen door raciale eisen te stellen.** Gebonden door Mystieke rituelen mogen **SS mannen** enkel trouwen met **puur Arische vrouwen**, dit moet verzekeren dat over de generaties de **SS** een reservoir word van het **puurste Arische bloed**.

Heinrich Luitpold Himmler (7 oktober 1900 -23 mei 1945), was leider van de SS (Reichsführer-SS) en een van de leiders van de Nationaal socialistische Duitse Arbeiders partij (NSDAP). Himmler wordt gezien als een van de hoofdverantwoordelijken voor de Holocaust en is daarmee een van de grote oorlogsmisdadigers uit de Tweede Wereldoorlog.

Hoewel Lebensborn gevestigd werd op Eugenetische grondslag en met twijfelachtige morele en bevolkingspolitieke idealen, kon van de uitwerking van het Lebensborn-programma in eerste instantie toch nog gezegd worden dat het, buiten morele aspecten, een sociaal programma van acceptabel allooi was. Ongehuwde moeders werden voorzien van opvang en begeleiding, uitstekende medische zorg en zij konden hun kinderen van een toekomst voorzien zonder voor het leven getekend te zijn in een maatschappij die buitenechtelijke zwangerschappen niet accepteerde.

In het begin leidden de selectiecriteria tot een stevige schifting van kandidaten. Deze criteria werden later echter, ten gevolge van het verloop van de oorlog, stevig afgezwakt tot op het punt dat ongeveer 75% van de aanvragen gehonoreerd werden. De enorme verliezen aan mankracht ten gevolge van de oorlog en de immer afnemende bevolkingsgroei onder de Duitsers noopten ertoe de "raciale selectie" niet meer zo op de voorgrond te plaatsen en compromissen te sluiten tussen de "noodzakelijke kwaliteit en de hoogst haalbare rassenkwaliteit".

Vrouwen die om opname in het “Lebensborn” programma verzochten, moesten volgens de statuten van oorsprong, zoals het heette, "in rassen- en biologisch erfelijk opzicht aan alle verwachtingen voldoen die in de SS over het algemeen gelden". Met name moesten de vrouwen dezelfde vereisten vervullen als ieder ander kandidaat-lid van de SS bij de toetreding en het huwelijk:

- Ze moesten een Groot Certificaat van Afstamming overleggen met documentatie van voorvaderen teruggaand tot 1 januari 1800, zoals ook voor de NSDAP en haar onderafdelingen verplicht was.
- Een vragenlijst aangaande erfelijke gezondheid moest ingevuld worden, waarin alle, mogelijke "erfelijke belastingen" in de familie opgesomd werden.
- Er werd door een arts (eerst een SS-arts, later—vanwege tekort aan artsen—ook andere artsen) een vragenlijst van medisch onderzoek opgesteld ter documentatie van de gezondheid en "ter beoordeling van ras".
- De kandidate moest een vragenlijst overhandigen aangaande haar persoon, haar beroep, ziektekostenverzekering, partijlidmaatschap, huwelijksvooruitzichten enzovoorts, alsmede een handgeschreven chronologie van haar leven, toegelicht met foto's, indien
- Ongehuwde toekomstige moeders moesten bovendien een verklaring onder ede afleggen, dat de aangegeven man ook echt de vader van het kind was.

Het ledenaantal van de SS ging na Himmlers aanstelling drastisch omhoog. **Begin 1929 had de SS nog 280 leden, terwijl dit aantal in 1931 was opgelopen tot ongeveer 15.000 leden.** Waar de SA zich met name richtte op oorlogsveteranen, trok de SS vooral veel jeugdige leden aan. De jeugd wilde verandering door de economische crisis en was tegen de democratie. Ze wilden zich daarom aansluiten bij een grote, vooruitstrevende organisatie. De Schutzstaffel voorzag veel beter in dit doel dan de SA.

Onder leiding van **Franz Pfeffer von Salomon** maakte de SA in 1929, het jaar van de **beurskrach en economische crisis**, een enorme groei door. De Duitsers waren onder de indruk van de SA, omdat ze continu aanwezig was en haar macht op indrukwekkende wijze vertoonde. Toch waren er al gauw negatieve geluiden te horen over de SA. De **bruinhemden** waren steeds vaker betrokken bij vechtpartijen en wanordelijkheden. Het imago van de SA én de NSDAP werd

hierdoor beschadigd en dit resulteerde, samen met een meningsverschil over de te geven financiële steun aan de SA, in een conflict tussen de partij en de Sturmabteilung (SA).

De SS, die zich afzijdig hield van knokpartijen en dergelijke, profiteerde van de opgelopen imagoschade van de SA. Als gevolg hiervan stapten veel SA-leden in de loop der jaren over naar de SS.

SA-leider Röhm (*die sinds 1930 weer de leiding had*) wilde van de SA het nieuwe volksleger maken en uiteindelijk de macht overnemen in Duitsland. Röhm bleef aandringen op meer financiële steun voor de SA, die inmiddels 4,5 miljoen leden had. Hitler wilde hiervan nog steeds niets weten.

Begin 1934 werd besloten dat de **Reichswehr** (*De Reichswehr was het leger van de Weimarrepubliek tussen 1921 en 1935.*)

verantwoordelijk bleef voor de defensie en de SA verantwoordelijk was voor de veiligheid aan de grenzen en het voorkomen van oppositie in de staat. Bovendien viel de SA sindsdien direct onder het ministerie van defensie. Röhm had echter totaal andere plannen met de SA en was woedend op Hitler. Nadat de Führer hiervan op de hoogte werd gesteld, had hij direct een plan klaarliggen. Hij speelde allereerst de SA en Reichswehr tegen elkaar uit, zodat hij meer steun zou krijgen om de SA uit te schakelen.

In de zomer van 1934 was de maat vol. De SA was niet meer te houden en had zelfs al SS en NSDAP-kantoren aangevallen. Hitler verkoos uiteindelijk de gedisciplineerde, geoefende Reichswehr met talentvolle commandanten als **Heinz Guderian** boven de **ongecontroleerde knokploeg die de SA was**. Hiertoe werd in de lente van 1934 een officieuze deal met het leger gesloten, toen bleek dat de president Paul von Hindenburg stervende was.

Op 30 juni 1934 was de aanval op de SA gepland. Er werd zogenaamde bewijs gefabriceerd dat Röhm samen met andere hoge SA-officieren een coup tegen Hitler voorbereidden. De datum was gekozen omdat in die periode de meeste SA'ers met verlof waren.

Tijdens “**De Nacht van de Lange Messen**” werden Diverse SA-leiders gearresteerd en geliquideerd ook Röhm werd gevangengenomen en opgesloten. Hij werd door de SS in een cel gestopt met een revolver, in de hoop dat hij zelfmoord zou plegen. Dit deed Röhm niet, waarop de SS zijn cel binnenliep en hem doodschoot. De SA-kaders werden gezuiverd, evenals het ledenbestand. Binnen enkele maanden nam het aantal

leden met 40% af en het restant verklaarde zich loyaal aan Hitler en stond vanaf dit moment onder bevel van Viktor Lutze, de man die Röhm had verraden. De SA was beroofd van haar boegbeelden en de SS nam de paramilitaire rol van de SA over.

Hitler schrijft in Mein Kampf: “Duitsland is geen wereldmacht meer, onverschillig of het nu in militair opzicht zwak of sterk is. De verhouding tussen Duitsland en de andere grote staten op aarde is een wanverhouding geworden, en dit alleen tengevolge van de vrijwel noodlottige buitenlandsepolitiek van onze regering, terwijl deze weer een gevolg is van het feit, dat wij er in het geheel niet aan hebben gedacht, om ons op een wijze, die ik bijna „als bij testament” zou willen noemen, één bepaald doel voor ogen te stellen, terwijl die houding natuurlijk ook moet worden toegeschreven aan het feit, dat wij ieder

gezond instinct en iedere drang tot zelfbehoud hebben verspeeld. Wanneer de nationaal-socialistische beweging zich werkelijk wil wijden aan de vervulling van een grote historische taak voor ons volk, dan moet zij, doordrongen van het inzicht in, en vol verdriet over zijn huidige werkelijkheid op aarde, stoutmoedig en doelbewust de strijd aanbinden tegen de doelloosheid en de impotentie, die tot dusverre de buitenlandse politiek van het Duitse Rijk leidden. Zij moet dan, zonder ook maar in het minst rekening te houden met „tradities” en „vooroordelen”, de moed vinden, om ons volk en daarmee de kracht van dat volk, te bundelen voor de opmars langs die weg, die ons redt uit de benauwing van ons huidig leefgebied, en die ons daarmee tevens voorgoed verlost van het gevaar, dat wij op deze aarde zouden moeten ondergaan, of gedoemd zouden zijn, als slavenvolk in dienst van anderen te moeten staan.

De nationaal-socialistische beweging moet trachten, aan deze wanverhouding tussen ons zielental en ons grondgebied — grondgebied is hier opgevat als voedingszekerheid, en als steunpunt voor onze politieke macht — tussen ons groot historisch verleden en de uitzichtloosheid van onze huidige machteloosheid, een einde te maken. Zij mag daarbij nooit uit het oog verliezen, dat wij als behoeders en vertegenwoordigers van de hoogste mensensoort op aarde tevens de hoogste verplichting dragen, en zij zal des te beter aan deze verplichting kunnen voldoen, naarmate zij er beter voor zorgt, dat het Duitse volk ook tot het besef van zijn ras komt, dus zich niet alleen meer bekommert om het fokken van honden, paarden en katten, maar zich ook erbarmt over zijn eigen bloed.”

HOOFDSTUK 12

DE POOLSE HEL

In september 1939 valt Hitler samen met de Sovjet-Unie, Polen binnen (*operatie Fall Weiss*) zoals afgesproken in het geheime gedeelte van het Molotov-Ribbentroppact. Zeven jaar eerder had Hitler al duidelijk zijn objectieven gesteld.

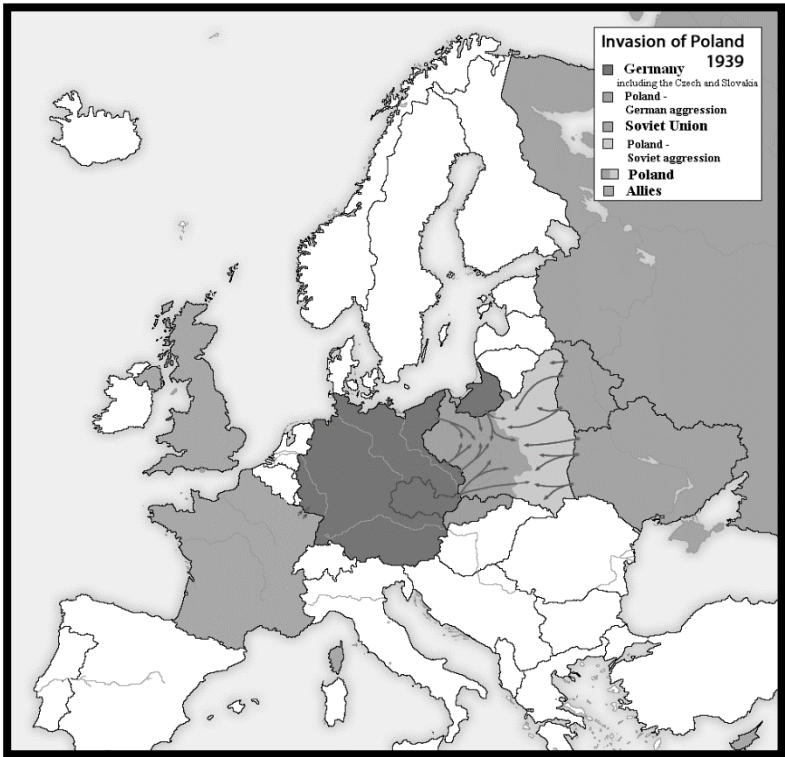

Het Molotov-Ribbentroppact is de benaming van een niet-aanvalsverdrag tussen nazi-Duitsland en de Sovjet-Unie, gedateerd op 23 augustus 1939, maar eigenlijk ondertekend te Moskou in de vroege uren van 24 augustus, genoemd naar de ondertekenaars, de Duitse minister van Buitenlandse Zaken Joachim von Ribbentrop en zijn sovjet collega Vjatsjeslav Molotov. De overeenkomst staat ook bekend als het Duits-Russisch pact, Hitler-Stalin pact, Monsterverbond of het Duivelspact.

Zonder dit pact had Hitler zijn oorlog met Polen (en daarmee de Tweede Wereldoorlog) niet kunnen starten omdat hij dan een groot risico liep op twee fronten oorlog te moeten voeren, gezien de dreigementen van Engeland en Frankrijk in geval van een aanval op Polen en de voorheen zeer slechte verhouding met de bolsjewieken in de Sovjet-Unie.

Hitler stelde: “De volksbeweging moet niet de advocate van andere volkeren zijn, maar de verdedigster en voorvechtster van haar eigen natie. Anders is ze overbodig, en heeft ze wel zeer zeker niet het recht, om ook maar de minste aanmerking te maken op het verleden, want dan doet ze de fouten daarvan precies na. De vroegere Duitse politiek werd, zeer tot haar nadeel, door dynastieke belangen bepaald. Maar onze toekomstige politiek mag niet door de corresponderende waanzin, door de volksvertederings-voor-iedereen worden misleid. Wij zijn, om het duidelijk te zeggen, niet de politieagenten, die voor de „arme kleine naties” moeten opkomen, maar de soldaten van ons eigen volk. En wij, nationaal-socialisten, moeten nog verder gaan: Het recht op grondgebied kan een plicht tot verovering worden, wanneer een groot volk zonder zo’n gebiedsuitbreiding ten ondergang gedoemd zou zijn. En dat natuurlijk vooral wanneer het niet het een of ander obscuur negervolkje betreft, maar de Germaanse moeder van al het leven, dat aan de huidige cultuur op aarde haar gezicht heeft gegeven. Duitsland zal een wereldmacht zijn, of het zal niet zijn. Maar om wereldmacht te kunnen worden, heeft het die grootheid nodig, die maakt, dat de staat kan uitgroeien tot een mogendheid van betekenis, en dat zijn burgers kunnen leven. Daardoor sturen wij, nationaal-socialisten, onze buitenlandse politiek bewust in een anderen koers dan die, die men voor de oorlog volgde. Wij beginnen opnieuw op de plaats,

waar men zes eeuwen geleden ophield. Wij maken een einde aan de eindeloze Germaanse emigratie in Westelijke of Zuidelijke richting, en richten het oog weer op het land in het Oosten. Wij breken eindelijk met de koloniale en commerciële politiek van voor de oorlog, en gaan over tot de bodem politiek van de toekomst.”

De Duitse invasie verliep voorspoedig. De Poolse Luchtmacht werd al vrij snel verslagen en veel vluchtten naar het toen nog neutrale Roemenië. De Duitse luchtmacht was heer en meester van het luchtruim en voerde veel aanvallen op Poolse militaire en civiele colonnes uit.

In de eerste week slaagde het Duitse leger er al in om in het noorden door de Corridor op te rukken naar Oost-Pruisen en Danzig te bezetten. In het zuiden voltooidde de hoofdmacht de opmars vanuit Silezië en Slowakije naar Warschau. De Poolse tegenaanval door hun omgedraaide centrum vanuit Posen vertraagde echter de aanval op de hoofdstad. Echter, op 8 september was een van **Walter von Reichenau's** gemotoriseerde divisies in een buitenwijk van Warschau gekomen. De Duitsers waren dus in een week tijd 225 kilometer opgerukt.

De westelijke gebieden en Danzig waren binnen een week al verloren. Het Poolse leger verliet de gebieden Silezië, Pommeren en Groot-Polen. Hiermee werd een verbinding tussen Oost-Pruisen en Duitsland gemaakt. Op 9 september werd de grootste slag in Polen gevochten nabij Kutno. Hierbij waren bij de Polen acht infanterie en vier cavalerie divisies betrokken en bij de Duitsers 12 infanterie en vijf gemotoriseerde divisies betrokken. De Polen hadden na de terugtrekking richting Warschau een tegenoffensief gepland die ze nu uitvoerden. De slag bij de Bzura, een rivier die in het hartland van Polen stroomt, duurde tot 22 september met wisselende aanvallen en tegenaanvallen. **Uiteindelijk wonnen de Duitsers door hun superioriteit in militaire middelen.**

Op 17 september 1939 overschreden dertig divisies van het **Rode Leger** de Poolse grens. Ze rukten op naar de Curzonlijn, waarbij ze van de gedemotiveerde Poolse grenswachten en het restant van het leger weinig tegenstand ontmoetten. Volgens afspraak bezetten zij het oosten van het land, "ter bescherming van de Wit-Russische en Oekraïense minderheden tegen eventuele Poolse en Duitse agressie. Voor de Duitsers was

dit een zeer spannend moment: als Stalin ze zou verraden en de kant van de geallieerden kiezen was voor Duitsland de oorlog al meteen verloren. De voorraden grondstoffen, olie en munitie bevonden zich op een kritiek laag peil. Maar Stalin liet deze kans om zich vrijwel risicoloos van Nazi-Duitsland te ontdoen onbenut voorbijgaan.

Jozef Stalin (18 december december 1878 - 5 maart 1953) was een Sovjet-Russisch politicus die in de jaren 20 dictatoriale macht kreeg over de Sovjet-Unie en deze tot zijn dood in 1953 bleef behouden. Stalin wist Rusland, voorheen ten opzichte van Europa ver achtergebleven in economische ontwikkeling, in snel tempo te industrialiseren en tot een grootmacht te transformeren en in de Tweede Wereldoorlog Adolf Hitler te verslaan, maar zijn meedogenloze totalitaire bewind bewerkstelligde tevens, direct en indirect, vele miljoenen slachtoffers onder de Russen en andere volkeren

Nu de Polen van twee kanten werden aangevallen was hun positie volledig hopeloos. Op 28 september ontmoetten de Sovjetlegers de Duitsers bij de rivieren Narew, Boeg, Wisła en San. Hoewel de Polen nog wel bescheiden overwinningen behaalden, zoals bij Szack tegen het Rode Leger, was de

insluiting meer en meer een feit. Eind september waren de laatste gevechtshaarden het belegerde Warschau en de vesting Modlin, de Onafhankelijke Operationele Groep 'Polesië' onder leiding van Generaal Franciszek Kleeberg die zich tot in de buurt van Lublin had teruggetrokken, en het schiereiland Hel in het noorden (*Slag om Hel*).

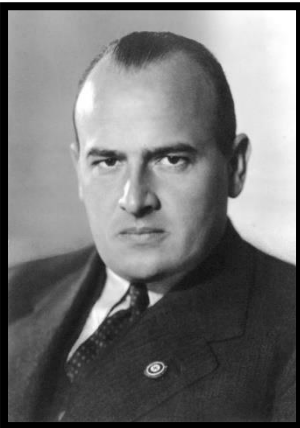
Warschau en Modlin moesten zich op respectievelijk 27 en 28 september overgeven, Hel volgde op 2 oktober. De Slag bij Kock zou het sluitstuk van de Poolse campagne worden. In een slag die van 2 tot 6 oktober 1939 duurde probeerden de Duitsers deze laatste verzetshaard op te ruimen. Polen was nu geheel bezet. Nadat de bezetting een feit is werd een groot deel van Polen direct door Duitsland geannexeerd, het overige deel, met Warschau en Krakau, werd het Generaal-Gouvernement onder het bewind van gouverneur Hans Frank. In het Generaal-gouvernement liet de Duitse bezetter zich van zijn meest barbaarse kant zien. Doel van de bezettingsmacht was om het gebied vrij te maken van Joden. Voor de Polen was een ondergeschikte rol voorzien onder Duitse heerschappij.

Het „Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete“ bestond vanaf 26 oktober 1939 en bestond uit de districten Krakau, Radom, Warschau en Lublin, vanaf 1 augustus 1941 aangevuld met Galicië. Het Generaal-gouvernement had een oppervlakte van 142.000 km² en ongeveer 12 miljoen inwoners. Het bestond tot 1945.

Volgens een notitie van Heinrich Himmler, was voor de

Polen vier-jarig onderwijs voldoende: “Voor de niet-Duitse bevolking in het oosten mag er geen hogere school zijn dan de vierjarige volksschool. Het doel van deze volksschool moet slechts zijn: eenvoudig rekenen tot hoogstens 500, schrijven van de naam, een leer, dat het een goddelijk gebod is de Duitsers gehoorzaam te zijn, en eerlijk, vlijtig en braaf te zijn. Lezen beschouw ik niet als noodzakelijk. Buiten deze school mag er in het oosten helemaal geen school zijn.”

Hans Frank werd Gouverneur-Generaal, die het Generaal-gouvernement vanuit Krakau bestuurde. Op langere termijn voorzag Himmler dat het Generaal-gouvernement zou worden gekoloniseerd door Duitse kolonisten, volgens het Generalplan Ost. Een proefgebied in de regio rond de stad Zamość werd al tijdens de oorlog klaargemaakt voor kolonisatie waarbij de Poolse bevolking werd verdreven (*een deel werd ter plekke gedood*) en vervangen door voornamelijk Volksduitsers.

Hans Michael Frank was een advocaat die werkte voor de NSDAP . Na Hitlers machtsovername in 1933 werd Frank gouverneur generaal van het Pools Generaal-Gouvernement. Tijdens zijn ambtsperiode (1939-1945) stelde hij een schrikbewind in tegen de burger bevolking en was hij rechtstreeks betrokken bij de massamoord van Poolse Joden.

In 1939, na de Duitse verovering van Polen, werd Frank aangesteld als gouverneur-generaal van het inmiddels bezette Polen. In die functie was hij verantwoordelijk voor de onderdrukking van en de moord op miljoenen Polen. Hij was ook degene die de Poolse Joden naar getto's deporteerde. Hij werd 'de slachter van Polen' genoemd.

Op 4 mei 1945 werd Frank gearresteerd en tijdens zijn opsluiting mishandeld. Tijdens het Proces van Neurenberg bekende hij, als een van de weinigen, uiteindelijk schuld. Hij werd op 1 oktober 1946 ter dood veroordeeld wegens oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. Hij werd op 16 oktober 1946 in Neurenberg opgehangen. In zijn "laatste woord" legde hij de volgende verklaring af:

"Aan het begin van onze weg hebben wij er geen vermoeden van gehad dat zich afwenden van God zulke verderfelijke, dodelijke gevolgen zou kunnen hebben en dat wij steeds dieper in onze schuld verstrikt moesten geraken (...) Wij roepen het Duitse volk, welks machthebbers wij zijn geweest, terug van deze weg waarop wij en ons stelsel volgens goddelijk recht en gerechtigheid moesten verongelukken en waarop een ieder zal verongelukken die hem probeert te bewandelen, overal ter wereld."

Himmler gaf zijn SS soldaten in bezet gebied opdracht om alle kinderen te ontvoeren die er 'ook maar enigszins Arisch uitzagen' en hen over te dragen aan de Lebensborn Vereniging om als Ariërs opgevoed te worden. Kinderen werden ontvoerd uit Polen en Denemarken, maar soms ook uit andere landen. Deze jonge kinderen werden onder valse voorwendselen weggevoerd, kregen een Duitse naam, werden verspreid over "Lebensborn" tehuizen en mochten alleen nog

maar Duits spreken. Ze werden beoordeeld naar hun arische uiterlijk, voornamelijk de afstand voorhoofd-achterhoofd. De SS beschikte over zogenaamde 'Ariërtabellen' die het lot van deze kinderen besliste. De 'hoogste' categorie Ariër werd geadopteerd door een SS-familie, de 'laagste' ging naar het concentratiekamp.

De Joden in Polen werden gedwongen om onder erbarmelijke omstandigheden in getto's te leven. De grootste getto's bevonden zich in Warschau, Łódź en Kraków. Joden van het platteland werden massaal naar de getto's in de grote steden gestuurd, voor zover ze al niet vermoord werden door de Duitse Einsatzgruppen, met overbevolking en grote sterfte in de getto's tot gevolg.

Einsatzgruppen waren paramilitaire groepen uit Nazi Duitsland die voor en tijdens de Tweede Wereld oorlog actief waren aan het oostfront, deze bestonden uit leden van de Sicherheitspolizei (Sipo), Sicherheitsdienst (SD), Ordnungspolizei (Orpo) en Waffen-SS, volgden de Wehrmacht in het spoor van haar opmars. De missie van de Einsatzgruppen was om alle weerstand achter de Duitse frontlinie uit te schakelen. De Einsatzgruppen doodden in hun ogen "ongewenste elementen" zoals Joden, communisten, intellectuelen, gehandicapten en partizanen.

Plannen om de Joodse populatie van Warschau en haar buitensteden te isoleren circuleerden meteen na de Duitse bezetting van Polen in 1939. In 1939 was het Duitse

Generalgouvernement nog niet volledig georganiseerd, en waren er verschillen in de belangen van de drie belangrijke partijen: de burgeroverheid, het leger en de SS. Door deze omstandigheden was de **Jodenraad** (Judenrat) in Warschau, onder leiding van **Adam Czerniaków**, er in geslaagd de oprichting van de getto met een jaar te vertragen, voornamelijk door het leger er op te wijzen hoe waardevol Joden als werkkrachten waren.

Het getto van Warschau werd definitief opgericht door de Duitse gouverneur-generaal **Hans Frank** op 16 oktober 1940, het getto werd gevestigd in een deel van Warschau waar van oudsher veel Joden woonden; de Jodenwijk. **Niet-Joden** moesten uit de wijk vertrekken, Joden die niet in de wijk woonden moesten hun woningen verlaten en zich in het getto vestigen. De Judenrat, nog steeds onder leiding van **Czerniaków**, kreeg de administratieve leiding over het getto, zij moesten de bevelen van de Duitsers uitvoeren.

Adam Czerniaków (30 November 1880-23 Juli 1942) was een Joods-Pools Ingenieur, senator en hoofd van de 'Judenrat' in het getto van Warschau. Hij pleegde zelfmoord op 23 juli 1942 door het slikken van een cyanide pil, een dag na het begin van de massale uitroeiing van de Joden bekend als de Grossaktion Warschau.

De Grossaktion of Gross-Aktion Warschau (was een geheime operatie van Nazi Duitsland voor de massale uitroeiing van Joden uit het 'getto van Warschau' te beginnen 22 juli 1942. Tijdens de Grossaktion werden Joden geterroriseerd en in een razzia naar het Umschlagplatz plein gedreven voor de zogenaamde "hervestiging naar het Oosten". Van daaruit werden ze aan boord van overvolle treinen naar het vernietigingskamp in Treblinka gestuurd.

Bij de oprichting werd de bevolking van het getto geschat op ongeveer 380.000 mensen, dat was zo'n 30% van de bevolking van Warschau. Het getto bezette 2,4% van het grondgebied van Warschau, daarmee was het getto van meet af aan overbevolkt. Nazi's bouwden op 16 november 1940 een muur rond het getto, waardoor het van de buitenwereld werd afgesloten. De Duitsers en de Poolse politie hielden toezicht op wie er in en uit het getto ging, in het getto was de ordehandhaving in handen van Duitsers, de Poolse Politie en zo'n 2.000 door de Duitsers aangestelde Joden, de Jüdischer Ordnungsdienst.

De Jüdischer Ordnungsdienst, ook wel Jüdische Ghetto-Polizei of Judenpolizei genoemd, waren Joodse politie-eenheden, die collaboreerden met de Duitse bezetter. De Judenpolizei werd voornamelijk ingezet in de door Duitsers opgerichte getto's, maar ook enkele concentratiekampen hadden een eenheid ter beschikking. De Jüdischer Ordnungsdienst bestond voornamelijk uit Joden die nauwelijks betrokken waren bij de gemeenschappen die ze bewaakten en werden door de Duitsers vertrouwd in het opvolgen van bevelen. De Judenpolizei werd door de Duitsers voornamelijk gebruikt om de deportaties naar de concentratie en vernietigingskampen in goede banen te leiden.

Ondanks de ongelooflijke zwaarte van het dagelijks leven, lukte het de Judenrat en de jeugdbewegingen om verscheidene instituten en organisaties in het leven te roepen om tegemoet te komen aan de verschillende behoeften van de bewoners. De grootste problemen waren overbevolking, honger en inact-

iviteit. Als reactie nam de Judenrat de verantwoordelijkheid om woonruimte toe te wijzen, gemiddeld zeven mensen per kamer, terwijl liefdadigheidsorganisaties als Centos keukens inrichtten waar gratis soep werd uitgedeeld: *(op een gegeven moment werd voor twee derde van de bevolking van het getto soep gemaakt)*. Gedurende een korte tijd was het de Judenrat ook **toegestaan om vier basisscholen op te richten voor de kinderen van het getto**, maar er was ook een uitgebreid ondergronds schoolsysteem van de verscheidene jeugdbewegingen, dat alle niveaus aanbood *(vaak vermomd als keuken)*, en het systeem organiseerde **zelfs cursussen op universiteitsniveau op de zondagen**.

Een van de meest opmerkelijke inspanningen in het getto waren die van historicus Emmanuel Ringelblum en zijn groep Oyneg Shabbos, die documenten verzamelden van mensen van alle leeftijden en posities om een geschiedenis van het sociale leven in het getto te maken. In totaal werden een 50.000 documenten verzameld. Deze documenten werden verstopt in drie afzonderlijke groepen, waarvan er twee gevonden zijn en een onmisbaar inzicht hebben gegeven in het leven in het getto.

De Judenrat was ook verantwoordelijk voor de **ziekenhuizen en weeshuizen in het getto**. Eén weeshuis, geleid door de kinderarts en auteur **Janusz Korczak**, was ingericht als model democratie, de Republiek van de kinderen. Het cultureel leven bestond ook uit een levendige pers in drie talen *(Jiddisch, Pools en Hebreeuws)*, religieuze activiteiten, en lezingen, concerten, theater en tentoonstellingen. In veel gevallen waren de artiesten prominente figuren in het Poolse culturele leven tijdens de

oorlog. Terwijl de nieuwe Poolse ghetto's met joden worden krijgen De SS Einsatzgruppen het bevel om (*onder codenaam AB-Aktion voluit Ausserordentliche Befriedungs aktion*) de **meest intellectuele en invloedrijke gemeenschappen in Polen te vermoorden**. Omdat de nazi's de Polen als Untermensch beschouwden, wilden ze de lage klassen als slaven gebruiken. Hierbij konden ze de intellectuelen niet gebruiken. Bovendien moesten mensen met Poolse nationalistische ideeën en politieke kopstukken worden vermoord om mogelijke lokale verzetsbewegingen in de kiem te smoren. Aanvankelijk waren er **vijf Einsatzgruppen** actief in Polen en uiteindelijk zeven. Van september 1939 tot het voorjaar van 1940 werden naar schatting 60.000 tot 80.000 executies uitgevoerd door Einsatzgruppen in Polen.

Ook kregen zij instructies voor de volgende fase in het **Nazi Euthenesia Programma**. Het moorden van diegene die niet geschikt zijn om te werken en/of voort te planten. Duizenden Psychiatrische patiënten worden **in koele bloede dood geschoten**. In het voorjaar van 1941 ordert het interieur van het **Reichs ministerie** dat alle **joodse Patiënten in Psychiaterische instellingen dienen vermoord te worden**, de moorden door de Einsatzgruppen zullen de eerste bijdrage leveren tot Hitlers toekomstige campagne van raciale vernietiging. De campagne die weldra bekend zou worden als **De Endlösung der Judenfrage** (eind- of definitieve oplossing van het Joden probleem)

HOOFDSTUK 13

OPERATIE BARBAROSA

In 1934 had Hitler de kruistocht die hij tegen de Slavische volkeren van de Sovjet unie zou voeren omschreven als: Wanneer wij echter heden ten dage in Europa spreken over uitbreiding van grondgebied, dan kan het niet anders, of wij denken in de eerste plaats aan Rusland en de van dat land afhankelijke randstaten. Het noodlot zelf schijnt ons hier een vingerwijzing te willen geven. Door Rusland aan het bolsjewisme over te leveren, beroofde het het Russische volk van die groep intellectuelen, die tot nog toe zijn bestaan als staat had bewerkstelligd en gewaarborgd. Want de organisatie van het Russische staatslichaam was geen gevolg van de politieke capaciteiten van het Slavendom in Rusland, maar integendeel slechts een prachtig voorbeeld van de staatvormende werkzaamheid van een Germaanse minderheid temidden van een lagerstaand ras.

Zo zijn vele machtige rijken op aarde tot stand gekomen. Meer dan eens zijn lagerstaande volkeren, dank zij de leiding van Germaanse bewindvoerders en organisatoren, opgezwollen tot geweldige staatslichamen, die bleven bestaan, zolang de kern van het staatvormende ras onverbasterd bleef. Sinds eeuwen teerde Rusland op deze Germaanse kern in zijn hogere bevolkingsgroepen. Men mag wel zeggen, dat die kern nu volkomen uitgeroeid en vernietigd is. Haar plaats wordt nu ingenomen door de Jood.

En terwijl de Rus niet in staat is, om uit eigen kracht het Joodse juk af te schudden, is de Jood niet bij machte, om dit machtige rijk op de duur in stand te houden. Hij is zelf geen organiserende kracht, maar enkel een ontbindend ferment. Het reuzenrijk in het Oosten staat aan de vooravond van een ineenstorting. En het einde van de Joodse heerschappij over Rusland zal tevens het einde van Rusland als staat zijn. Wij zijn door het noodlot uitverkoren, om getuige te worden van een catastrofe, die de geweldigste bevestiging van de juistheid van de volksrassentheorie zal zijn.”

De naam gekozen voor de Russische invasie is Operatie Barbarosa. Frederik Barbarossa, Was de Heilige Roomse keizer van 1155 tot aan zijn dood. Hij kreeg de naam Barbarossa van de Italiaanse steden hij probeerde om te regeren. Barbarossa betekent "rode baard" in het Italiaans, in het Duits, werd hij bekend als Kaiser Rotbart, die dezelfde betekenis heeft. Historici beschouwen hem onder de grootste middeleeuwse keizers van het Heilige Roomse Rijk. Hij combineerde kwaliteiten waardoor het lijkt alsof hij bijna bovenmenselijk zou zijn. In 1190 verdrong hij in de Selef nabij de stad Silifke tijdens de Derde Kruistocht. Hij zou Volgens de legende echter niet dood zijn, maar zittend aan een stenen tafel zitten slapen in een verborgen kamer onder de Kyffhäuser heuvels. Zijn baard zou door de eeuwen heen zo lang geworden zijn dat hij door de tafel is gegroeid. Net als in het Arthurverhaal zou Barbarossa wachten op het moment dat zijn vaderland in de grootst denkbare nood verkeert, waarop hij zal versc-hijnen om het te redden. De raven die om de heuvels cirkelen zouden een aanwijzing zijn voor zijn aanwezigheid.

Op de dag van de aanval, 22 juni 1941, rechtvaardigde Hitler deze tegenover zijn Italiaanse bondgenoot Mussolini als volgt:

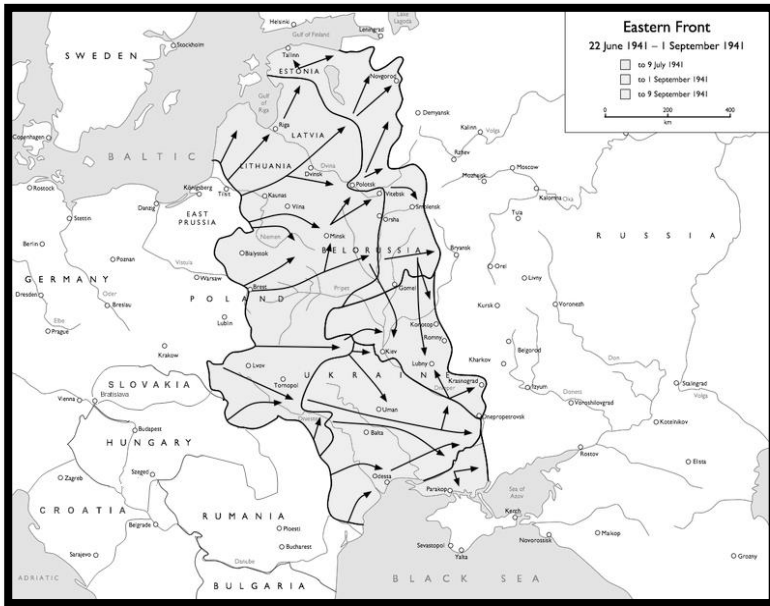
"Indien de omstandigheden mij zouden dwingen de Duitse luchtmacht tegen Engeland in te zetten, bestaat het gevaar dat Rusland zijn afpersingsstrategie weer zal toepassen en dat ik zwijgend zou moeten toegeven, eenvoudig, omdat ik me in de lucht niet sterk genoeg voel. Engeland zal dan nog minder bereid zijn om vrede te sluiten, aangezien het dan zijn hoop op de Russische partner kan richten. Sterker nog, deze hoop zal groeien naarmate de paraatheid van de Russische strijdkrachten toeneemt.

En daarachter dreigen dan nog de massale wapenleveranties uit Amerika die zij in 1942 hopen te krijgen. Ik ben daarom, na mij lange tijd het hoofd te hebben gebroken, eindelijk tot het besluit gekomen dat ik de strop moet doorsnijden voor die kan worden aangetrokken"

De Duitse strategie was de eenvoud zelve. In een toepassing van de in mei 1940 min of meer bij toeval ontdekte tactiek van de **Blitzkrieg** zouden vier pantserlegers de Sovjettroepen omsingelen. Dit moest ten westen van de rivieren de **Dvina** en de **Dnjepr** gebeuren. Na de vernietiging van de ingesloten troepen in de eerste weken, was het verder een kwestie van snel oprukken om het overigens weerloze land te bezetten.

Hitler zelf gaf na de uitschakeling van het Rode Leger de prioriteit aan een opmars op de flanken, waar de inneming van de wapenproductiecentra van Leningrad en Charkov het Rode Leger zou beroven van iedere mogelijkheid de oorlog voort te zetten.

De generale staf gaf de voorkeur aan Moskou als hoofddoel: door het land zijn zenuwcentrum en centrale spoorweg knooppunt te ontnemen zouden de commandostructuur en bevoorrading worden lamgelegd. Maar men was in ieder geval toch van plan die zomer een lijn te bereiken die zou lopen van Archangelsk via Gorki tot Stalingrad.

Voor die opmars had men een kleine vier maanden de tijd, want midden oktober zouden de dalende temperaturen het onverharde wegennet in onbegaanbare modderbanen veranderen; het water van de herfstregens zou niet meer verdampen. Het bezetten van zo veel land was bijna onmogelijk, ook als er geen enkele tegenstand zou zijn geweest. In werkelijkheid zouden de Duitsers het grootste en zwaarst bewapende leger ter wereld op hun pad vinden. Van de precieze sterkte en bewapening van dat leger wist Hitler

heel weinig, en wat hij wist verkoos hij te negeren. Dat gold overigens voor de meeste Duitse generaals. Het Duitse bevel had als zwakte dat het geen goede spionagedienst bezat en dus ook geen complete informatie bezat over vijandelijke troepensterktes.

Toch heerste bij Hitler en de Duitse generaals optimisme. In 1918 had het Duitse leger in Rusland immers ook een kolossale overwinning behaald. De ondermaatse prestaties van het Rode Leger in de Winteroorlog droegen hier nog verder aan bij. Men dacht dat na een snelle overwinning op het Rode Leger de Sovjetmaatschappij zou ineenstorten of in ieder geval niet meer in staat zou zijn tot serieuze tegenstand. Hitler beweerde: "Trap de deur in en het hele verrotte bouwwerk stort in! Voor het Slavische volk van Rusland plant Hitler een nachtmerrie van massa slavernij en de hardste van Eugenetische maatregelen. Voor de Sovjet Joden word uiteraard niets beter dan de totale uitroeiing voorzien. De oorlog in Rusland moet een dekmantel vormen voor een rassen moord op een onvoorstelbare schaal.

Op 10 Oktober 1941, verteld veldmaarschalk "Walter von Reichenau" aan de eenheden onder zijn comando: "In dit oostelijke theater, is de soldaat niet alleen een man die vecht in overeenstemming met de regels van de Oorlogs kunst ... Om deze reden moet de soldaat de strenge, maar rechtvaardige vergelding toegediend aan de onwaardige mensen soorten van het Jodendom volledig leren waarden..."

Walter von Reichenau (8 oktober 1884 – 17 januari 1942) was een Duits generaal veldmaarschalk en oorlogs misdadiger. Von Reichenau diende tijdens de Eerste Wereldoorlog als kapitein aan het westfront. Na de oorlog bleef hij in de Reichswehr van de Weim-arrepubliek. In 1932 werd hij lid van de nazipartij.

Toen Hitler de macht kreeg, werd Von Reichenau kabinet-schef op het Ministerie van Oorlog onder Werner von Blomberg. Hij fungeerde zo als tussenpersoon tussen de nazipartij en de Wehrmacht. In die hoedanigheid overtuigde Reichenau het nazileiderschap dat de macht van Ernst Röhm en zijn SA gebroken moest worden. Dit leidde direct tot de Nacht van de Lange Messen. Tijdens Operatie Barbarossa bleef hij het bevel voeren over het Zesde Leger dat onder andere de steden Kiev en Charkov innam.

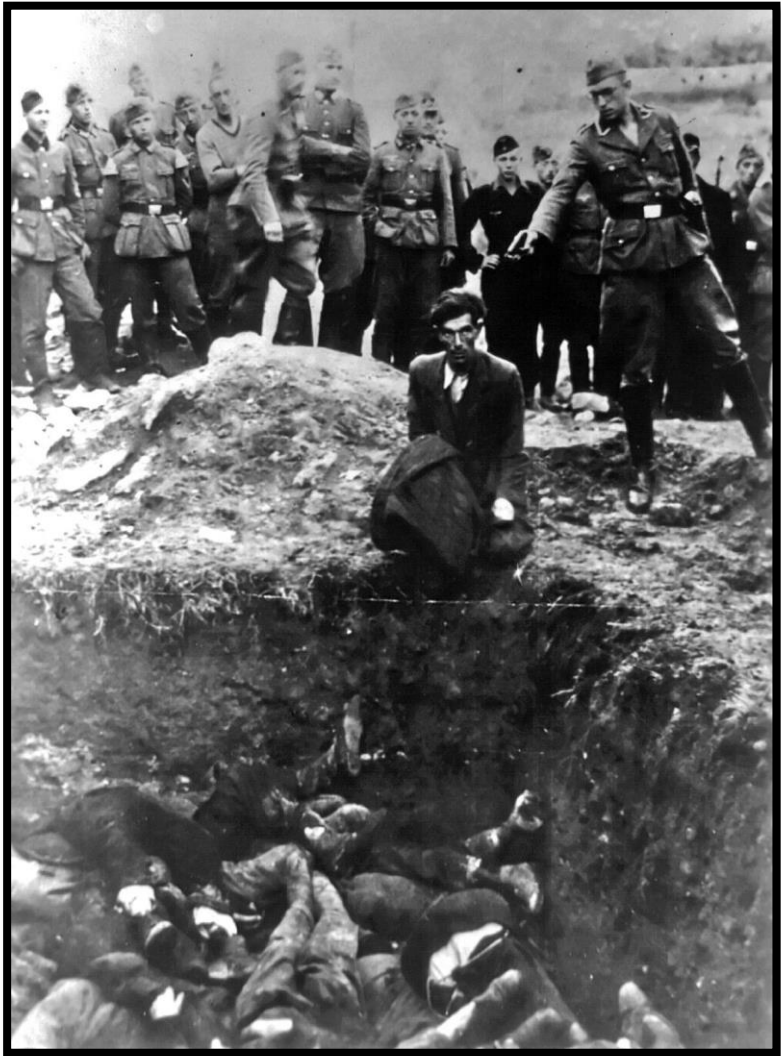

“Aan het begin van operatie barbarossa” verteld Heinrich Himler “heeft de Furher het bevel gegeven voor (*de definitieve oplossing van het Jodenprobleem*) “Endlösung der Judenfrage”, en wij de SS moeten dit bevel uitvoeren”

Himler grijpt naar de angstaanjagende mix van Mystiek en Wetenschap, nu de ideologie van het Nationaal Socialisme. Hij verklaart: “De joden zijn de eeuwige vijand van het Germaanse ras en zij moeten worden uitgeroeid. Als we er nu niet in slagen om de basis van het biologische gevaar van het Jodendom te vernietigen, dan zullen de Joden op een dag het Germaanse ras vernietigen”

De uitroeiings methode geadopteerd in het Oosten is het massaal dood schieten, voor het einde van 1941 zullen joden van Oostenrijk, Duitsland en Tchechislovakije naar de vernietegings gronden van de sovjet unie worden gedeporteerd.

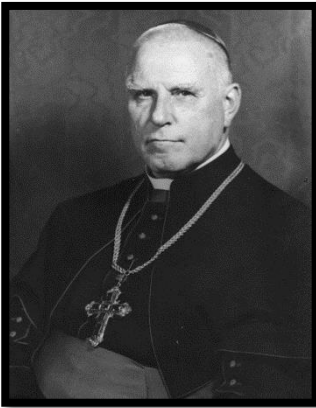

De grote schaal van de moord campagne in het oosten en Himlers persoonlijke afkeer van massale schietpartijen, zet hem aan aan voor het zoeken naar een **alternatieve vernietigings methode**. In de Duitse Psychiatrische instellingen was met het T4 Programma (*kijk hoofdstuk 9*) al

zo een methode ontwikkeld.

In Augustus 1941 had het T4 programma al 90.000 psychiatrische patiënten vermoord waarvan 71.000 in Gaskamers. Terwijl de Duitse Wehrmacht in 1941 naar Moskou oprukt, spreekt bisschop von Galen ondanks zijn nationalistische sympathieën zich na een lange tijd uit tegen de wetteloosheid van de Gestapo, de confiscatie van kerkelijke eigendommen en het wrede T4 euthanasie programma.

Clemens August von Galen (16 maart 1878 - 22 maart 1946) was een Duits kardinaal. Hij werd bisschop van Münster in 1933, vlak voor de benoeming van Adolf Hitler tot rijkskanselier. Door zijn verzet tegen de nazi's wordt hij ook wel De Leeuw van Münster genoemd.

bisschop von Galen protesteerde tegen de mishandeling van katholieken in Duitsland, de arrestaties en opsluiting zonder juridische procedures, de onderdrukking van de kloosters en de verdrijving van religieuze ordes. Maar zijn preken gingen veel verder dan het verdedigen van de kerk, hij sprak van een moreel gevaar voor Duitsland en van schendingen van de fundamentele mensenrechten van het regime: "het recht op leven, op onschendbaarheid, en op vrijheid is een onmisbaar onderdeel van een morele sociale orde. Elke regering die straft zonder gerechtelijke procedures ondermijnt haar eigen gezag en respect voor de

soevereiniteit binnen het geweten van haar burgers"

In de zomer van 1941 trok hij in enkele preken fel van leer tegen het T4 euthanasie programma, dat hij onomwonden als 'moord op onschuldigen' karakteriseerde. Bisschop von Galen gaf zijn beroemde preken op 3 augustus 1941 hij verklaarde: "Gij zult niet doden." God gegraveerd dit gebod op de zielen van de mensen lang voordat er een strafwetboek was. God heeft deze geboden in onze harten gegraveerd. Zij zijn de onveranderlijke en fundamentele waarheden van ons sociale leven. Waar in Duitsland en waar hier, is de gehoorzaamheid aan de geboden van God? Als voor het eerste gebod: "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben," in plaats van de ene, ware, eeuwige God, de mensen hebben op de dictaten van hun grillen, hun eigen goden gemaakt door de natuur, de staat, de natie of het ras te aanbidden."

De tekst van zijn homilie werd later door Britse vliegtuigen boven Duitsland afgeworpen. Hierop volgde een strikt Gestapo-huisarrest dat tot april 1945 (binnenrukken der Engelsen) zou duren. Daardoor kon von Galen niet tegen de jodendeportaties preken, die pas later begonnen. Alfred Rosenberg en Martin Bormann wilden de rebelse bisschop van Münster na een eventuele

Het protest van Von Galen bleef niet zonder succes na de masale publieke verontwaardiging in Duitsland geeft Hitler 3 weken later een stakings bevel, de T4 eenheid word echter niet ontmanteld, maar zal zich nu in het geheim exclusief bezighouden met het vermoorden van zieken die te ziek zijn

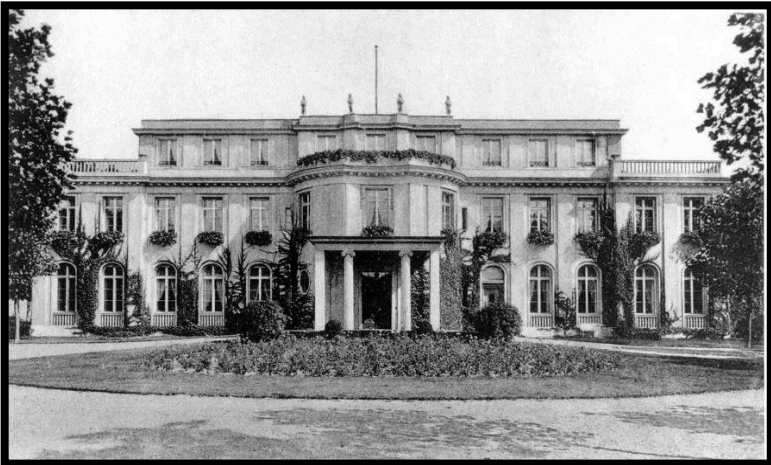
om te werken, joden, zigeuners of andere raciale vijanden in de concentratie kampen. Binnnekot zal de nieuwe alliancie tussen de ‘T4 eenheden en de SS’ Adolf Hitler een nieuw wapen leveren voor zijn oorlog tegen de inferieure rassen. Samen zullen de SS en de T4 eenheden de vernietigings kampen zoals onderandere Auschwitz, Terblinka en Belzec ontwikkelen.

De uitroeiing van de Joden door de Einsatzgruppen kreeg na de oorlog minder aandacht dan de massamoord in de gaskamers van Auschwitz en andere vernietigingskampen. In de Sovjet-Unie werden bij voormalige executieplaatsen monumenten geplaatst die herinnerden aan de slachtoffers van het fascisme, maar de Joden bleven als grootste slachtoffergroep ongenoemd. Pas na de val van het IJzeren Gordijn werden monumenten opgericht ter herinnering aan het lot van de Joden. In de Baltische Staten duurde dat zelfs tot het begin van de 21ste eeuw, omdat het onderwerp gevoelig ligt vanwege de betrokkenheid van lokale collaborateurs bij de massamoord. Sinds 2004 onderzoekt de Franse priester Patrick Desbois massagraven van de slachtoffers van Einsatzgruppen in Oekraïne. In 2010 had hij 700 massagraven gelokaliseerd.

HOOFDSTUK 14

DE ENDLÖSUNG DER JUDENFRAGE

De Endlösung der Judenfrage (*definitieve oplossing van het Jodenprobleem*) is naast de Holocaust een veel gebruikte benaming voor de systematische genocide van nazi-Duitsland op het Joodse volk in Europa.

De operationele implementatie ervan werd besproken tijdens de "Wannseeconferentie" op 20 januari 1942. (De verslagen en notulen van deze bijeenkomst zijn na de Tweede Wereldoorlog intact aangetroffen en zij dienden onder meer als bewijsmateriaal bij de processen van Neurenberg. In het voorjaar van 1942 ging de Operatie Reinhard van start, waarmee de systematische vernietiging werd ingezet.)

Wannseeconferentie is de benaming voor een op 20 januari 1942 gehouden bijeenkomst van nazikopstukken in de aan de Wannsee bij Berlijn gelegen Villa Marlier. Doel van deze conferentie was het komen tot wat de nazi's de Endlösung der Judenfrage noemden.

Van het begin af aan werd de conferentie gedomineerd door **Reinhard Heydrich**, de 'Slager van Praag'. Voor hem stond het vast dat de Joden op efficiënte wijze moesten worden uitgeroeid. Tijdens de conferentie werd de term uitroeien niet daadwerkelijk gebruikt, maar werd er gesproken over 'evacueren'. In de loop van de conferentie werd besproken hoe de Joden zouden moeten worden uitgeroeid. Nadat de nieuwste resultaten waren besproken over het gebruik van het gifgas **Zyklon B**, werd min of meer besloten dat de Joden zouden worden vergast. Hiertegen kwamen enkele deelnemers echter in opstand. **Kritzinger** bleef volhouden dat opsluiting van de Joden de juiste oplossing was.

Reinhard Tristan Eugen Heydrich (7 maart 1904 – 4 juni 1942) was een berucht Duitse Nazi, die ook bekend was onder zijn bijnamen De slager van Praag, De beul van Praag en Het Blonde Beest. Veel historici beschouwen hem als de donkerste figuur binnen de Nazi-Elite; Adolf Hitler beschreef hem als "de man met het ijzeren hart"

Land	Zahl
A. Altreich	131.800
Ostmark	43.700
Ostgebiete	420.000
Generalgouvernement	2.284.000
Bialystok	400.000
Protectorat Böhmen und Mähren	74.200
Estland - judenfrei -	
Lettland	3.500
Litauen	34.000
Belgien	43.000
Dänemark	5.600
Frankreich / Besetztes Gebiet	165.000
Unbesetztes Gebiet	700.000
Griechenland	69.600
Niederlande	160.800
Norwegen	1.300
B. Bulgarien	48.000
England	330.000
Finnland	2.300
Irland	4.000
Italien einschl. Sardinien	58.000
Albanien	200
Kroatien	40.000
Portugal	3.000
Rumänien einschl. Bessarabien	342.000
Schweden	8.000
Schweiz	18.000
Serbien	10.000
Slowakei	88.000
Spanien	6.000
Türkei (europ. Teil)	55.500
Ungarn	742.800
UdSSR	5.000.000
Ukraine	2.994.684
Weißrußland aus- schl. Bialystok	446.484
Zusammen: über	11.000.000

Inventarisatielijst van Joden in Europa als gebruikt op de Wannseeconferentie

Josef Bühler, die vo or het Generaal-Gouvernement in Polen werkte, schaarde zich achter de vergassing, maar vroeg of eerst de Joden uit het getto van Warschau konden worden vermoord, omdat er daar grote kans was dat er besmettelijke ziekten zouden uitbreken. Bühler was niet bezorgd of de Joden ziek werden, maar hij vreesde voor de gezondheid van de SS'ers. Otto Hofmann tenslotte bepleitte sterilisatie van Joden die uit gemengde huwelijken waren voortgekomen. Uiteindelijk wist Heydrich alle deelnemers over de streep te halen, en men stemde eenstemmig in met de vergassing van en moord op het Joodse volk. Voor besloten werd tot het gebruik van gifgas was in Sachsenhausen vanaf augustus 1941 de nekschotmachine in gebruik, die daar ontwikkeld was omdat het handmatig doden van Joden door de Einsatzgruppen te langzaam ging en te veel mankracht vroeg.

In de zomer van 1941 beveelt Heinrich Himmler het vergroten van het nazi het concentratie kamp Auschwitz, de vergassing methode zal getest worden op 600 Russische krijgsgevangenen en 200 ziekenhuis patiënten, in October zal Alfred Rozenberg nu Rijks furher voor de bezete gebieden in het oosten, de T4 eenheden uitnodigen voor het moorden van de joden in de Poolse Ghetto's.

Eind november 2008 vond men in Berlijn de in november 1941 opgestelde gedetailleerde plannen terug van het concentratie kamp Auschwitz die door Heinrich Himmler ondertekend werden. Daar vindt men zwart op wit de aanduiding "Entlausungsanlage mit Gaskammer" terug, een ruimte van 11,55 bij 11,20 m. Daaruit mag men afleiden dat al vóór de Wannseeconferentie in januari 1942 tot de systematische vernietiging van de Europese Joden besloten werd. Dat besluit werd na het mislukken van het Madagaskarplan in het vroege voorjaar van 1941 geleidelijk genomen. Heydrich was de sturende kracht achter de fysieke vernietiging van de Joden.

De communicatie tussen Rozenberg en de SS zal het bureau worden van officier Adolf Eichman het is Eichman die de details om een heel ras te vermoorden zal krijgen van himler, Eichmans superieur Reinhart Heidrich zal het hele gebeuren coördineren, de beslissing om massa moord kampen te bouwen in het oosten word genomen in dezelfde maand oktober 1941, dat alle Joodse immigratie vanuit Duitsland verboden wordt.

Otto Adolf Eichmann was een Duits SS in Nazi Duitsland en een van de hoofdverantwoordelijken voor de massamoord op de Joden. Hij werkte ruim acht jaar direct voor Himmler en Reinhard Heyrich. Hij was secretaris van de Wannsee conferentie en was verantwoordelijk voor de tijdschema's en logistiek van de transporten de Joden naar de vernietigings kampen.

Onder historici bestaat geen volledige consensus over het tijdstip waarop de nazitop besloot het Europese Jodendom te vernietigen. Algemeen wordt wel aangenomen dat de grote lijnen van de Endlösung gedurende de zomer en de herfst van 1941 vast kwamen te liggen. Volgens de historicus Christopher Browning is de beslissing in twee etappes genomen: in juli 1941 viel het besluit alle Russische Joden te vernietigen, nadat direct na de Duitse inval in de Sovjet-Unie de Einsatzgruppen reeds begonnen waren met het uitmoorden van honderdduizenden Oost-Europese en Russische Joden.

In dit licht moet dan ook de brief van 31 juli 1941 van Hermann Göring aan Reinhard Heydrich worden gezien, waarin Göring zegt: In aanvulling op uw opdracht van 24 januari 1939 om het Jodenprobleem in de vorm van emigratie of evacuering op te lossen op een manier die recht doet aan het huidige tijdsgewricht, geef ik u hierbij de opdracht om alle organisatorische en materiële voorbereidingen te treffen voor een totale oplossing van het Jodenprobleem in het onder Duitse invloed staande Europese gebied).

Hermann Wilhelm Göring was een Duits politicus, militair leider en een vooraanstaand lid van de NSDAP. Een veteraan van de Eerste Wereldoorlog als een ace gevechtspiloot, was hij een ontvanger van de felbegeerde Pour le Mérite, ook bekend als de "Blue Max". Hij was de laatste commandant van Jagdgeschwader 1, ooit geleid door Manfred von Richthofen, genaamd de "Red Baron".

Het eerste dodenkamp zal klaar zijn in Chalno in december 1941 werk kampen, als Auswitch, Majdanek & Terblinka worden geconverteerd tot dood kampen, gas kamers van Duitse psychiatrische ziekenhuizen zullen ontmanteld en herassembleerd worden in Belzek, Tebrlinka, en soderborn, met hun zal ook het T-4 personeel komen en allen zullen blijven worden uitbetaald door Hitlers private kanselaarij.

Der Reichsmarschall des Großdeutschen
Reiches
Beauftragter für den Vierjahresplan
Vorsitzender
des Ministerrats für die Reichsvertei-
digung

Berlin, den 7.1941

An den

Chef der Sicherheitspolizei und des SD
SS-Gruppenführer Heydrich

Berlin.

In Ergänzung der Ihnen bereits mit Erlaß vom
24.1.39 übertragenen Aufgabe, die Judenfrage in Form der
Auswanderung oder Evakuierung einer den Zeitverhält-
nissen entsprechend möglichst günstigsten Lösung auszu-
führen, beauftrage ich Sie hiermit, alle erforderlichen
Vorbereitungen in organisatorischer, sachlicher und
materieller Hinsicht zu treffen für eine Beantwortung
der Judenfrage im deutschen Einflußgebiet in Europa.

Sofern hierbei die Zuständigkeiten anderer
Zentralinstanzen berührt werden, sind diese zu betei-
ligen.

Ich beauftrage Sie weiter, mir in Balde einen
Gesamtentwurf über die organisatorischen, sachlichen
und materiellen Vorausmaßnahmen zur Durchführung der
angestrebten Endlösung der Judenfrage vorzulegen.

De gedeporteerden werden veelal aangevoerd in onverwarmde goederenwagons, meestal zonder eten en drinken. Onderweg, tijdens de vaak dagenlange reis naar de kampen, stierven al veel gevangenen.

Zij die het transport overleefden werden bij aankomst in twee groepen verdeeld: Verreweg de meesten, waaronder alle zieken, ouderen en kinderen, werden direct bestemd voor

"desinfectie", dat wil zeggen de gaskamer. Door de term desinfectie, bad of doucheruimte te gebruiken, kleedden de slachtoffers zich vrijwillig uit.

Enkele gezonde mannen en vrouwen (*het Sonderkommando*) werden in leven gehouden om werk te verrichten, namelijk om de gaskamers en crematoria draaiende te houden en de eigendommen van de slachtoffers te sorteren.

Aanvankelijk werd het Sonderkommando na gedane plicht doodgeschoten, zodat steeds bij aankomst van nieuwe slachtoffers een nieuw Sonderkommando moest worden samengesteld. Later kwam er een permanent Sonderkommando. Uiteindelijk wachtte allen hetzelfde lot: wie onbruikbaar werd door ziek te worden of anderszins niet in staat was te werken was direct ten dode opgeschreven.

In totaal kregen zeven kampen de functie van vernietigingskamp waarvan zes in Polen en één in Wit-Rusland. Deze zeven kampen waren: Chelmno (340.000 doden), Bełżec (436.000 doden), Treblinka (900.000 doden), Sobibór (minimaal 170.000 doden. Andere bronnen spreken van 150.000 tot 250.000 doden.), Maly Trostenets (40.000 - 65.000 doden. Aanvankelijk werd aangenomen dat het aantal tussen de 200.000 en 500.000 lag, maar dit betrof het aantal gedode personen in de regio, niet in het kamp zelf.), Majdanek (naar schatting 300.000 - 350.000 doden) & Auschwitz II -Auschwitz-Birkenau (1,1 miljoen doden)

Ongeveer 25 duizend Belgische Joden werden het slachtoffer. Het relatief kleine aantal was het gevolg van ten dele het Belgische verzet en het feit dat België een Militärverwaltung (een militair bestuur) had tijdens de Duitse bezetting. Pas in 1944 werd de administratie omgevormd in een Zivielverwaltung (burgerlijk bestuur). Het doorgangskamp, de Dossinkazerne waar de Joden verzameld werden voordat zij op transport gezet werden naar de vernietigingskampen in Polen, bevond zich te Mechelen, halfweg tussen Antwerpen en Brussel, waar de meeste Joden woonden.

NAWOORD

Sinds de eeuwwisseling, hadden verschillende wetenschappelijke dogma's van de Eugenetici en de Arische fantasieën van Duitse occultisten, zich langzaam maar zeker samengesmolten in een doctrine van Racisme en vernietiging. Nu in de vernietigingskampen werden er technieken gebruikt om een raciale vijand geïdentificeerd door mystiek te vernietigen.

groepen, zoals homoseksuelen, Esperantisten, zigeuners, economisch onwaardigen, Russen, etnische Polen, gehandicapten, Jehova's getuigen, Vrije Bijbelonderzoekers, vakbondsleden, vrijmetselaars, communisten, Spaanse republikeinen, Serven, Quakers, maar ook geesteszieke, lichamelijk of verstandelijk gehandicapten, kreupelen, alle mensen die zich verzetten tegen de nazi's en bovenal Joden werden al dan niet systematisch vermoord.

Een van de gekste dingen aan het nazi erfgoed, is dat sommige van de ergste Eugenetici aan het einde van de oorlog, gewoon terug aan het werk gingen, in Duistland of de Verenigde staten. Ernst Ruden bijvoorbeeld, keerde na de oorlog gewoon terug naar Zwitserland en kreeg geen gevangenis straf.

In 1933 stelde Hitler het Duitse volk voor een beslissende keuze, of zij kiezen voor een traditioneel Joods christelijke geloofsbeleid met een vervrouwelijkte mededogende ethiek, of zij kiezen voor een sterk heldhaftig geloof in de natuur, "God in onze eigen mensen, God in onze

bestemming en in ons bloed”, door het kiezen van deze raciale doctrine, zullen Adolf Hitler en zijn aanhangers van Europa en de SovjetUnie een groot en uitgestrekt rijk van lijden, horror en dood maken en achterlaten.

Als gevolg van dit stierven 6 miljoen Joden.

BIBLIOGRAFIE

Gordon Kennedy: *Children of the Sun: A Pictorial Anthology From Germany To California 1883–1949*. Nivaria Press (1998), 192 pp., ISBN 0-9668898-0-0

John Williams: *Turning to Nature in Germany: Hiking, Nudism, and Conservation, 1900–1940*. Stanford University Press (2007), 368 pp., ISBN 0-8047-0015-X

De Geheime Leer, De synthese van Wetenschap, Religie en Filosofie, Helena Petrovna Blavatsky (1888) - ISBN 90-70328-21-6

Isis Ontsluierd, Een sleutel tot de mysteries van oude en moderne wetenschap en religie, Helena Petrovna Blavatsky (1877) - ISBN 90-70328-77-1

Annie Besant, C.W. Leadbeater, *Man: How, Whence, and Whither*. Adyar, India: Theosophical Publishing House (1913).

Helena Blavatsky, *The Secret Doctrine*.

Das Geheimnis der Runen (*The Secret of the Runes* (book), 1908)

Die Armanenschaft der Ario-Germanen (*The Armanism of the Aryo-Germanic People, 1908 and 1911, 2 volumes*)

Die Namen der Völkerstämme Germaniens und deren Deutung (*The Names of the Tribes of the People of Germania and their Interpretation; GvLB no. 4, 1909*)

Die Religion der Ario-Germanen in ihrer Esoterik und Exoterik (*The Religion of the Aryo-Germanic People in its Esoteric and Exoteric Aspects, 1909 or 1910*)

Die Bilderschrift der Ario-Germanen: Ario-Germanische Hieroglyphik (*The Pictographic Script of the Aryo-Germanic People: Aryo-Germanic Hieroglyphics; GvLB no. 5, 1910*)

Goodrick-Clarke, Nicholas. (2003). *The Occult Roots of Nazism: Secret Aryan Cults and Their Influence on Nazi Ideology*. Gardners Books. ISBN 1-86064-973-4

Secret Aryan Cults and Their Influence on Nazi Ideology; The Ariosophists of Austria and Germany, 1890-1935. New York University Press. ISBN 0-8147-3060-4

The Moral and Intellectual Diversity of Races, J. B. Lippincott, 1856

The Inequality of Human Races, G. P. Putnam's Sons, 1915. *The Inequality of Human Races*, William Heinemann, 1915.

Biddiss, Michael D. (1970). *Father of Racist Ideology: The Social and Political Thought of Count Gobineau*, Weybright & Talley.

Biddiss, Michael D. (1970). "Prophecy and Pragmatism: Gobineau's Confrontation with Tocqueville," *The Historical Journal*, Vol. 13, No. 4.

Darwin, Charles (1859). *On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life* (1st ed.). London: John Murray. ISBN 1-4353-9386-4. Retrieved 24 October 2008.

Darwin, Charles (1871). *The Descent of Man, and Selection in Relation to Sex* (1st ed.). London: John Murray. ISBN 0-8014-2085-7. Retrieved 24 October 2008.

Darwin, Charles (1872). *The Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life* (6th ed.). London: John Murray. ISBN 1-4353-9386-4. Retrieved 1 November 2009.

Principles of Biology (1864, 1867; revised and enlarged: 1898), in two volumes

Volume I – Part I: The Data of Biology; Part II: The Inductions of Biology; Part III: The Evolution of Life; Appendices

Volume II – Part IV: Morphological Development; Part V: Physiological Development; Part VI: Laws of Multiplication; Appendices

Principles of Psychology (1870, 1880), in two volumes

Volume I – Part I: The Data of Psychology; Part II: The Inductions of Psychology; Part III: General Synthesis; Part IV: Special Synthesis; Part V: Physical Synthesis; Appendix

Volume II – Part VI: Special Analysis; Part VII: General Analysis; Part VIII: Congruities; Part IX: Corollaries

Principles of Sociology, in three volumes

Volume I (1874–75; enlarged 1876, 1885) – Part I: Data of Sociology; Part II: Inductions of Sociology; Part III: Domestic Institutions

Volume II – Part IV: Ceremonial Institutions (1879); Part V: Political Institutions (1882); Part VI [published here in some editions]: Ecclesiastical Institutions (1885)

Volume III – Part VI [published here in some editions]: Ecclesiastical Institutions (1885); Part VII: Professional Institutions (1896); Part VIII: Industrial Institutions (1896); References

Marie C. Stopes (1918). *Wise Parenthood: A Treatise on Birth Control or Contraception*. London: Rendell & Co. ISBN 0-659-90552-3. OL 9026714W.

Marie C. Stopes (1923). *Contraception (birth control) its theory, history and practice*. London: J. Bale, Sons & Danielsson. OL 9026713W.

Galton, F. (1869). *Hereditary Genius*. London: Macmillan.

Galton, F (1883). *Inquiries into Human Faculty and Its Development*. London: J.M. Dent & Company

Di Gregorio, Mario A. *From here to eternity: Ernst Haeckel and Scientific Faith*, Vandenhoeck & Ruprecht, 2005, ISBN 3-525-56972-6

Die Welträthsel (1895–1899), also spelled *Die Welträtsel* ("world-riddle") — in English *The Riddle of the Universe*, 1901

Generelle Morphologie der Organismen : allgemeine Grundzüge der organischen Formen-Wissenschaft, mechanisch begründet durch die von Charles Darwin reformirte Descendenz-Theorie. (1866)

Weindling, Paul (1993). *Health, race, and German politics between national unification and Nazism, 1870-1945*

"Wir haben frucher die Juden neben den Westariern als hocchstentwickelte Culturrasse angefehrt." Ploetz, 137

Alfred Ploetz, *The efficiency of our race and the protection of the weak* (1895)

Die Bedeutung der Eugenik und Genetik für die Psychische Hygiene. Zeitschrift für psychische Hygiene 3 (1930), S. 133-147

(Einl.) *Gesetz zur Verhütung erbkranken Nachwuchses vom 14. Juli 1933, 1934*

(Hrsg.) *Erblehre und Rassenhygiene im völkischen Staat, 1934*

Theozoologie oder die Kunde von den Sodoms-Äfflingen und dem Götter-Elektron ("Theozoology, or the Account of the Sodomite Apelings and the Divine Electron"), Vienna, (1905)

Ostara (magazine), 89 or 100 issues, Rodaun and Mödling, 1905–17 (38 issues were republished in Vienna between 1926 and 1931)

Kraus und das Rassenproblem ("Kraus and the Race Problem"), in *Der Brenner* 4, 1913/1914

Weltende und Weltwende, ("World's End and World's Turn"), Lorch, 1923

Grundriss der ariosophischen Geheimlehre ("Outline of the Ariosophic Secret Teachings"), Oestrich, 1925

Der Weltkrieg als Rassenkampf der Dunklen gegen die Blondes ("The World War as a Race Fight Between the Dark and the Blondes"), Vienna, 1927

Bibliomystikon oder die Geheimbibel der Eingeweihten ("Bibliomystikon, or the Secret Bible of the Initiated"), 10 volumes, Pforzheim and elsewhere, 1929–1934

Praktisch-empirisches Handbuch der ariosophischen Astrologie ("Practical-empirical Handbook of Ariosophic Astrology"), Düsseldorf, 1926–34

Jakob Lorber. Das grösste ariosophische Medium der Neuzeit, Düsseldorf, 1926, 4 Bänden.

Der Sieg des Glaubens (Victory of Faith, 1933)

Triumph des Willens (Triumph of the Will, 1935)

Bendersky, Joseph W (2000). A History of Nazi Germany: 1919–1945. Rowman & Littlefield. ISBN 978-1-4422-1003-5.

Bloch, Michael (1992). Ribbentrop. New York: Crown Publishing. ISBN 978-0-517-59310-3.

Bullock, A., (1952) Hitler, leven en ondergang van een tiran, ISBN 90-6057-499-0

Calvocoressi, P. e.a. (1999) The Penguin History of the Second World War, 2nd ed., ISBN 978-01-4028-502-4

Fest, J. (1973) Hitler, een biografie, ISBN 90-6074-642-2

Fontaine, P. (1992) De onbekende Hitler, ISBN 90-263-1174-5

Haffner, S. (1978) Kanttekeningen bij Hitler, ISBN 90-230-0323-3

Hitler, A. (1943) Mein Kampf, 876-880e herdruk, München

Gilbhard, Hermann. 1994. Die Thule-Gesellschaft. (German) Kiessling Verlag. ISBN 3-930423-00-6.

Hale, Christopher. 2003. Himmler's Crusade: The True Story of the 1938 Nazi Expedition into Tibet. London: Transworld Publishers. ISBN 0-593-04952-7.

Kershaw, Ian. 2001. Hitler 1889–1936: Hubris. Penguin. ISBN 0-14-013363-1.

Unmoral im Talmud, 1920, Ernst Boepple's Deutscher Volksverlag, Munich ("Immorality in the Talmud")

Das Verbrechen der Freimaurerei: Judentum, Jesuitismus, Deutsches Christentum, 1921 ("The Crime of Freemasonry: Judaism, Jesuitism, German Christianity")

Wesen, Grundsätze und Ziele der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei, 1922, Ernst Boepple's Deutscher Volksverlag, Munich ("Being, principles, and goals of the National Socialist German Worker's Party")

Pest in Russland. Der Bolschewismus, seine Häupter, Handlanger und Opfer, 1922,

Ernst Boepple's Deutscher Volksverlag, Munich ("The Plague in Russia. Bolshevism, its heads, henchmen, and victims")

Bolschewismus, Hunger, Tod, 1922, Ernst Boepple's Deutscher Volksverlag, Munich ("Bolshevism, hunger, death")

Die Protokolle der Weisen von Zion und die jüdische Weltpolitik, 1923 ("The Protocols of the Elders of Zion and the Jewish World Politics")

The Jewish Bolshevism, Britons Pub. Society, 1923, together with Ernst Boepple

Der Mythus des 20. Jahrhunderts, 1930 ("The Myth of the 20th Century")

Dietrich Eckhart. Ein Vermächtnis, 1935 ("Dietrich Eckhart: A Legacy")

Wagner, Richard (ed. and tr. Stewart Spencer and Barry Millington) (1987), Selected Letters of Richard Wagner, London: Dent. ISBN 0-460-04643-8; W. W. Norton and Company. ISBN 978-0-393-02500-2.

Everett, Derrick (2008), "Wagner, Gobineau and Parsifal: Gobineau as the inspiration for Parsifal", <http://www.monsalvat.no>, version of 26 June 2008, accessed 27 July 2010.

Carr, Jonathan (2007), The Wagner Clan: The Saga of Germany's Most Illustrious and Infamous Family, New York: Atlantic Monthly Press, p. 409, ISBN 978-0-87113-975-7

Field, Geoffrey G. (1981), Evangelist of Race: The Germanic Vision of Houston Stewart Chamberlain, New York: Columbia University Press, p. 565, ISBN 978-0-231-04860-6

Hilmes, Oliver (2009), Cosimas Kinder: Triumph und Tragödie der Wagner-Dynastie (Cosima's Children: Triumph and Tragedy of the Wagner Dynasty) (in German), Munich, Germany: Siedler Verlag, p. 319, ISBN 978-3-88680-899-1

Real, Jean (1955), "The religious conception of race: Houston Stewart Chamberlain and Germanic Christianity", in Vermeil, Edmond, The Third Reich: Essays on the National-Socialist Movement in Germany, London: Weidenfeld & Nicolson, pp. 243–286, OCLC 753252220

Scholz, Dieter (1997), Ein deutsches Mißverständnis. Richard Wagner zwischen Barrikade und Walhalla, Berlin: Parthas Verlag, ISBN 978-3932529139

Hadow, Sir W. H. (1934), Richard Wagner, London: T. Butterworth, Ltd.

Praeger, Ferdinand (1892). Wagner as I Knew Him London: Longman, Green & Co.

Dorpalen, Andreas. The World of General Haushofer: Geopolitics in Action (New York: Farrar & Rinehart, 1942) ISBN 0-8046-0112-7

Jacobsen, Hans-Adolf. Karl Haushofer: Leben und Werk. 2 vols. (= Schriften des Bundesarchivs 24) Harald Boldt Verlag, Boppard 1979.

Mattern, Johannes, Geopolitik: Doctrine of National Self-Sufficiency and Empire, The Johns Hopkins Press, Baltimore: 1942

Ravenscroft, Trevor. "The Spear of Destiny" Weiser Books, London: 1983

Walsh, Edmund A. Total Power: A Footnote to History. Doubleday & Company, Inc., Garden City, New York: 1949

Geoffrey G. Field, "Nordic Racism", Journal of the History of Ideas, University of Pennsylvania Press, 1977, p. 526

Jump up ^ Fritz Lenz, Über Wege und Irrwege rassenkundlicher Untersuchungen, in: Zeitschrift für Morphologie und Anthropologie Bd. 39, 3/1941, S. 397

Berenbaum, Michael (2005). The World Must Know: The History of the Holocaust as Told in the United States Holocaust Memorial Museum. United States Holocaust Memorial Museum, Johns Hopkins University Press. ISBN 978-0801883583.

Bergen, Doris (2009). The Holocaust: A Concise History. Rowman & Littlefield.

Berghahn, Volker R. (1999). "Germans and Poles, 1871–1945". Yearbook of European (1981). The Holocaust and the Historians. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Dear, Ian; Foot, Richard D. (2001). The Oxford companion to World War II. Oxford: Oxford University Press.

Diamant, Adolf. (1998). Zerstörte Synagoge vom November 1938: Ein Bestandaufnahme. Frankfurt-am-Main: Selbstverlag.

Domarus, Max (2004). Hitler: Speeches and Proclamations (4 volumes). Wauconda, IL: Bolchazy-Carducci Publishers.

Ehrenreich, Eric (2007). The Nazi Ancestral Proof: Genealogy, Racial Science, and the Final Solution. Bloomington: Indiana University Press.

Evans, Richard J. (1989). In Hitler's Shadow. New York, NY: Pantheon.

(2005). The Third Reich in Power. New York: Penguin.

(2002). Lying About Hitler: The Holocaust, History and the David Irving Trial. London: Verso.

(2008). The Third Reich at War. London: Allen Lane.

Farbstein, Esther (1998). "Diaries and Memoirs as a Historical Source: The Diary and Memoir of a Rabbi at the 'Konin House of Bondage'" Yad Vashem Studies 26: 87–128.

- Fest, Joachim (1999). *Speer: The Final Verdict*. San Diego, CA: Harcourt.
- Finkelstein, Norman (2003) [2000]. *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering*. London & New York: Verso Books.
- Fischer, Conan (2002). *The Rise of the Nazis*. Manchester: Manchester University Press.
- Fischer, Klaus (1995). *Nazi Germany: A New History*. New York: Continuum.
- Fitzgerald, Stephanie (2011). *Children of the Holocaust*. Mankato, MN: Compass Point Books.
- Fleming, Gerald (1987). *Hitler and the Final Solution*. Berkeley & Los Angeles, CA: University of California Press.
- Fogelman, Edith (1994). *Conscience and Courage: Rescuers of Jews During the Holocaust*. Doubleday.
- Förster, Jürgen (1998). "Complicity or Entanglement?". In Michael Berenbaum; Abraham Peck. *The Holocaust and History*. Bloomington, IN: Indiana University Press. pp. 266–283.
- Frank, Anne (2007) [1947]. *The Diary of a Young Girl*. London: Penguin Books.
- Friedlander, Henry (1994). "Step by Step: The Expansion of Murder, 1939–1941". *German Studies Review* 17 (3): 495–507. doi:10.2307/1431896. JSTOR 1431896.
- (1995). *The Origins of Nazi Genocide: From Euthanasia to the Final Solution*. Chapel Hill, NC: University of North Carolina Press.
- (1997). "Registering the Handicapped in Nazi Germany: A Case Study". *Jewish History* 11 (2): 89–98. doi:10.1007/BF02335679. JSTOR 20101303.
- Friedländer, Saul (1997). *The Years of Persecution: Nazi Germany and the Jews 1933–1939*. London: Weidenfeld & Nicolson.
- (2007). *The Years of Extermination: Nazi Germany and the Jews 1939–1945*. London: Weidenfeld & Nicolson.
- Fritz, Stephen (2011). *Ostkrieg: Hitler's War of Extermination in the East*. Lexington: The University Press of Kentucky.
- Garbe, Detlef (2001). "Social Disinterest, Governmental Disinformation, Renewed Persecution, and Now Manipulation of History?". In Hans Hesse. *Persecution and Resistance of Jehovah's Witnesses During the Nazi-Regime 1933–1945*. Bremen: Edition Temmen. pp. 251–265.
- Gellately, Robert (2001). *Backing Hitler: Consent and Coercion in Nazi Germany*.

Oxford: Oxford University Press.

(2001). *Social Outsiders in Nazi Germany*. Princeton University Press.

Gerwarth, Robert (2011). *Hitler's Hangman: The Life of Heydrich*. New Haven & London: Yale University Press.

Gilbert, Martin (1986). *The Holocaust: The Jewish Tragedy*. London: Collins.

1988). *Atlas of the Holocaust*.

Giles, Geoffrey J. (1992). "The Most Unkindest Cut of All: Castration, Homosexuality and Nazi Justice". *Journal of Contemporary History* 27 (1): 41–61. doi:10.1177/002200949202700103. JSTOR 260778.

Goldensohn, Leon (2005). *Nuremberg Interviews*. New York, NY: Vintage.

Gramel, Hermann (1992). *Antisemitism in the Third Reich*. London: Blackwell.

Hagen, William W. (2012). *German History in Modern Times: Four Lives of the Nation*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hancock, Ian (2004). "Romanians and the Holocaust: A Reevaluation and Overview". In Dan Stone. *The Historiography of the Holocaust*. New York, NY: Palgrave-Macmillan. pp. 383–396.

Hilberg, Raul (1980). "The Ghetto as a Form of Government". *Annals of the American Academy of Political and Social Science* 450: 98–112. doi:10.1177/000271628045000109. JSTOR 1042561.

(1995) [1992]. *Perpetrators Victims Bystanders: The Jewish Catastrophe 1933–1945*. London: Secker & Warburg.

(1996). *The Politics of Memory: The Journey of a Holocaust Historian*. Chicago, IL: Ivan R. Dee.

(2003). *The Destruction of the European Jews* (3rd ed.). New Haven, CT: Yale University Press.

COPYRIGHT © 2015 ISAI SYMENS
ISAISYMENS.COM
ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

UITGEGEVEN DOOR IPGSDESIGN
IPGSDESIGN.COM
UITGAVE 2015

OMSLAGONTWERP: ISAI SYMENS
FOTO VAN AUTEUR: HASSAN MOMADI

AFBEELDINGEN IN DIT BOEK BEVINDEN ZICH IN HET PUBLIEK DOMEIN
OMDAT DE AUTEURSRECHTEN VERLOPEN ZIJN EN DE AUTEURS
ANONIEM ZIJN.

ISBN-13: 978-1514184752
EAN 7-851113-323820

NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD EN/OF
OPENBAAR GEMAAKT DOOR MIDDEL VAN DRUK, FOTOKOPIE,
MICROFILM, OF OP WELKE ANDERE WIJZE OOK, ZONDER
VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMING VAN DE UITGEVER.

